

ilerici YURTSEVER gençlik

YIL: 4
29 KASIM 1978
750 KR.

69

Bu sayıda

ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST MÜCADELEDE TÜM GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM

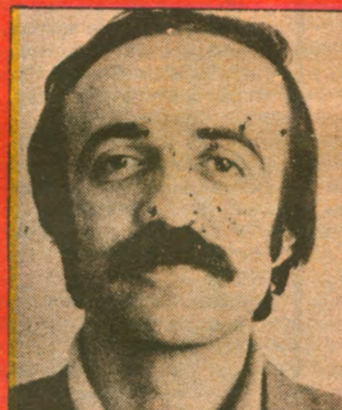

CUMA HALBUTOĞLU

MEHMET ARAS

ALİ KARAKIZ

ERCAN TURGUT

KENAN ÖZTÜRK

ALİ İHSAN ÖZGÜR

İGD'YE UZANAN

İGD-İLD ORTAK AÇIKLAMASI

İlerici Gençler Derneği Genel Sekreteri Alaettin Taş ve İlerici Liseliler Derneği Genel Sekreteri Emin Yılmaz 21 Kasım günü basına bir açıklama yaparak cinayetlerin ve kırımların yalnızca faşistler tarafından değil, aynı zamanda *maocu hainler tarafından da tez*gahlandığını açıklamışlar ve gençliğin "ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğini yaşama geçirmek için savaştığını" belirtmişlerdir. Yapılan ortak açıklama şöyledir:

"Faşist terör giderek artıyor, kan, kurşun, bomba yağdırıyor. İlerici, demokrat, devrimci kuruluşlar üzerindeki bu saldırının arkasında Amerikan emperyalizmi, NATO'lar, CENTO'lar, CİA'lar yeralıyor. Cinayetleri, kırımları yalnız MHP'li faşistler değil, onlarla aynı saflarda yeralan, solculukla hiç bir ilişkileri olmayan maocu hainler de işliyorlar. İşte İGD İzmir Şube Başkanı TARIK DEMİRKAN'a yapılan silahlı saldırı... İşte İGD üyesi ÖNDER ALKAN'ı Düzce'de, İGD militanı MEHMET ARAS'ı Diyarbakır'da, İGD üyesi ALİ KARAKIZ'ı Adana'da son bir hafta içinde katleden eller... İşte liseli gençliğe İzmir, Adana, İstanbul, Eskişehir liselerinde yapılan silahlı saldırılar...

Yayın organlarından her gün gerici faşist MHP, MSP, AP'ye ilericilere, devrimcilere karşı güç birliği çağrıları yapanlar saldırıyorlar. Gençliğin anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şovenist eylem birliğini yaşama geçirmek için savaşanlara... Kurşunluyorlar, işçi sınıfının yolundan yürüyen gençlik kitlelerini saran İGD ve İLD üyelerini... Ateş püskürüyorlar, dünya gençliğiyle dayanışmasını ileri boyutlara ulaştıran ilerici gençliğe... Maocu faşistlerin bu saldırıları yalnız İGD'ye, İLD'ye, İGD, İLD üyelerine yönelik değil, ilerici, yurtsever tüm kesimlere ve kişilere yöneliyor. Son 3 gün içinde TURGUT İPÇİOĞLU'nu, GÜRSEL BAKIR'ı da katledenler maocu Pekin yönetiminin ülkemizdeki uzantılarıdır.

Emekçi halkımıza, gençliğe yönelik faşist, maocu saldırılar ancak yoğun savaşımla yokedilebilir. Bunun için de tüm okullarda, mahallelerde, birimlerde, yaşamın her alanında maoculuğun iç yüzü: Emperyalizmin bir uydusu olduğu, halk düşmanı yönü sergilenmelidir. Maocu saldırganlar gençlik kesimlerinden dıştalanmalıdır. Bu, bir ilericilik, yurtseverlik görevidir.

Karagün dostumuz Sovyetler Birliği'ne dil uzatanlar, ulusal kurtuluş savaşımızda, 1920'lerde Türkiye halkına yardım eden ilk işçi sınıfı devleti Sovyetler Birliği'ne kara çalanlar, faşist Pinochet cuntasını, İran halkının celladı şahı destekleyenlerin artık emperyalistlerden, faşistlerden, gericilerden ne farkı kalmıştır? Sovyet gemilerinin yurdumuzu ziyaretine faşistlerle beraber karşı çıkanlar, MHP'li, ÜGD'li komandolarla protesto eylemleri düzenleyenlerin solculukla nasıl ilişkileri olabilir? Başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm emekçi halkımız, gençlik, faşistlere, maoculuğa karşı ardıcıl bir savaşım veriyor. Bu nedenle ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğini yaşama geçirmek için savaşıyor. Gençlik anti-emperyalist, anti-faşist güç birliğini yükseltiyor.

FAŞİST TERÖRE KARŞI YIĞINSAL, AKTİF ÇIKIŞLAR İÇİN İLERİ...
KAHROLSUN AMERİKAN EMPERYALİZMİ...
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK GÜÇLERİN EYLEM VE CEPHE BİRLİĞİ...
YAŞASIN GENÇLİĞİN ANTİ-FAŞİST BİRLİĞİ...
MHP'Lİ, ÜGD'Lİ VE MAOCU SALDIRGANLARDAN HESAP SORULACAKTIR..."

Faşist terör ocakları, maocu provokasyon yuvaları ölüm saçıyor. Beyinleri emperyalizme satmış bu hainler, efendilerinin emirlerini yerine getiriyorlar. Tuzaklar kuruyor, pusuya yatıyor, Mafia'nın kiralık katilleri gibi çalışıyorlar. Kalleşçe, haince, korkakça saldırıyorlar. Halkımızın yiğit evlatlarını, yürekli yurtseverleri, ilerici gençleri öldürüyorlar.

Pırıl pırıl insanlar, arkadaşlarımız, can yoldaşlarımız öldürülüyor. Özer'i, Mehmet'i, Sinan'ı, Avni'yi, Barış'ı, Hüseyin'i... vuran eller kanlı tırnaklarını bu *kez Cuma'ya, Mehmet'e, Ali'ye, Kenan'a,* Ercan'a uzattılar. 20 günde 5 arkadaşımızın canına kıydılar.

CUMA HALBUTOĞLU'NU MHP'Lİ ÜGD'Lİ FAŞİST KATİLLER ÖLDÜRDÜLER

Cuma Halbutoğlu arkadaşımız İlerici Gençler Derneği Trabzon Şubesi yönetim kurulu üyesiydi. Faşist katiller Trabzon'da Taksim Parkı'ndan dernek binasına gelirken büfenin önünde yolunu çevirdiler. Başına demir çubukla vurdular, karnından bıçakladılar. Cuma ağır yaralı olarak hastaneye kaldırıldı. Gerekli ilgi gösterilseydi, tedavisi geciktirilmeseydi arkadaşımız yaşayabilirdi. Valinin ilgisizliği bunda önemli rol oynamıştır. Yaralı arkadaşımıza kan vermek isteyen bir ilerici genç, başvurusundan ancak üç saat sonra faşistlerin işgali altındaki hastaneye girebilmiştir. Hastanede bir hafta yaralı olarak yatan Cuma Halbutoğlu 6 Ekim 1978 günü sabaha karşı saat 5.30 da ölmüştür.

Vali ilgisizliğini Cuma'nın ölümünden sonra da göstermiş, arkadaşımıza cenaze töreni yapılmasına izin vermemiştir. Ama bu yasak duvarı tüm ilerici kuruluşların eylem birliği ile aşılmış, Cuma'nın cenazesi görkemli bir anti-faşist gösteri ile kaldırılmıştır. Cenaze törenine çevre il ve ilçelerden yurtseverler yığınsal olarak katılmışlardır.

İGD Trabzon Şubesi'nin en aktif üyelerinden ve yöneticilerinden Cuma Halbutoğlu memleketi Samandağ'da törenle toprağa verilmiştir. Törene tüm demokratik kuruluşlar katılmışlardır. Tören mezarlıkta yapılan konuşmalarla son bulmuştur. Cuma'nın kardeşi Sabit Halbutoğlu *"Ağabeyimin öldürülmesi bizim savaş azmimizi zayıflatamaz, artırır. O'nun anısı bana ve tüm arkadaşlarıma ışık tutacaktır"* demiştir. Bu sesin tüm bir hareketin inancını, duygusunu yansıttığından hiç kimsenin kuşkusu olmasın.

MEHMET ARAS'I MAOCU KATİLLER ÖLDÜRDÜLER

Mehmet Aras'ı maocu katiller öldürdüler. Ergani'de 10-17 Kasım Öğrenci ve Gençlik Haftası'nın bildirilerini dağıtan ilerici gençlere saldıran maocu faşistler, Ergani İGD Şubesi üyelerinden Mehmet Aras'ı ağır yaraladılar. Mehmet Aras arkadaşımız kaldırıldığı Diyarbakır Numune Hastanesi'nde kurtarılamayarak 15.11.1978 günü aramızdan ayrıldı. 16 Kasım 1978 günü ilerici yurtsever gençler Mehmet Aras'ın cenazesini morgdan alarak Ergani'ye gönderdiler. Ergani'de ilerici yurtsever gençlerin ve halkın geniş katılımı ile büyük bir cenaze töreni düzenlendi. Cenaze töreninde sık sık "Mehmetler Ölmez", "Mehmet'in Hesabı Sorulacak", "Maocu faşistlerden hesap sorulacak" sloganları atıldı. Mezarlıkta and içildikten sonra ailesine başsağlığı dilemek üzere Mehmet Aras'ın evine gidildi.

ALİ KARAKIZ'IN KATİLLERİ DE MAOCU FAŞİSTLER

Maocu faşistler Ali Karakız arkadaşımızın da katilleridir. İGD üyesi Ali Karakız okumakta olduğu Erkek Lisesi'nden çıkarken "Halkın Kurtuluşu" adlı maocu faşistlerin açtığı ateş sonucu yaralandı. Aynı lisenin öğrencilerinden Cengiz Topel Erişik adlı maocu faşist 1-2 metre uzaklıktan ateş etmiş, kurşunlardan biri Ali Karakız'a isabet etmişti.

Maocu katil anında yakalanabilirdi. Çünkü ilerici gençler maocu faşistin arkasından koşmuşlardı. Ama Devrimci Yol'a bağlı kişiler maocu katilin yakalanmasına engel oldular. Maocu katilin kaçmasına ortam hazırladılar.

Olaydan sonra hastaneye kaldırılan *Ali Karakız ameliyata alınmış, sürekli* kan kaybeden arkadaşımıza 15 şişe kan verilmiştir. Ancak tüm çabalara rağmen Ali Karakız arkadaşımız ameliyattan çıktıktan bir süre sonra 17 Kasım 1978 günü saat 21 sularında kurtarılamayarak ölmüştür. 100'e yakın İGD üyesi o gece hastanede Ali'nin cenazesinin başında nöbet bekledi. Cenaze 18 Kasım günü kaldırıldı. İGD'nin düzenlediği törene İKD, Genç Öncü, Sosyalist Gençlik Birliği, DHKD ve Kurtuluş gruplarına bağlı gençler katıldılar. Hastaneden yürüyüşe geçen kortejden yol boyunca "Aliler Ölmez", "Kahrolsun faşistler maocu faşistler" haykırışları yükseldi. Kurtuluş'cu gençler yürüyüşe 20-30 kişi ile katılmışlardı. "Bizim anti-maoist ilkemiz yok" diyerek bir süre sonra cenaze törenini terkettiler. Maocu katillerin kanlı, hain yüzünü göremeyen 20-30 kişinin anti-faşist görevlerini terketmesi cenaze töreninin sonucunu etkileyemezdi. Etkileyemedi de. Tersine "Kahrolsun maocu faşistler", "Maocu faşistlerden hesap sorulacak" sloganları daha gür haykırıldı. İGD Adana Şubesi'nin önüne gelindi. Yapılan saygı duruşundan ve devrim andının içilmesinden sonra Ali Karakız arkadaşımızın cenazesi Karşıyaka mezarlığında toprağa verildi.

KENAN ÖZTÜRK'Ü TÜRKEŞÇİ FAŞİST KOMANDOLAR ÖLDÜRDÜLER

Yüksek İnşaat Mühendisi, TÜTED ve İGD üyesi Kenan Öztürk'ü MHP'li, ÜGD'li kanlı faşist katiller öldürdüler. Kenan Öztürk, Kaynarca'nın Çamçeşme mahallesinde Mühendislik Bürosu'nun yanındaki bakkal dükkanının önünde faşist militanların kurşunlarına hedef olmuştur. 34 DK 188 plakalı Anadol marka otomobilden ateş açan ve görgü tanıklarının 4 kişi olduklarını söyledikleri faşistler kaçarken, kendilerini gören İKD üyesi Gönül Edinç'i göğsünden ağır yaralamışlardır.

Kenan Öztürk arkadaşımız planlı, bilinçli bir şekilde öldürülmüştür. Kaynarca'da faşistlere karşı aktif savaşım veren ve halkla kaynaşmasını bilen bir devrimci olan Kenan Öztürk birçok kez faşistlerin saldırıları ve tehditleri ile karşılaşmıştı.

Cuma Halbutoğlu'nun cenazesi Trabzon'da törenle kaldırıldı.

Cuma Halbutoğlu Samandağ'da törenle toprağa verildi.

Mehmet Aras'ın cenaze töreninden bir goruntu.

ELLER KIRILACAKTIR!

Tehditlerle, baskılarla Kenan'ı yıldıramayan faşistler onu öldürdüler. Kenan'ın ölümü Kaynarca'da ve demokratik çevrelerde tepkiyle karşılandı. Öldürüldüğü günün gecesi halkın ve gençliğin katılımıyla Kaynarca'da protesto gösterileri düzenlendi. Aynı gece Merter'de yolu kesen ilerici yurtsever gençler Kenan Öztürk'ün öldürülmesini protesto ettiler. Eyleme katılanlardan 118 kişi gözaltına alındı. Politika Gazetesi foto muhabiri dövüldü, fotoğraf makinesi elinden zorla alınıp kırıldı. Başına makineli tüfek dipçiği ile vuruldu. Gözaltına alınan gençler 4 gün gözaltında tutuldular. Faşist katiller ortalıkta gezerken, ölen arkadaşlarının katili yakalanmazken, bunu protesto ettikleri için gözaltına alınan gençler açlık grevine başladılar. Açlık grevi gözaltında tutuldukları dört gün boyunca sürdü. Gözaltına alınanlardan 39 kişi tutuklandı.

Kenan Öztürk'ün cenazesi Kartal Maltepe'de törenle kaldırıldı. İGD'nin Maden-İş 4. Bölge Temsilciliği'nin, İKD'nin, TÜTED'in, Mühendis Odaları'nın, Genç Öncü'nün, Dev-Sol'un, Dev-Yol'un yeraldığı törene onbine yakın ilerici yurtsever katıldı.

ERCAN TURGUT'U PERİNÇEKÇİ MAOCU FAŞİSTLER ÖLDÜRDÜLER

Perinçekçi maocu faşistler son günlerdeki cinayetler zincirine son halkayı Ankara'da eklediler. Turgut İplikçioğlu'ndan sonra Kıbrıslı ODTÜ öğrencisi, KÖGEF ve İGD üyesi Ercan Turgut'u öldürdüler. 10-17 Kasım Dünya Öğrenci ve Gençlik Haftası ile ilgili olarak düzenlenen geceye giden Ercan Turgut'un da içinde bulunduğu ilerici gençlere Aydınlıkçı faşistler çivili sopalarla saldırdılar. Başından yara alan Ercan Turgut kurtarılamadı, öldü.

Ercan Turgut'un cenazesi Ankara'da törenle kaldırıldı, Kıbrıs'a gönderildi. Ercan Turgut Kıbrıs'ta törenle toprağa verildi.

Maocu faşistler utanmazca yalanlar söylüyorlar. Ercan Turgut'un dövülmesi ve öldürülmesi ile hiçbir ilgileri olmadığını ileri sürüyorlar. Hatta yüzsüzlüklerini Ercan Turgut'un öldürülmesini kınadıklarını söyleyecek kadar ileri götürüyorlar. Tüm gençliğin kardeşliğinden (!), barış içinde yaşamasından (!) dem vuruyorlar. Maocu faşistlerin Türkeşçi faşistlerden hiçbir farkı kalmamıştır. Çünkü MHP'li faşistler de aynı şekilde her işledikleri cinayetten sonra barış havarisi kesilmektedirler, şiddete karşı olduklarını söylemektedirler. Gençliği kardeşliğe çağırmaktadırlar. Kanlı cinayetlerini yalanla, demagoji ile örtmeye çalışmaktadırlar. Bu yalanın, demagojinin sonu gelecektir, kanlı katillerden, faşistlerden, maoculardan hesap sorulacaktır.

Mehmet Aras'ın cenazesi törenle Ergani'de toprağa verildi.

Kenan Öztürk'ün cenaze törenine binlerce yurtsever katıldı.

Ali Karakız'ın Adana'da düzenlenen cenaze töreninde ilerici gençler.

İGD'YE YÖNELEN SALDIRILAR ÇOK YÖNLÜDÜR

Kanlı saldırılar sadece 5 arkadaşımızın öldürülmesi ile sınırlı kalmamıştır. Halen 50'ye yakın İGD üyesi yaralıdır. Yaralılardan 2'sinin durumu ağırdır. Son birkaç ayda 300'ü aşkın İGD üyesi gözaltına alınmıştır. Siirt, Zonguldak, Edirne şubeleri ateşe verilmiştir. Kadıköy şubesi ve Kırşehir temsilciliği bombalanmıştır. Şişli şubesini faşistler taramıştır. Bakırköy, Ankara Ulus, Kadıköy, Yenişehir, Şişli, Beykoz ve daha birçok şube defalarca kurşunlanmıştır. Ekim ayı içinde Ümraniye, Ordu, Karşıyaka, Yeşilyurt, G.Antep, İzmir, Milas, Eskişehir şubeleri valilik kararıyla süresiz kapatılmıştır.

İzmir şubesinin kapatılma kararı ilginçtir. MHP'li faşist katilleri yakalayamayan CHP ağırlıklı iktidar döneminde İGD İzmir şubesi yöneticileri "MHP'nin kapatılmasını istemekle siyaset yaptıkları" gerekçesiyle hapis cezasına çarptırılmıştır. Yüzbinlere mal olan, emekçi halkın istemi, faşist cinayet ocaklarının kapatılmasını istemek suç sayılmıştır.

Bunda şaşılacak bir yan yoktur. CHP ağırlıklı hükümet tekellerle işbirliği politikasını sürdürdükçe ilerici yurtsever kuruluşlara yönelik saldırılarına hız vermektedir. İlerici Gençler Derneği üzerinde somutlanan anti-demokratik baskılar bu konuda canlı bir örnektir. Milas Şubesi komünizm propagandası yapıldığı gerekçesiyle kapatılmıştır. CHP ağırlıklı hükümet dernekler yasası ile oynamaktadır. Özü anti-demokratik olan yasaya gerici yasa maddeleri eklemektedir. Bu değişikliğin daha çok demokratik kuruluşlar üzerinde etkili olacağı açıktır. MHP ve ÜGD'nin kapatılması için yasal dayanaklar varken bunu kullanmayan, kullanamayan hükümetin yeni değişikliklerle vursa vursa demokratik kuruluşları vuracağı şimdiden bilinmelidir. Fiili olarak ortadan kalkan, kendisini tasfiye eden Ülkü Ocakları'nın kapatılması hiç kimseyi yanıltmamalıdır. Bu karara gerici-faşist basın bile kayıtsız kalmıştır. Onlar Ülkü Ocaklarına karşı kapatılması gereken demokratik kuruluşu aramaya koyulmuşlardır. Aslında hedefleri uzun zamandır biliniyordu. Aylarca önce Hürriyet gazetesi Ülkü Ocakları ile birlikte İGD'nin kapatılması gerektiğini belirten yayınlar yapmıştı. Son günlerde gerici-faşist güçler Ülkü Ocakları'nın kapatılmasıyla bu yöndeki kampanyalarına hız verdiler. Tercüman'da Nazlı Ilıcak açık açık "Ülkü Ocakları kapatıldı ya İGD?" dedi. CGP yayınladığı bildiride sözü evirip çevirip İGD'nin kapatılmasına getirdi.

İGD üzerinde oynanan oyunlar bu kadarla bitmiyor. Egemen burjuvazi ilerici gençliği sol konumlara çekmek, bireysel terörizme itmek için elinden geleni ardına koymuyor. Küçük burjuva devrimcilerini, maocu provokatörleri, faşist terör ocaklarını İGD'nin üzerine salıyor. Arkadaşlarımız öldürülüyor, İGD şubeleri kapatılıyor. Böylece bir yandan da faşizme karşı İGD'nin yürüttüğü ilkeli savaşımı, şuursuz, kabından boşalmış öfkeye dönüştürmek istiyor.

BURJUVAZİNİN OYUNLARI SÖKMEYECEKTİR, İŞÇİ SINIFININ SAVAŞ YOLUNDA YÜRÜYEN GENÇLİK, SAVAŞ BAYRAĞINI YERE DÜŞÜRMEYECEKTİR, UTKUDAN UTKUYA KOŞACAKTIR!

Öldürülüyoruz, yaralanıyoruz, sakat kalıyoruz, İGD şubeleri bombalanıyor. Kurşunlanıyor, kapatılıyor. Ama her saldırılarının karşısında bizi daha dirençli, daha güçlü, daha bilenmiş olarak buluyorlar. Çünkü ilerici gençler ne için döğüştüklerini çok iyi biliyorlar. Emekçi halkımızın mutlu, güzel günlere, sosyalizme, sosyalizme açılan ileri demokratik düzene varacağı umudu, inancı bir kor gibi yanıyor yüreklerde. Varılacak yere düz bir hattan, zahmetsiz, yorulmadan varılmayacağı çoktan yer etmiştir bilinçlerde. Bir Özer, bir Nevzat, bir Hüseyin, bir Avni, bir Barış, bir Cuma bu bilinçle, bu kararlılıkla dövüşe dövüşe ölmüşlerdir. Onların savaş bayrağını yükseklerde dalgalandıracağız. Döğüşeceğiz, öleceğiz ama teslim olmayacağız. Bizi işçi sınıfının savaş yolundan ayıramayacaklar. Sesimizi kesemeyecekler. Düşmana inat gelişeceğiz, güçleneceğiz, çığ gibi büyüyeceğiz. Çünkü yolumuz aydınlık. Çünkü gelecek bizim!

başyazı

GÜNCEL GÖREV: TÜM ULUSAL DEMOKRATİK GÜÇLERİN EYLEM BİRLİĞİNİ YÜKSELTMEK

Bunalımları derinleştikçe Türkiye kapitalizmini kurtarma operasyonlarının hızlandığını görüyoruz. Saldırgan NATO'nun başlarından Luns'un ülkemizde işi ne? Neden IMF heyetlerinin biri gidip diğeri geliyor? Neden uzun süreli borçlar yeniden ertelendi?

Soruları uzatmak mümkün. Besbelli ki emperyalizm bölgedeki son gelişmelerden sonra Türkiye'deki konumlarını güçlendirmek istiyor. Yerli işbirlikçilerinin konumlarını güçlendirmek istiyor. Faşizmin örütlü güçlerini koruyor, gözetiyor. Hakkında açılmış davalar görüşülmeye başlanacağı sırada "ülkücü harekete yönelen saldırılar boşa çıkmıştır" diyecek kadar kesin konuşan faşist elebaşları gücünü nereden alıyor? CHP ağırlıklı hükümetin kararsız, tutarsız politikasından yararlanıyor, ama, besbelli ki emperyalizme, saldırgan NATO'ya güveniyor.

Tekellerle uzlaşan CHP *ağırlıklı* hükümetin gerek ekonomik, gerek politik planda getirdiği uygulamalar sonuç olarak emperyalizmin konumlarını güçlendirme politikasına hizmet ediyor. "Dördüncü 5 Yıllık Kalkınma Planı" uluslararası finans kuruluşlarının, tekelci sermayenin istemlerini yansıtıyor. "Tedbirler Faketi" adı altında Dernekler Yasası, toplantı ve gösteri yürüyüşler yasası, Emniyet Teşkilatı Yasası, Devlet Memurları Yasası, İl İdare Yasası, daha gerici bir özle değiştirilmek isteniyor. İstanbul Barosu Başkanı Orhan Apaydın'ın belirttiğine göre, yapılmak istenen değişiklikler, 12 Mart sonrası kurulan balyozcu hükümetlerin parlamentodan geçirdiği anti-demokratik Anayasa maddelerine dayanıyor. Hatta Anayasa Mahkemesi'nin iptal ettiği maddelerin yeniden çıkartılacağı yeni yasa taslaklarında görülüyor.

Emekçi halkımız, demokratik güçler seslerini yükseltiyor çünkü, bu değişikliklerin "faşist terörü" önlemek amacıyla çıkartılmak istendiğinin" söylenmesine karşı demokratik örgütleri, örgütlenme özgürlüğünü hedeflediği bugünden bellidir. İktidara geldiği 10 ayı aşkın sürede faşist militanları devlet aygıtından temizleyemeyen, MHP'nin, ÜGD'nin kapatılabilmesi için elinde onlarca, yüzlerce kanıt olmasına karşın sadece MHP ve ÜGD'nin faşist olduğunu söylemekle, rapor açıklamakla yetinen, daha ileri gitmeyen, gitmek istemeyen hükümetin yapılacak değişikliklerle faşistlerin üzerine kararlılıkla yürüyeceği söylenemez. Hem faşist tırmanışa karşı savaşımın, demokratik özgürlükleri sınırlandırarak başarıya ulaştığı nerede görülmüştür? Faşistlerin yakalanmasında gevşek davranan CHP ağırlıklı hükümet, küçük sol serüvenci grupların üzerine kanla, kurşunla gidiyor. İzmir Hatay semtinde 4 gencin kaldığı evi tepeden tırnağa silahlı 350 polis sarıyor. İçerdekileri imha ediyor.

Küçük burjuva devrimcilerinin bireysel terörist eylemlerinin demokrasi savaşımına zarar verdiği gerçektir. Ancak böylesine tepelenmelerine, ezilmelerine göz yumulamaz. Küçük burjuva devrimcilerinin bireysel terörist eylemlerini etkisizleştirmenin yolu kararlı, tutarlı ideolojik savaşımdan geçer. Tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliğini güçlendirmekten geçer.

Sadece bunun için degil, faşist tırmanışı geriletebilmenin, ekonomik, politik taleplerimizi elde etmenin de çıkış yolu buradadır: Anti-faşist, anti-tekel, anti-emperyalist eylem birliğini yükseltmek. Önümüzde çok daha somut hedefler de vardır: Anti - demokratik yasa değişiklikleri. Sorun tüm demokratik kuruluşların ortak sorunudur. Ortak sorunumuzu çözmek için neden birleşmiyoruz? Neden güçlerimizi aynı eylem birliği potasına akıtmıyoruz? Demokratik özgürlükleri kısıtlama girişimlerine karşı demokratik özgürlükleri koruma ve genişletme savaşımında tek yürek tek yumruk olmuyoruz? İşte önümüzdeki somut ve güncel görev.

Son birkaç hafta içerisinde 5 İGD üyesi genç öldürülmüştür. Onlarcası yaralanmış, yüzlercesi gözaltına alınmış, gözaltına alınanlardan bir bölümü tutuklanmıştır. Kendisini tasfiye eden varlığı sadece kâğıt üzerinde kalan Ülkü Ocakları'nın kapatılmasını malzeme olarak kullanan gerici - faşist güçler, İGD'yi boy hedefi yapmıştır. İGD'yi susturma çabaları İGD kurulduğundan bu yana egemen burjuvazinin gündeminden inmemiştir. Ancak CHP-AP hükümetini oluşturma çabalarının hızlandığı, Dernekler Yasası'nın gerici bir özle değiştirilmek istendiği bir dönemde İGDüzerinde yoğunlaşan saldırılar anlamlıdır. Egemen güçlerin saldırıları sadece cepheden gelmiyor. Anti-demokratik baskılarla yetinmiyor. İlerici gençliği yıldırmak, pasifize etmek ya da bilinçli, örgütlü savaşımdan koparmak istiyor. Kendiliğinden kontrolsuz çıkışlara çekmek istiyor.

Egemen burjuvazi amacına ulaşabilecek mi? Hayır. İlerici gençlik burjuvazinin tuzaklarına düşmeyecektir. İşçi sınıfının savaş yolunda, tüm ulusal demokratik güçlerle omuz omuza, örgütlü, disiplinli savaşımı sürdürecektir.

Türkiye ilerici gençliğine Tarık'tan mesaj var

Gençliğin onurlu savaşçıları, genç arkadaşlarım,

Bugün ülkemiz, ulaşmış bulunduğu tarihsel dönemecin sancılarını çekiyor. Ya ulusal demokratik güçlerin cephe birliğinin örgütlenmesi başarıya ulaşacak ve bu birliğin örgütsel gücüyle, sosyalizme giden yolda ileri demokratik erk kurulacak; ya da, ülkemiz bugünkü çelişkilerden, bunalımlardan, gerilik ve yoksulluktan kurtulamayacak, emperyalist hegemonya sürecek, faşizm tehlikesi kökten yok edilemeyecek... İşte böylesi bir yol ayrımında bulunmaktayız.

Bir yanda işçi sınıfımız ve onun savaşkan partisinin öncülüğünde bağımsızlık ve demokrasiden yana tüm ulusal demokratik güçler. Öte yanda ise emperyalizm, işbirlikçi, tekelci burjuvazi, onun terör örgütleri, kontr-gerillası, ülkücü faşist örgütleri ve maocu faşist güçler.

Politik kutuplaşma her örgütü, partiyi etkisi altına alıyor. CHP keskinleşen sınıf savaşlarının burgacında yalpalıyor. Bu partinin üst yönetimi tekellerin çıkarlarını kolluyor, hükûmetteki konumları her geçen gün daha fazla komünist, sosyalist güçlere ve kendi partisinin sol kanadına baskı yapma yolunda kullanıyor. Bizleri faşistler, Maocular kurşunluyor ve Ecevit hükûmetinin mahkemeleri hapse mahkum ediyor, valileri örgütlerimizi kapatıyor.

CHP üst yöneticileri bu politikayı, artan faşist saldırıya ödün vermek, bu saldırıyı bu yolla yumuşatmak gibi bir amaçla izliyorlar. Faşist saldırganları daha da yüreklendiren bu politikayı CHP yöneticilerine benimseten onların kendi sınıfsal çıkarlarından başkası değil. Bu ise, CHP'nde ters gidişe dur diyen güçlerin daha da etkinleşmesine yol açıyor.

CHP üst yönetimi ne yaparsa yapsın, emperyalizm ve işbirlikçi tekelci burjuvazinin en bağnaz kesimleri faşist diktatörlük seçeneğini elden bırakmıyorlar. Onlar, kendilerine hizmet yarışına çıkan bu "sosyal demokrat"lara güvenmiyorlar. Faşistiyle, Maocusuyla, kontr-gerillasıyla ülkeyi kana ateşe boğuyorlar. İGD Adana Şube Başkanı, ve diğer şubelerin yöneticileri ve üyeleri üst üste öldürülüyor. TİP'li 7 genç kurşuna diziliyor. Ezilen ulus üzerinde baskı ve ayrıcalık aralıksız süregidiyor. Halkın can güvenliği ortadan kalkıyor.

Bu politik durum ilerici gençliğe önemli görevler yüklüyor. Çalışma alanlarımızda işyerlerinde, okullarda, köylerde anti-faşist propagandayı yoğunlaştırmak, yığınların düzenle olan çelişkilerinden doğan eleştiri ve protestoları canlı anti-faşist, anti-emperyalist eylemlere dönüştürmek ve önemlisi de, hedef Türkiye geneli olmak üzere, her işyerinde, her okulda ve her eylemde ilerici, devrimci gençliğin yani anti-emperyalist, anti-faşist özelliği olan tüm gençlerin eylem ve güçbirliğini oluşturmak için çalışmak, görevlerimizin başlıcasıdır. Örgütsel birliğimizi ve ilkelerimizi gözbebeğimiz gibi korumalıyız. Anti-faşist savaş bayrağını yükseklerde tutalım. Saflarımızda pasifizme ve yılgınlığa yer vermeyelim. Bireysel terörizme düşmeden gerekli savaşımı bizlere yaraşır biçimde örgütlemek görevi omuzlarımızdadır.

Tarihin her döneminde toplumsal ilerlemeyi, halkın çıkarlarını savunanların karşısında gericiliğin sömürü düzeninin savunucuları ve onların uşakları katiller de var olmuştur. Bu, bu gün de böyledir. Savaşımız geliştikçe saldırı, kan ve ölüm de var olacaktır. Bu kaçınılmazdır. Saldırı ve kırımlarla bizleri yıldırabileceklerini sananlar yanılıyorlar. Ulusal kurtuluş savaşımızın ateş boylarında emekçi halkımız nasıl kararlı ardıcıl savaşmışsa, biz de bugün emperyalizmin uşağı faşizm özlemcilerine karşı öyle savaşacağız. İşçi sınıfımız, 15-16 Haziranlarda, 16 Eylüllerde nasıl direnmişse, öyle direneceğiz. Şili halkı Pinoşete, İran halkı Şaha, Nikaragua halkı Somozaya karşı nasıl döğüşüyorsa, biz de yüreğimizde aynı sönmez ateşi duyarak döğüşeceğiz. Kanımız, canımız pahasına faşizme geçit vermeyeceğiz. Utku bizim olacaktır!

Tarık Demirkan

Dimdik ayakta duran TARIK

18 Şubat 1978. İzmir, akşamüstü. Kara yağız bir genç Tarık Demirkan, 21 yaşında. Yolda yürüyor, yürüyor, ama, bir daha yürüyemeyeceğini aklının ucundan bile geçirmiyor. Belki çok kez öleceğini düşünmüştür. Çünkü, artık faşist tırmanışın başgösterdiği, gericiliğin gemi azıya aldığı Türkiye'de can güvenliği diye birşey kalmamıştır.

Tarık'la ilk kez burada, Sosyalist Macaristan'ın başkenti Budapeşte'de görüşüyoruz, tanışıyoruz. Tedavi gördüğü klinik Budapeşte'nin dışında, yeşillikler içinde. Geleceğimizi haber almış, bizi kapıda karşılıyor. Macar Kızılhaçı'nın onunla ilgilenmesi için görevlendirdiği bir hemşireyle birlikteyiz. Hemşire yaşlı bir teyzecik, ama dinç, insan onun yüzüne baktığında büyük bir ferahlık duyuyor, hani halkımızın "nurlu-pirli, ak-pak" dediği insanlar vardır, tam öyle, yolda bana Tarık'ın tekerlekli sandalyeyle dolaşabildiğini dolu dolu gözlerle söylüyor, bununla birlikte Tarık'ın geldiği günden bu yana oldukça düzeldiğini, günlük yaşamdaki ihtiyaçlarını artık tek başına karşılayabildiğini önemle belirtiyor.

Tarık'ın bir süre İzmir'de daha sonra Ankara'da çok ağır bir durumda hastanede yattığını, Macar Gençlik Örgütü'nün gösterdiği ilgi ve dayanışma ile Macar Kızılhaçı'nın onu Budapeşte'ye tedavi için getirdiğini İlerici Yurtsever Gençlik gazetesinde yer alan bir haberden öğrenmiştim. Tarık'a sıkılan kurşunlardan biri beyinle belin alt kısmının ilişkilerini koparmış, ölümden dönmüş Tarık. Burada doktorlar büyük bir çabayla onu yeniden yaşama-savaşma olanağına kavuşturmuşlar.

Klinikteki doktorlar, hemşireler Tarık'ın da bu yönde gösterdiği çabayı övüyor, "ne kadar iyi, morali sağlam, güzel bir genç insan. Neden hangi düşünce böylesine gepegenç insanlara kıyılır? diye de soruyorlar. Macar halkı hem ulusal kurtuluşu için, hem de sosyal kurtuluşu için savaşta sayısız şehit vermiş. Macar feodalleri ve burjuvazisi, Hitler Almanyası'na sırtını veren faşist hareket halkın kanını dökmüş, karşı-devrimciler Macar halkının en yiğit evlatlarını öldürmüşler. Sosyalist Macaristan halkı bunları biliyor, bunun için de ulusal ve sosyal kurtuluşları için savaşan halklarla; bütün ülkelerin ilerici, demokratik örgütleriyle, güçleriyle dayanışma gösteriyorlar; buna büyük bir önem veriyorlar. Onlar bu sorularıyla da faşist ve maocu saldırganların ne denli insanlık düşmanı, zorba olduklarını vurguluyorlar.

Tarık'la ilk görüşmemizde kendisine saldırının nasıl yapıldığını soruyorum.

Tarık "18 Şubat'ta şahsımda hareketimize yönelen saldırı bir rastlantı olay değildir. Faşistlerin ve maocu karşı-devrim yuvalarının tüm ilerici yurtsever güçlere yönelttikleri saldırıların bir parçasıdır."

Bu saldırının planlı yapıldığını gösteren birkaç noktayı aydınlatır mısın?

Tarık, "Gazete satmak için dernekte toplanmıştık. Bu sırada çok sayıda resmi ve sivil polis derneğimiz üzerindeki baskılarını yoğunlaştırmak için, yeni bir gözdağı vermek için derneği aramaya geldiklerini söylediler. Aynı günlerde Manisa'da ve diğer il ve ilçelerde İGD'ye karşı provokasyonlar yoğunlaşmıştı. Bunlar elbette plânlı bir baskı ve saldırının parçalarıydı. Üstelik, bana ateş eden maocu faşist o sırada orada bulunan pekçok kişinin de tanık olduğu gibi, kalabalığın arasında 3 metre yakından beni hedeflemiş. Bunu arkadaşlar daha sonra anlattılar. Ateş eden ve diğer maocu saldırganlar arkadaşlarca halkın yardımıyla yakalandı. Ama, bize daha önce 1 Mayıs afişlemesi sırasında yine silahla saldıran maocu faşist İzzet Berktaş tabancayı da alarak kaçabildi.

(İGD İzmir Şube Başkanı Tarık Demirkan'a "Halkın Yolu" adlı maocu gurubun yaptığı silahlı saldırının haberini bazı gazeteler verdi. Bazı gazeteler diyorum, çünkü tekelci sermaye basını; gerici basın İGD'ye karşı uzunca bir süredir kara bir kampanya yürütüyor. Onun bağımsızlık, barış, demokrasi ve sosyalizm savaşında, işçi sınıfının ve emekçi halkımızın yanında gösterdiği yiğitliğe kara çalmaya çalışıyor. Onunla ilgili haberleri ya hiç vermiyor, ya da çarpıtarak veriyor: Faşistler saldırıyor, maocular saldırıyor, tekelci sermaye basını ise saldırıya uğrayanları, İGD'yi saldırgan olarak göstermeye çalışıyor. Tarık, plânlı kırımlardan, ölümden (rastlantıyla) kurtuldu. İGD bu saldırılarda en yiğit evlâtlarını şehit veriyor. İşte, İGD Adana Şube başkanı Hüseyin Güzel, işte maocuların katlettiği Önder Alkan, işte Aytekin Taş, işte İGD Trabzon şube yönetim kurulu üyesi Cuma Halbutoğlu Bütün bunların üstüne CHP ağırlıklı hükümet İGD İzmir Şubesini kapatıyor, yöneticileri -aralarında Tarık da bulunuyor- yayınladıkları bir bildiri nedeniyle 1,5 yıl hapis cezasına mahkum ediliyorlar. Öte yanda ise en az dört-beş kişiyi, yurtseveri öldüren faşistler, maocu katiller halka kan kusturmaya devam ediyorlar.)

Tarık'la bu konular üzerine konuşuyoruz ve soruyorum: "Ülkenin çeşitli yerlerinde faşist MHP'nin güdümündeki açık ve gizli terör örgütleri İGD'ye ardı arkası kesilmeden saldırıyorlar, onun üyelerini vuruyorlar, ancak, neden, özellikle İzmir'de faşist saldırganlardan hiç de geri kalmaksızın maocu provokasyon yuvaları İGD'ye saldırıyorlar?"

Tarık "İzmir'de ilerici demokratik örgütler arasında, işçi sınıfıyla gençlik arasında sıkı bağlar var. Bu, faşistlerin İzmir'de saldırılarını önleyen en büyük etken. Faşistler İzmir'de barınamıyorlar, demagojileriyle gençliği ve halkı aldatamıyorlar. Onlar İGD'nin İzmir'de örgütlenmesini engelleyebilecek güçte değiller. Bu nedenle de orada anti-emperyalist, anti-faşist gençliğin örgütlenmesinin dumura uğratılması görevini ağırlıklı olarak maocu karşı-devrim gurupları yüklenmişlerdir. Türkiye geneline bakıldığında görülür ki, faşist MHP ve onun güdümündeki açık gizli terör örgütleriyle gericiliğin kolluk kuvvetleri olan maocu guruplar saldırılar için bölge bölge, hatta semt semt (işbölümü) yapmışlardır. Gericilik, faşistleri kullanamadığı yerde ilerici, yurtsever güç ve örgütlerin üzerine maocuları sürüyor.

Sana yapılan silahlı saldırıdan sonra, 20 Şubatta DİSK'e bağlı sendikalara üye 20 bin işçi üretimi beş dakika durdurdu; bu saldırıyı protesto etti...

Tarık "Bir sanayi bölgesi olan Ege'de, İzmir'de işçi sınıfı hareketinin köklü bir geçmişi vardır. Buna bağlı olarak anti-emperyalist, anti-faşist gençlik hareketi de bu bölgede öteden beri güçlüdür. Şimdi işçi sınıfı hareketi gençliğe sahip çıkıyor; İzmir gençliğinin önemli bir bölümü İGD İzmir Şubesinde anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şovenist ilkelerle ve işçi sınıfının savaş yolu parolası çevresinde örgütleniyor. 20 bin işçinin üretimi durdurarak yaptığı protesto işçi sınıfıyla gençlik arasındaki bağların güçlülüğünü gösteriyor. Bu bağları hiçkimse koparamaz."

İzmir'de, sözünü ettiğin, gençliğin yeni örgütlenişi ne gibi engellerle karşılaştı?

Tarık "İzmir'de gençliğin İGD'de örgütlenişi karşısına sayısız engel çıkartıldı. Elbette, en başta egemen sınıfların yasaları ve mahkemeler geliyor, sonra diğer yöntemleri...

Hangi yöntemler?

Tarık "Bu yöntemler polisin açık baskısından, faşistlerin ve maocuların silahlı saldırılarına kadar uzanıyor. Terör yöntemi, bununla yıldırma yöntemi. Bir koldan faşistler, bir koldan maocular İGD üye ve yöneticilerine karşı silahlı saldırılara giriştiler.

Avni Ece'yi faşistler vurdu...

Tarık "Evet, ama karşılarında yalnız İzmir'in değil, tüm diğer kentlerin ilerici, yurtsever güçlerini, gençlerini, onların dayanışmalarını karşılarında buldular.

Tarık, çok ağır günler geçirdin, ölümle pençeleştin..

Tarık "Yaralanma olayı bende fiziki değişimden başka hiçbir değişim yaratabilmiş değildir. Bizim kavgamız onurlu bir kavgadır. Bunun bilincindeyiz. Hangi koşullarda olursak olalım yüce Marksizm - Leninizmden aldığımız güçle morali yitirmemek du-

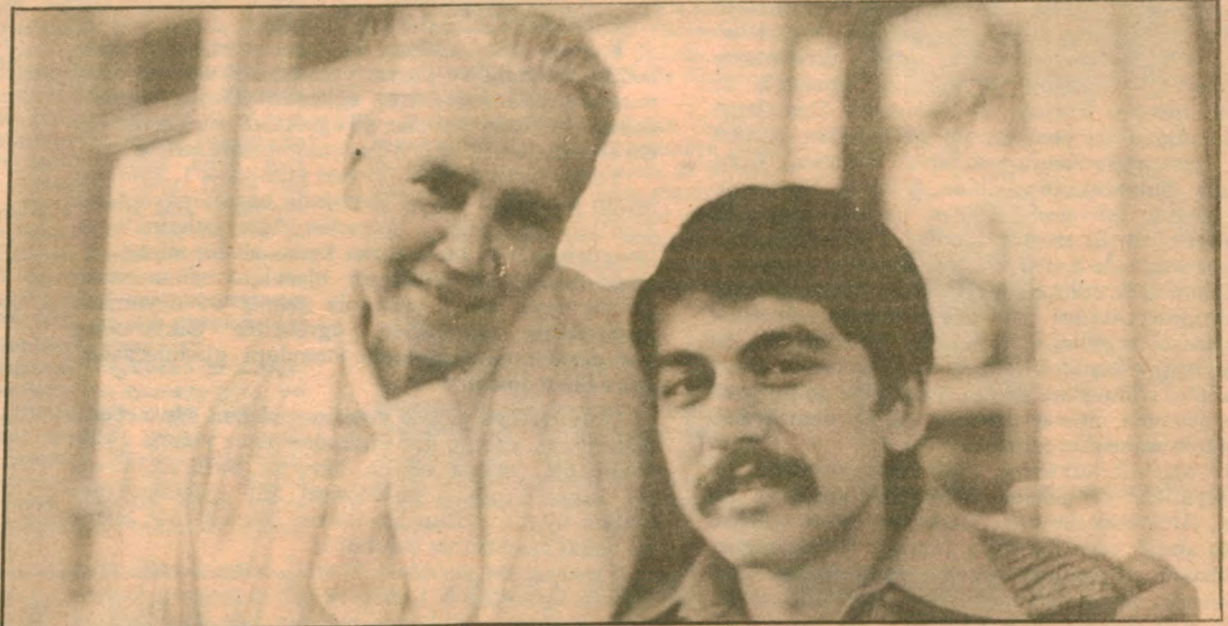

genç bir anti-faşist savaşçı:

DEMİRKAN

rumundayız, yaşamımızın anlamı; kavgamızı sürdürmek, kavganın içinde olmaktır. Bana şu içinde bulunduğum durumda en fazla güç ve morali arkadaşlarımın gönderdiği kavga ve umut dolu mektuplar veriyor. Çeşitli kentlerden hiç tanımadığım ama aynı saflarda olduğumuz arkadaşlar mektuplar gönderiyorlar, gazeteler-dergiler gönderiyorlar. Pekçoğu bana yapılan saldırıyı İlerici Yurtsever Gençlik'ten öğrenmişler, yazıyorlar: Yeneceğiz, utkuya inancımız sonsuzdur, diye yazıyorlar. Mektuplar benim için büyük bir moral ve güç kaynağı oluyor.

Burada, Budapeşte'de Tarık'la son kez görüşüyoruz; "artık dönmem gerekir, ama gitmeden önce birkaç fotoğraf çekmek istiyorum." diyorum. Gülümsüyor. Ak-pak hemşire teyzeciği yanına çağırıyor, anlaşılan Macarca'yı artık çat-pat sökmeye başlamış. Hemşire teyzecik, Tarık'ın Macarcayı çok güzel telaffuz ettiğini, kendisinin söylediği pekçok şeyi anladığını söylüyor. Fotoğraf makinası elimde, onlar bir ana-oğul gibi başbaşa veriyorlar. Bakıyorum, objektifte faşist ve maocu saldırganların karşısında dimdik ayakta duran genç bir anti-faşist savaşçı görünüyor. Onun ülkemizin tüm ilerici, yurtsever gençliğine çağrısı var. Kucaklaşıyoruz, yine görüşeceğiz......

HAYDİ İGD'DE SAVAŞ BİRLİĞİNE !

Burjuvazi kanla kurşunla saldırıyor. Faşist katilleri, maocu provokatörleri üzerine salıyor. Küçük burjuva devrimcilerini önüne çıkartıyor. Kendi yasalarını zorluyor, tüzüğünü onaylatmıyor. Gerici faşist besleme basını seferber ediyor. Kiralık kalemleri yalan, karalama makinesi gibi çalışıyor. Hatta bazı sol kesimleri de bu burgacın içine çekiyor. Ama İlerici Gençler Derneği'ni susturamıyor. Gelişiminin önüne geçemiyor. İGD şubeleri yerden fışkırıyor. Tohum meyva veriyor, kök salıyor, ağaç olup uzuyor, dallanıp budaklanıyor.

Anadolunun bağrında, gençliğin yüreğinde kök salan bu ulu çınarı hiç bir güç söküp atamayacaktır. Neden atamayacağını İGD'nin gelişim çizgisini izleyerek görmek gerekir.

İGD, I. Büyük Kongreye Türkiye çapında 56 şube ile girdi. İGD tüzüğünün iki yıl onaylanmamış olmasına, faşist saldırılarda 40 yiğidinin ölümüne, yüzlercesinin yaralanmasına, sakat kalmasına karşılık ulaşılan düzey, İGD'nin kilometreleri yutarak ilerlediğini göstermektedir.

İGD. 1. Büyük Kongresi bu gelişim sürecinin önemli bir halkası olmuştur. On'arca kez gazetemiz sütunlarında değindik, yine belirtmeden geçemeyeceğiz. İGD 1. Büyük Kongresi, ulusal ve uluslararası bir gençlik forumu olması, disiplini, coşkusu, görkemi ve örgütlülüğü ile dikkati çekmiş, alınan kararlarla gençlik hakları ve demokrasi savaşımına ilerici gençliğin bakışını sergilemiştir. Kongrede gençliğin istemleri, sorunların çözüm yolları dile getirilmiştir.

1. Büyük Kongre'nin üzerinden 6 ay geçti. Kongrede Türkiye'nin dört bir yanından gelen delegeler, "1. Büyük Kongre atılım olsun" diyorlardı. Bugün sözlerini yerine getiriyorlar. İGD ağacından yeni dallar fışkırıyor. Daha bugünden 11 Bölge Sekreterliği ile 70 şube ve 18 temsilciliğe ulaşılmıştır. Başka bir biçimde söylersek, kongreden bu yana 14 yeni şube ve 18 temsilcilik açılmıştır.

Kongreden bu yana açılan şube ve temsilcilikleri bölge bölge incelemek mümkündür.

İSTANBUL BÖLGESİ - Bayrampaşa temsilciliği açıldı. İGD Genel Merkezi'nin verdiği bilgilere göre İstanbul'un bir çok semtinde şube ve temsilcilikler açma çalışmaları hızla devam ediyor. İstanbul'da 10 şube 1 temsilcilik bulunuyor.

MARMARA BÖLGESİ - Kocaeli, Bartın, Mudanya'da şube açıldı. Ayrıca Kdz. Ereğli, Gelik ve İnegöl'de temsilcilikler kuruldu. Böylece bölgede 10 şube ve 3 temsilciliğe ulaşıldı.

EGE BÖLGESİ - Karabağlar (İzmir), Karşıyaka Çarşı (İzmir), Saruhanlı şubeleri, Altındağ (İzmir), Karşıyaka Cumhuriyet Mahallesi (İzmir), Yeşilyurt (İzmir), Hatay (İzmir) temsilcilikleri açıldı. Böylece bölgede 19 şube ve 5 temsilciliğe ulaşıldı. (Bunlardan Karşıyaka, Yeşilyurt, Denizli, Milas şubeleri kapalı durumdadır.)

AKDENİZ BÖLGESİ - Altınözü (Hatay), Düziçi (Adana) şubeleri açıldı. Şube sayısı 9'a yükseldi. (Akdeniz Bölgesi'nde Mersin ve G.Antep şubeleri kapalı durumdadır.)

İÇANADOLU BÖLGESİ - Çifteler (Eskişehir), Porsuk (Eskişehir) şubeleri, Kütahya, Afyon, Bozöyük, Konya, Gümüşhacıköy temsilcilikleri açıldı. Böylece bölgede 6 şube ve 5 temsilciliğe ulaşıldı.

DOĞUKARADENİZ BÖLGESİ Trabzon ve Giresun şubeleri açılmıştır.

GÜNEYDOĞU ANADOLU BÖLGESİ - Ergani Şubesi açıldı. *ANKARA BÖLGESİ*'nde Sıhhiye şubeleri bu gelişim zincirine eklenen yeni halkalar oldu.

ORTAANADOLU BÖLGESİ - Kırşehir, Niğde, Turhal ve Zile temsilcilikleri açıldı. Bugün Ortaanadolu'da 2 şube ve 4 temsilcilik çalışma yürütmektedir.

IGD'nin 1. Büyük Kongre'den bu yana gelişim çizgisini illere dağılımına göre de izlemek mümkündür. 1. Büyük Kongre öncesinde İGD 25 il merkezi ve 30 il sınırı içinde örgütlü durumdayken, bugün 33 il merkezinde ve il sınırları içerisinde savaşım vermektedir.

Niceliksel gelişime paralel olarak niteliksel düzey de yükselmektedir. İGD kadroları sert sınıf savaşlarının içinde pişmekte, çelikleşmektedir. İGD militanları faşist teröre karşı ön saflarda savaşım vermektedir. Gençlik haklarını genişletme ve ilerletme savaşında İGD militanları ön sıralardadır. Demokratik özgürlükler ve ulusal bağımsızlık savaşımında İGD militanları diğer demokratik güçlerle birlikte işçi sınıfımızın omuz başında döğüşmektedir.

İşçi sınıfımızın savaş yolundan yürüyen İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ'nin gelişimini hiç bir güç engelleyemeyecektir. İGD gelişecek, güçlenecek, dalga dalga İGD bayrakları memleketi saracaktır. Sarıyor da...

• BAYRAMPAŞA
* EMİNÖNÜ
* BEŞİKTAŞ
* KADIKÖY
* BAKIRKÖY
* SEFAKÖY
* KARTAL
* BEYKOZ
* ÜMRANİYE
* G.O.P.
* ŞİŞLİ

* EDİRNE
ZONGULDAK
GELİK
* BARTIN
* ÇAYCUMA
* KARABÜK
EREĞLİ
* SAKARYA
ÇERKEŞ
İZMİT
* MUDANYA
• İNEGÖL
* BURSA
BOZÜYÜK
* PORSUK
* ESKİŞEHİR
BALIKESİR
KÜTAHYA
BURHANİYE
ALİAĞA
SARUHANLI
MANİSA
* SALİHLİ
ALAŞEHİR
* SARIGÖL
TURGUTLU
ÇİFTELER
AFYON
DENİZLİ
TORBALI
SÖKE
* BURDUR
MİLAS
ANTALYA
GÜMÜŞHACIKÖY
ORDU
GİRESUN
TRABZON
• TURHAL
ÇORUM
• ZİLE
ULUS
SIHHİYE
* YENİŞEHİR
KIRŞEHİR
KAYSERİ
AKSARAY (NİĞDE)
NİĞDE
KONYA
EREĞLİ (KONYA)
ADANA
MERSİN
DÜZİÇİ
G. ANTEP
İSKENDERUN
ANTAKYA
SAMANDAĞ
ALTINÖZÜ
KARS
LİCE
VAN
ERGANİ
BATMAN
* SİİRT
DİYARBAKIR
URFA

* KONAK
* BORNOVA
* KARŞIYAKA (ÇARŞI)
* KARABAĞLAR
• YEŞİLYURT
• HATAY
• ALTINDAG
• URLA
* MENEMEN
• CUMHURİYET MAH.

* *IGD ŞUBESİ*
• *IGD TEMSİLCİLİĞİ*

Üniversite Yasa Tasarısı üzerine

TÜMAS ÜYESİ DR. SAVAŞ ERÇAL

1933'teki üniversite reformundan sonra ilk üniversite yasası 1946 yılında çıkan 4936 sayılı yasadır. Bu yasanın önemli özelliği üniversitelere görece yönetimsel özerklik getirmiş olmasıdır. Bu özerklik 1961 Anayasasının 120. maddesi ile güvence altına alınmıştır. Ancak 12 Mart'tan sonra 7.7.1973 tarihinde 1750 sayı ile yürürlüğe konan şimdiki üniversite yasası bilimsel, yönetimsel özerkliği zedeleyici maddelerin yanısıra birçok anti-demokratik maddeleri taşımaktadır. 1750 sayılı yasa, siyasal iktidarların üniversiteleri denetleme ve gözetimi amacıyla 1) Yüksek Öğretim Kurulu, 2) Üniversite Denetleme Kurulu adında iki yeni kurum getirmiştir. Ayrıca yasa, asistanlığa başlamak için doktora, tıpta uzmanlık diplomasının alınması, yüksek öğrenimin paralı olması, üniversiteye içten ve dıştan yönelik saldırıları önlemek amacıyla polisiye önlemler alınması gerektiğinde üniversite yönetiminin geçici bir süre Bakanlar Kuruluna devredilmesi, öğrenciler için ağır disiplin cezaları içeren ve onların yönetime katılmalarını engelleyen hükümler getirmiştir. Bu yasanın birçok maddeleri Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmesine karşın, yasa yine de burjuva demokrasisinde olması gereken en az demokratik ilkeleri bile taşımaktan uzaktır.

CHP ağırlıklı hükümet, 1750 sayılı yasaya karşı olan tepkileri ve gelişen toplumsal koşulları ve Ü.A.K. (Üniversitelerarası Kurul)'un da görüşlerini dikkate alarak yeni bir yasa tasarısı hazırlamıştır. Önümüzdeki günlerde meclisten geçmesi beklenen yasa tasarısı son günlerde yoğun bir şekilde üniversite içinde ve dışında tartışılmaktadır.

Bu yasa tasarısı neler getirmektedir?

1) BÜTÜNLÜK: Var olan ve yeni açılacak tüm yüksek öğrenim kurumları (üniversite, akademi, yüksek okullar) bu üniversite yasası içerisine alınacak.

Böylece, değişik yüksek öğrenim kurumları arasındaki ayrıcalık bir ölçüde giderilebilecek ve bilimsel, yönetimsel merkezi bir organizasyona gitmede olumlu bir adım atılabilecektir.

2) Ü.A.K. (Üniversitelerarası Kurul): Her üniversiteden gelen üç temsilci (bir rektör, iki üye) den oluşacak Ü.A.K., üniversitelerin en yetkili üst organını, adeta 'Yüksek Öğretim Bakanlığını' oluşturacak. Bu kurul üniversiteleri, siyasal iktidarlardan görece bağımsızlaştıracaktır. Ancak kurulun işleyişini, toplumun sosyo-ekonomik yapısı ve üniversitelerin genel yapısı belirleyecektir. Siyasal iktidarların bazı küçük hesaplarına dayanan yeni yüksek öğrenim kurumları açmak, bundan sonra bu kurulun önerisiyle gerçekleşecektir. Ülkemizde gelişen ilerici, demokratik harekete paralel olarak bu kurulun demokratik bir yapıya kavuşturulması, üniversitelerin demokratikleştirilmesinde olumlu bir işlev görebilir.

3) ÜNİVERSİTE KURULLARI: Üniversite Senatosu ve Fakülte Kurullarının üye sayısı azaltılarak, daha etkin ve hızlı çalışması amaçlanmaktadır. Ayrıca tüm öğretim üyelerinin oluşturacağı, yılda iki kez toplanan bir Genel Kurul öngörülmüştür. Kürsü sistemi kaldırılarak her fakültede 8'i aşmamak üzere bölüm sistemi getirilmektedir. Böylece öğretim ve araştırma güçleri birleştirilerek daha etkin eğitim ve öğretim çalışmasının gerçekleşebileceği düşünülmektedir.

Bu uygulama bürokratik yapıyı azaltmak ve ekonomik, teknik savurganlığı önlemek açısından olumlu bir adım olmakla birlikte yeterli değildir. Fakülte sisteminde de bazı değişiklikler gereklidir. Ya da bazı bölümler doğrudan üniversiteye bağlanmalıdır. O zaman değişik fakültelerde aynı işlevi gören Fizik, Kimya, Mikrobiyoloji, Patoloji vb. bölümler bire indirilmiş, böylece o bölümlerden daha etkin bir şekilde yararlanılmış olacaktır.

4) ÖĞRETİM ÜYELERİ: Yeni yasada yeterlilikleri bilim jürilerince saptanmış Dr. Asistanlara ders verme yetkisi tanınmaktadır. Bilim jürilerinin her zaman objektif olamayacağı gerçeğinden kalkarak, tüm Dr. Asistanlara bu yetki verilmelidir. Altı yılda tıpta uzmanlık veya doktor ünvanı alamayan asistanın, altı yılda doçent olamayan Dr. Asistanın veya tıpta uzmanın üniversiteyle ilişkisi kesilmektedir. Bu hakları elde edemeyenlerin üniversiteden atılması yoluna gidilmemesi, tersine onların öğrenci uygulamalarında ve topluma dönük hizmetlerde katkıları olduğu göz önünde tutularak, onlardan yararlanma yoluna gidilmesi gerekir.

Tasarıda, çok yönlü sömürünün gerçekleştiği tıp'ta uzmanlık öğrenciliği kaldırılmamaktadır. Pratikte asistanlık işlevi görmesine karşın, daha düşük ücretle çalışan, seçme ve seçilme hakkı olmayan, yasal güvencesi bulunmayan, uzman olduktan sonra üniversiteden ayrılması istenen uzmanlık öğrencileri asistan statüsüne geçirilmeli ve bu statü kaldırılmalıdır. Bu statü yasanın zaten biçiminde olan demokratikliği büyük ölçüde zedeleyecektir.

5) TAM GÜN ÇALIŞMA: Yeni tasarı tam gün çalışmayı öngörmektedir. Değişen sosyo-ekonomik koşullar dikkate alınarak sağlanacak ekonomik ve sosyal güvence altında, üniversitelerde daha etkin eğitim, öğretim ve araştırma yapılabilmesi, evrensel bilime ve toplumsal sorunların çözümüne katkıda bulunabilmesi için öğretim üye ve yardımcıların tam gün çalışması zorunludur.

6) ROTASYONA GÖNDERME: Yeni doçent olanlar için gelişmemiş ve yoksunluk bölgelerinde bulunan üniversitelerde dört yarı yıl çalışma zorunluğu getirilmektedir. Küçük siyasal hesaplara dayalı ve bozuk sosyo-ekonomik düzen temeli üzerinde kurulacak yeni üniversitelerin bu şekilde kalkındırıllamayacağı apaçık görülmektedir.

7) ÖĞRENCİLER VE EĞİTİM:

Fakülte ilk sınıflarında bazı temel derslerle birlikte zorunlu ve yoğun yabancı dil eğitimi konmuştur. Üniversitelerde eğitimin Türkçe olması koşuluyla yeterli yabancı dil öğretmek çok gereklidir. Bu açıdan bu yeniliğin iyi uygulanmasını istiyoruz.

Yeni yasaya göre ilk iki yarı yılın veya 1. sınıfının bütün derslerini iki yıl içerisinde başaramayanların kayıtları silinecektir. Öğrenciler, öğrenimlerini öğretim süresinin en fazla yarısı kadar ek bir süre içerisinde bitirmekle yükümlü olacaklar. Son sınıfa gelmiş veya son 2 yarı yıla gelmiş ve devamları tamamlamış öğrenciler, öğrencilik haklarından yararlanmamak koşuluyla sınavlara girebilecekler. (süre belirtilmemiş)

Üniversiteye girişte yeterince elenen öğrencileri, en kestirme yoldan üniversiteden atma yoluna gidilmemelidir. Onların eğitim, öğretim, barınma, kredi vb. sorunlarının iyileştirilmesi için çalışılmalıdır. Onlara uygun eğitim koşullarını sağladıktan sonra bu hakkı kendimizde bulabiliriz.

Tasarının 64. maddesi: Ü.A.K, bütçenin elverdiği oranda öğrencilerin beden ve ruh sağlığının korunması, beslenme, dinlenme, çalışma, boş zamanlarının değerlendirilmesi gibi sosyal gereksinimlerini karşılamak ve bu amaçla bütçe olanakları oranında yataklı sağlık ve sosyal merkezleri, öğrenci kantin ve lokantaları açmak, toplantı, sinema ve tiyatro salonları, spor salon ve sahaları sağlamak ve bunlardan öğrencilerin en iyi şekilde yararlanmalarını temin etmek için üniversiteleri görevlendirir.

Madde 65: Üniversite ve bağlı kuruluşlar öğrencilerin teksir ve ders kitaplarını düzenli bir şekilde hazırlatarak, basmak zorundadır.

İsteğimiz bu maddelerin yazıldığı şekliyle pratiğe geçmesidir.

8) YÖNETİME KATILMA: Öğretim yardımcıları ve öğrencilerin üniversite ve fakültenin tüm yönetim kurullarına katılmaları öngörülmüştür.

Yasanın demokratikliğinin ölçütü bu madde olacaktır. Henüz yönetime katılımın nasıl ve ne biçimde olacağını bilmiyoruz. Ancak 1750 sayılı yasaya göre ileri bir adım olacağını umuyoruz. İsteğimiz tüm üniversite emekçilerinin sayıları ve işlevleri oranında Üniversite Yönetim Kurullarında eşit oy hakkına sahip bir şekilde temsil edilmeleridir.

Bu sorunda, gelişen demokratik güçlerin istemleri dikkate alınmazsa yasa, üniversitelerdeki huzursuzluğu gidermede yeterli olmayacaktır. Ve doğal olarak yine yaşamın yasaları yürürlükte olacaktır.

9) GÜVENLİK ÖNLEMLERİ: Tasarıya göre polis, suçluların ve suçların kovuşturulması amacıyla üniversiteye, davet ve izne bağlı olmaksızın her zaman girebilir.

Eğitim ve öğretimin tehlikeye düşmesi ve bu tehlikenin üniversite organlarınca alınan önlemlerin gereken sonucu vermemesi hallerinde Bakanlar Kurulu, T.B.M.M'nin onayıyla adı geçen üniversite yönetimine 2 ay süreyle ve her seferinde en fazla 2 ay uzatmak koşuluyla belirsiz bir süreye kadar el koyabilir.

1750 sayılı yasada da bulunan bu maddeler üniversite özerkliğini zedeleyen maddelerin başında gelmektedir. Üniversite dışında faşist odaklarca planlanan ve örgütlü, sistemli bir şekilde üniversiteye yöneltilen, eğitim ve öğretimi engelleyen saldırılar polisiye tedbirlerle veya siyasal iktidarın yönetime el koymasıyla önlenemez. Bu saldırılar, siyasal iktidarın, ilerici, demokratik, anti-faşist güçlerle kuracağı ittifakla, faşist, gerici odakların üzerine gitmek ve onları susturmakla önlenebilir.

SONUÇ: Yeni çıkarılacak yasa tasarısı, üniversite kurullarında ve üniversitede çalışan tüm emekçiler arasında enine boyuna görüşülüp oluşturulmamasına karşın 1750 sayılı yasaya göre daha demokratik ve ilerici bir içerik taşıyacağını bekliyoruz.

Ancak üniversitedeki tüm çalışanların karar alma ve yönetme sürecine katılmadıkları sürece, yasa burjuva demokrasilerindeki en az demokratik olmanın bile gerisinde kalacaktır.

SESSİZ KALINAMAZ!

Politika Gazetesi foto muhabiri Nurettin Soydan 22 Kasım günü saat 19.30'da Merter'de İGD ve TÜTED üyesi Kenan Öztürk'ün faşist komandolarca öldürülmesini protesto eden gençleri dağıtmak isteyen 1. ve 2. Şube ekiplerinden polislerin saldırısına uğramıştır. Polisler, Nurettin Soydan'ın kafasına stenlerin dipçikleri ile vurmuçlar, yerde tekmelemişler, saldırılarını otomobilin içinde de sürdürerek ciddi biçimde yaralanmasına neden olmuşlardır. Bununla da yetinmeyen saldırgan polisler, Nurettin Soydan'ın elindeki fotoğraf makinasını caddeye vurarak parçalamışlardır.

Olay, bir kez daha MC döneminde emniyet örgütüne yerleştirilen faşist polislerin "işbaşında" olduklarını gösteriyor. İlerici basına yönelik saldırıların yeni bir halkasını oluşturuyor. Bu saldırı karşısında sessiz kalınamaz! Ancak, günlük basının, olaydan haberdar edilmesine karşı, saldırı olayına yer vermemesi düşündürücüdür. Basın özgürlüğünden dem vuranların ağız birliği etmişcesine saldırıyı örtbas etmeye yeltenmesi en başta günlük basına, yönelebilecek yeni saldırılara yeşil ışık yakmaktadır.

Nurettin Soydan, saldırgan polisleri dava etmiş, Politika Gazetesi Yazıişleri Müdürü Aydın Şenesen Başbakan ve İçişleri Bakanlarına birer telgraf çekerek saldırgan polislerin hesap vermesini istemiştir. Telgrafın metni şöyledir:

"Gazetemiz foto muhabirlerinden Nurettin Soydan, İstanbul Emniyet Müdürlüğüne bağlı 1. ve 2. Şube ekiplerine mensup polisler tarafından başına tabanca kabzası ile vurularak yaralanmıştır

Başlarında Başkomiser Mete Bozsoy'un olduğu belirlenen polis ekibi, muhabirimizin fotoğraf makinesini tahrip etmişler, 1. Şubeye götürürken de sürekli dövmüşlerdir.

İstanbul Adli Tabipliği'nden 10 günlük rapor alan arkadaşımız, polis ekibinden ayrıca hakaret görmüştür. Basın özgürlüğüne karşı girişilen bu hareket karşısında duyarsız kalmayacağınız inancımı tekrarlarken, durumu saygılarımla bilgilerinize arz ederim."

BARIŞ DÜNYASINDA MUTLU BİR ÇOCUKLUK İÇİN

11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali 28 Temmuz - 5 Ağustos 1978 tarihleri arasında Havana'da yapıldı. Dünyanın dört bir yanından gelen 18.000'den fazla genç insan, uluslararası gençlik hareketinin düzenli olarak örgütlediği eylemlerin en büyüğüne katıldı. Değişik politik eğilimlerdeki uluslararası ve ulusal örgütleri temsil eden delegeler, dünyanın değişik kesimlerinde, değişik toplumlarda ve değişik koşullar altında yaşayan gençleri ilgilendiren en önemli konuları tartıştılar. Tartışma, açık ve samimi bir görüş alışverişinin, gençlik örgütleri arasındaki işbirliğinin ve gençler arasında karşılıklı anlaşmanın da ilerlemesine katkıda bulunduğu; onların ortak amaçlarına *-Ki, bunlar barış, silahsızlanma, yeni, adil bir ekonomik düzen, dayanışma ve dostluktur-* hizmet ettiği tartışma merkezleri çerçevesinde düzenlendi. Çeşitli merkezler arasında 8 numaralı merkez olarak Çocukların Dostu Kulübü, çocuk haklarının değişik yönlerini tartıştı.

Büyük gençlik girişiminin geleneksel bir parçası olarak *"Çocukların Programı"* gençliğin durumunun daha derinlemesine bir çözümlemesine yardımcı oldu. Günümüz dünyasında çocukların karşılaştıkları en önemli sorunları, çeşitli uluslararası ve ulusal çocuk örgütlerinin temsilcileri tarafından *"Barış Dünyasında Mutlu Bir Çocukluk İçin"* konulu üç günlük konferansta, çocukların eğitiminde kitle iletişim araçlarının rolü ve sanatın etkisi konulu iki özel seminerde olduğu kadar, barış ve çocuk hakları için yapılan iki dayanışma mitinginde de vurgulandı.

Başarı ile gerçekleştirilen "Çocukların Programı"nı Uluslararası Çocuk Yılı'nın hazırlıklarına önemli bir yardım olarak değerlendiren delegeler, çocuklara ilişkin değişik sorunlardaki ortak görüşlerini oybirliği ile benimsenen Sonuç Belgesi'nde formüle ettiler.

İGD Merkez Çocuk Bürosu, Uluslararası Çocuk Yılı dolayısıyla aralıksız sürdürdüğü çalışmaları içinde, 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivalinde politik merkezlerde çocuklarla ilgili olarak yapılan konferansın sonuç belgesini tüm ilerici, yurtsever gençliğe ulaştırmayı bir görev biliyor. Uluslararası Çocuk Yılına daha etkin olarak katılmak için, ilerici, yurtsever gençlerin ellerindeki materyalleri İGD Merkez Çocuk Bürosu'na iletmelerini bekliyoruz.

İGD MERKEZ ÇOCUK BÜROSU

Birleşelim ki Ali İhsanlar ölmesin

İGD üyesi ve Politika Gazetesi Yazıişleri Müdürlerinden Ali İhsan Özgür faşist katiller tarafından kaçırılarak hunharca öldürülmüştür. 10 gündür kayıp ve aranmakta olan Ali İhsan Özgür'ü kaçıran kanlı katiller ağır işkenceler yaparak öldürmüşlerdir. Boğazını kesmişler, üzerinde sigara söndürmüşlerdir.

Ali İhsan Özgür ilerici gençlik hareketinin ön saflarında savaşan aktif bir militandı. İlerici basının özverili, kararlı bir mensubuydu. Daha geçtiğimiz günlerde hakkında istenen hapis cezalarından birisi kesinleşmişti. Yargıçlar Ali İhsan'a 1 yıl 8 ay hapis cezası kesmişlerdi. Gerici güçler, faşistler cezalarla, hapislerle susturamayacaklarını çok iyi bildikleri, Ali İhsan Özgür'ü , emekçi halkımızın bu yurtsever evladını katlettiler.

Bu kanlı, hunharca işlenen cinayet, ilerici gençliğe yöneltilen saldırıların bir devamıdır. İlerici basının kanla, kurşunla, işkenceyle, ölümlerle susturulmak istenmesinin açık örneğidir. Doğrudan ilerici basına yöneltilmiş bir saldırıdır. İlerici basın mensuplarının faşist saldırganların pusularında öldürülebileceklerinin işaretidir.

O açıdan ilerici basın, Ali İhsan Özgür'ün öldürülmesine sessiz kalmamalıdır. Sesini yükseltmeli, dayanışma içine girmelidir. Faşist terör yuvalarını, faşist katilleri demaske etme ve anti-faşist güçlerin eylem birliğinin güçlendirme üzerine düşen görevlerini eksiksiz yerine getirmelidir. Bu görevden kaçılamaz, ertelenemez. Kaçmak, ertelemek faşist terör ocaklarının işini kolaylaştırır. Yeni yeni cinayetlere kapı aralanmasında cesaretlerini artırır.

Faşist saldırganların karşısına dikilmek, örgütlü etkin savaşıma hız vermek, güçlerimizi birleştirmek, yığınsal çıkışları yükseltmek. İşte tüm ilerici demokratik güçlerin ertelenmez görevi. Bu görevi çağrılardan pratiğe dökmenin zamanı gelip geçmektedir. Faşist katillerin yakalanmasını, suçlulardan hesap sorulmasını, faşist cinayet yuvalarının kapatılmasını istiyorsak, tüm anti-faşist güçlerin birliği için savaşalım. Faşist güçlerin önünde direnç duvarını oluşturalım. Birleşelim ki Ali İhsanlar ölmesin...

Politika Gazeesi, Yazı İşleri Müdürleri'nden Ali İhsan Özgür'ün faşistlerce kaçırılarak öldürülmesiyle ilgili bir bildiri yayınlanmıştır. Açıklamanın tamamını veriyoruz:

"Bir haftadır kayıp olan gazetemiz yazıişleri müdürlerinden Ali İhsan Özgür'ün cesedi bugün morgda bulunmuş, babası ve gazetedeki arkadaşları tarafından teşhis edilmiştir.

Ali İhsan Özgür'ün cesedi, bir battaniyeye sarılmış ve ağır işkence görmüş durumda geçtiğimiz Çarşamba günü bir otomobil içinde bulunmuş, ancak o zaman kimliği teşhis edilememişti. Ali İhsan Özgür'ün işine altı gün gelmemesi üzerine yapılan araştırmalar sonunda ceset morgda teşhis edilmiştir.

Arkadaşımız ağır işkence görmüş ve işkenceyle öldürülmüştür. Bu cinayet, ilerici bir kişiye olduğu kadar, POLİTİKA'ya ve ilerici demokrat basına yöneltilen faşist saldırıların bir parçasıdır.

Arkadaşımızı saygıyla anarken tüm ilericileri, yurtseverleri, demokratları faşist tırmanışa dur demeye, faşist terör karşısında tek bir vücut olarak birleşmeye çağırıyoruz.

29 Kasım 1978
POLİTİKA GAZETESİ"

ANTİ-KOMÜNİZM ŞAMPİYONLARI

Kabından boşanan anti-Sovyetizm, anti-komünizm, 16 kasım günü Sovyet gemilerinin İstanbul limanını ziyaret etmesiyle doruğuna ulaştı. Anti-Sovyetizm, anti-komünizm propagandasının şampiyonluğunu elden bırakmamak isteyen gerici, faşist, maocu gruplar arasında kıyasıya bir yarış başladı. Hepsi birden, bu kampanyada ötekini geride bırakmak, daha fazla anti-komünist olduğunu kanıtlamak için yaygara kopardı. Ancak, yıllardır ülkemizde anti-komünizm, anti-Sovyetizm propagandasının bayraktarlığını yapan gericiler, faşistler, Komünizmle Mücadele Derneği, bu yarışta birinciliği maocu faşistlere kaptırdılar. Bu yarışı önde götüremedikleri için üzülmediler, tam tersine böylesine azgın bir anti-komünizm, anti-Sovyetizm propagandisti buldukları için sevindiler. Gerici, faşist, tekelci basın maocu faşistlerin anti-komünist gösterilerine sayfalarında geniş yer ayırdı.

GERİCİ-FAŞİST-MAOCU GÜÇLERİ BİRLEŞTİREN ORTAK NOKTA NEDİR?

İnsanların tüm eylemleri, düşünceleri belirli felsefi görüşlerden etkilenmektedir. Herkes dünyayı, çevresindeki olayları aynı şekilde yorumlayamaz. Değişik kişiler olaylara değişik açılardan bakarlar. Sınıflı toplumlarda, toplumun tümü için ortak bir dünya görüşünün olması olanaksızdır. Her sınıf dünya olaylarını kendince anlar ve yorumlar. Kendisine özgü ve diğerlerinden farklı bir dünya görüşü ve felsefesi vardır. Belirli sınıflara hizmet etmeyen bir felsefenin varlığı söz konusu olamaz.

Gerek geçmiş çağlarda, gerekse günümüzde iki felsefi eğilim sürekli çatışma içindedir: Materyalizm ve idealizmin savaşımı....

Marx ve Engels'in ortaya koyduğu Marksist felsefe, işçi sınıfının bilimsel dünya görüşüdür. Diyalektif materyalizmin özünde diyalektiğin ve materyalizmin çözülmez bir şekilde birleşmiş olmaları gerçeği yatar. Bu nedenle Marksist felsefeye diyalektik materyalizm denir. Marksist felsefe bizlere sadece doğru bir teori sağlamakla kalmaz, dünyada olup bitenleri doğru olarak anlamamıza ve yorumlamamıza, gerçekliğe ait olguları doğru bir yaklaşımda bulunmamıza yardım eder.

Gerici, faşist, maocu, oportünist unsurların bugün aynı ağızdan ötmelerinin temelinde onların burjuva ideolojisinden beslenmeleri gerçeği yatar.

Sovyet gemilerini protesto için MHP'li, [redacted]faşistlerle aynı safta, kolkola yürüyen maocuların, birkaç yüz kişiyle yaptıkları mitinge rağmen gazetelerinde yaygara koparmaları sahtekârlığın, demagogluğun yeni bir örneğini sergiliyor.

ANTİ-SOVYET KORO

Türkeş: "Rus gemilerinin gelmesi müttefiklerimizin gözünde ülkemizin menfaatine olmamıştır." (Günaydın 16 Kasım 1978)

MİSK Genel Başkanı Ö.Faruk Akıncı: "...Sovyet harp gemilerinin ziyaretiyle açılan yolu Türkiye'nin geleceği bakımından endişe verici bulmaktayız." (Son Havadis 16 Kasım 1978)

Prof. Dr. Yılmaz Altuğ: "Sovyet tehlikesi gerçektir, hayal değildir." (Son Havadis 18 Kasım 1978)

MSP Genel Başkan Yardımcısı Şevket Kazan: "Rusya ile sıkı işbirliğine girilmesi son derece mahzurludur." (Aydınlık 17 Kasım 1978)

Türk Harb-İş Başkanı ve CHP Ankara milletvekili Kenan Durukan: "Bu geliş Türkiye'ye karşı bir gövde gösterisi, dünyaya karşı ise bir gözdağıdır." (Aydınlık 17 Kasım 1978)

Maden Federasyonu Başkanı Kemal Özer: "Harp gemileri ile iyiniyet ziyareti olmaz. 1968'lerde Amerikan 6. filosunun limanlarımıza geliş amacı ne idiyse, bugün Sovyet savaş gemilerinin geliş amacı da odur." (Aydınlık 17 Kasım 1978)

AP Gençlik Teşkilatı Genel Başkanı Hamdi Üçpınarlar: "Sovyet gemilerinin 40 yıl sonra kendi iç denizimizde ve boğazlarımızda demirlemiş olması utanç vericidir. Emperyalizme kucak açmanın sonu yoktur." (Aydınlık 17 Kasım 1978)

Tez Büro-İş Genel Başkanı Uğur Batmaz: "Bugün Rusya azgınca silahlanan bir süper devlettir. Türkiye gibi mazlum bir ülkeye Rus savaş gemilerinin gelmesi iyi niyetle bağdaşmaz." (Aydınlak 17 Kasım 1978)

Halkın Birliği: "Rus savaş gemileri defol" (Duvar yazısı)

Türk-İş Eğitim Sekreteri Kaya Özdemir: "İki süper devletten biri olan Rusya'nın savaş gemilerinin Türk limanlarına demirlemekteki asıl niyeti emperyalist emelleridir." (Aydınlık 18 Kasım 1978)

TEKSİF Sendikası Genel Başkanı Şevket Yılmaz: "Dün Amerikan 6. Filosuna karşı söylenenden fazlasını bugün Rus savaş gemilerine karşı söylemek lazım." (Aydınlık 18 Kasım 1978)

Büyük Hür-Genç Derneği Genel Başkanı Nevzat Ataol: "Hür-Genç olarak Amerika'ya defol dediğimiz gibi, milletimizin deyişiyle Rus gavuruna da defol diyoruz." (Aydınlık 18 Kasım 1978)

Çimse-İş Sendikası Genel Sekreteri Veli Eker: "Dün Amerikan 6. Filosuna karşı neler yapıldıysa bugünde Rus savaş gemilerine karşı aynı şeyler yapılmalı, aynı tepki, aynı heyecan, aynı ruhla bu gemilerin gelişi protesto edilmeli, karşı çıkılmalıdır." (Aydınlık 17 Kasım 1978)

MTTB Genel Başkanı Kasım Yapıcı: "Dün ecdatlarımızın, ninelerimizin baltayla, satırla kovmuş olduğu Moskof uşaklarını tebessüm yağmuruyla karşılayanları teessüfle karşılıyoruz." (17 Kasım 1978 Aydınlık)

TİKP MK Üyesi Mustafa Kemal Çamkıran: "...45 milyon kendimizi feda ederiz, ama İstanbul'u, Boğazları geçemezsiniz, geçirmeyeceğiz. Hiç bir güç Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı Türkiye halkının mücadelesini engelleyemez. Bugün Rus filosunun ilk gelişinde davul zurna çalınıyor. Ama 'Yaşasın Rusya' diye değil. 'Rus Filosu Defol' diye. Kahrolsun emperyalist Rusya! Yaşasın Türkiye!" (Aydınlık 20 Kasım 1978)

Doğu Perinçek: "CHP'lisi, AP'lisi, MSP'lisi, sağcısı, solcusu,

genci, ihtiyarı, işçisi, köylüsü, aydını, milli sermayedarı ile 45 milyonluk halkımıza, yurdunu seven herkese sesleniyoruz:...Yeni Çarların savaş gemilerinin sularımızı kirletmesini protesto edelim!" (Aydınlık 18 Kasım 1978)

Halkın Kurtuluşu: "Rus savaş gemileri de geldikleri gibi gidecekler." (Sayı: 136)

Son Havadis: "...Rus savaş gemilerinin gelişi çeşitli yorumlara yol açmış ve özellikle milliyetçi gençlik ve işçi çevrelerinde tepkiyle karşılanmıştır... Ardından 45 milyon insanın inanmış ve sessiz bir peşin sloganını sunacağız kendilerine. 'İdi Domov, İvan!..' " (16 Kasım 1978)

ÜGD Genel Başkanı Şevket Çetin: "Rusya'ya verilen 'Türkiye ile yakınlaşma gösterisi fırsatı' İran'daki anti-komünist güçlerin moral kırıklığına yolaçacaktır... Biz ÜGD olarak diyoruz ki: İVAN DERHAL EVİNE DÖN" (Son Havadis 16 Kasım 1978)

DYF-İş Başkanı Şerafettin Akova: "Rus savaş gemilerinin ülkemize gelişini dostluk gösterisi olarak nitelemek olanaksızdır." (Aydınlık 18 Kasım 1978)

LİMANLARIMIZI ZİYARET EDEN SOVYET GEMİLERİNE KARŞI GİRİŞİLEN SALDIRILAR PROTESTO EDİLDİ

İnşaat Müh. Odası İst. Şubesi, Kimya Müh. Odası İst. Şubesi, Makina Müh. Odası İst. Şubesi, Mimarlar Odası İst. Şubesi, Meteoroloji Müh. Odası İst. Şubesi, Metalurji Müh. Odası İst. Temsilciliği, TÜTED İst. Şubesi, Halkevleri İl Koordinasyon Kurulu, GENÇ ÖNCÜ, İKD İst. Bölge Sekreterliği, İGD İst. Bölge Sekreterliği, İşçi Kültür Derneği İst. Şubesi, DDKD İst. Şubesi, KÖGEF, GEB, DHKD, GENÇ GÜÇ, İLD, TÜS-DER İst. Şubesi, HABER-DER, GENEL-DER, BANK-DER, ENERJİ-DER, ÇIRAK-DER, GİB-DER'den oluşan 25 demokratik örgüt ortak bir basın baçıklaması ile gerici, faşist, maocu grupların Sovyet gemilerinin limanlarımızı ziyaret etmesi karşısında giriştikleri sadırıları kınadılar. Ortak açıklamanın tam metnini aşağıda veriyoruz:

"Türkiye, emperyalizmin askersel, politik, ekonomik baskıları altında çetin günler yaşıyor. Amerikan emperyalizmi, topraklarımızdaki saldırı üslerini, nükleer silah depolarını komşularımıza saldırmak için hazır tutuyor. Emperyalizmin saldırgan stratejisi halklarımız için, bölge ve dünya barışı için büyük tehlikeler taşıyor.

Emekçi halklarımız bölge ve dünya barışının korunması savaşımını öne almıştır. Bu savaşım emperyalist saldırganların yurdumuzdan sökülüp atılması döneminde komşularımızdan, özellikle SSCB'den gördüğümüz destek ve yardımla pekişmiştir. İktidarı elinde tutan burjuvazi bu yardımı ve dostluğu belleklerden silmeyi başaramıyor. Ayakta kalabilmek için topraklarımızı NATO'ya ABD üslerine açan işbirlikçiler, karagün dostumuz SSCB'nin büyük tehlike sayılmasını istiyorlar. Ne var ki halklarımız için büyük tehlike ABD üslerinden, ikili kölelik anlaşmalarından, IMF'lerden geliyor. Bunların savunuculuğunu yapan faşistler emekçi halklarımızın gerçek düşmanları olduklarını açığa vuruyorlar. Bunlara maocular da katılıyor. Limanlarımızı ziyaret etmekte olan Sovyet gemilerini bu saldırıları için kullanmak istiyorlar. Sosyalist sistemin yeminli düşmanları SSCB'ne saldırıyı öne alıyorlar. Türkiye emekçilerine, ilericilere saldırıyor, öldürüyorlar. Bağımsızlıktan söz edip, topraklarımızdaki ölüm tuzaklarını, ABD üslerini savunuyorlar. SSCB'ne, dünya sosyalist sistemine saldırmada Türkeş'ten geri kalmayan karşı-devrimciler de emekçi halklarımızın gerçek dümanları olduklarını ispatlıyorlar.

Karşı-devrimcilerin, Türkeşlerin ortaklığı, karagün dostumuz SSCB ile karşılıklı yarara dayalı iyi komşuluk ilişkilerimizi yıkamayacaktır.

Bizler, dünya barışının savunucusu SSCB ile Türkiye arasındaki dostluk ve işbirliğinin gelişip güçlenmesi uğrundaki savaşın emekçi halklarımızın çıkarlarıyla özdeş olduğunu biliyoruz.

Savaşımız, Türkeş ve tüm karşı-devrimcilerin anti-Sovyetizmlerinin geriletilmesi için de sürecektir.

Yaşasın Türkiye ve Sovyet halklarının dostluk ve dayanışması."

EYLEM BİRLİĞİ VE GENÇLİK HAREKETİ

ALAETTİN TAŞ İGD Genel Sekreteri

Gençliğin değişik görüşlerdeki kesim ve örgütleri arasındaki birlik sorunu, günümüzde önemini ve gerekliliğini daha da artırmaktadır. Anımsanacağı gibi bu sorun iki savaş arası yıllarda gençlik hareketinin gündemindeki başlıca sorunlardan biri olarak ele alınmış ve çözümü faşizme karşı Birleşik Gençlik Cephesi biçiminde somutlanmıştı. O yıllarda komünist, sosyalist, sosyal demokrat tüm ilerici gençlik örgütlerinin faşizme ve savaşa karşı birleştirilmesi yönünde sayısız çabalar harcanmıştı. Bulgaristan örneğinde olduğu gibi kalıcı başarılara ulaştığı da görüldü. Gençlik hareketi için bugünde değerini ve gerekliliğini koruyan ilkeler, o yılların büyük deneyimleri içinde doğdu ve biçimlendi.

Günümüzde oluşan süreçler gençliğin kendi güçlerini birleştirmesi sorununun nesnel temellerini ve olanaklarını genişletmektedir.

Her şeyden önce bilimsel-teknik ilerleme genç kuşakların daha küçük yaşlarda ve daha çok sayıda üretim sürecine katılmaları olgusunu doğuruyor. İşgücünün ileri derecede eğitimi ve emeğin entellektüelleşme sürecinin hızlanması bu nesnel gelişmenin kaçınılmaz bir sonucudur. Dolayısıyla toplumda çalışan ve okuyan gençliğin sayısında büyük bir artış gözlenmektedir.

İkinci olarak, tekelci devlet kapitalizminin, yönetici sınıflarla toplumun en geniş kesimleri arasındaki çatışmayı derinleştiren yeni unsurlar üretmesidir. İşsizlik, gerekli eğitim olanaklarından yoksunluk, maddi ve kültürel gereksinimlerinin yeterince karşılanmaması gençlik yığınları üzerinde daha yıkıcı etkilere yolaçmaktadır.

Üçüncü olarak da, dünya devrim sürecinde ilerici güçlerden yana meydana gelen köklü değişimlerin, gençliğin ideolojik oluşumunda politik yönelimlerinde oynadığı rolün gittikçe artmasıdır. Kapitalist dünyada toplumsal olaylara, sınıf savaşımına katılan gençlerin sayısında sürekli bir çoğalma görülmektedir.

Birlik eğilimini güçlendiren bu nesnel gelişmeler kuşkusuz ki gençliğin en ilerici-devrimci unsurlarının gözünden kaçmıyor. Tam tersi gençlik hareketinin yığınsal ve örgütlü birliği yolunda geri dönülmez adımları atmak için bu elverişli koşullardan yararlanmaya çalışıyor. Birliği zedeleyen eğilimlere, sağ uzlaşmacılığa ve sol sektarizme karşı kararlı bir savaşım yürütülüyor. Eski dünyanın güçlerine karşı savaşımda gençliğin gittikçe artan rolünün bilimsel çözümlemesi bizi gençliğin ilerici,anti-emperyalist tüm kesimleriyle birlikteliği sağlama yönünde sabırlı, inatçı ve sonuç alıcı bir çalışma sürdürmeye zorluyor.

Ülkemizde emperyalizme, faşizme, tekellere karşı savaşan güçler arasında cephe ve eylembirliğinin yaratılması sorunu işçi sınıfının gündeminde baş sırayı tutuyor. Emperyalizme bağımlılığın artması, tekellerin gittikçe yoğunlaşan saldırıları, faşizme tırmanmak isteyen güçlerin kitlesel kırımlara girişmeleri; bütün bunlar cephe ve eylem birliğini güncel bir hedef haline getiriyor. Ülkemizin bağımsız, demokratik ve özgür geleceği bu yoldan geçer. Bunu hiç kimse kulak arkası edemez.

Ne var ki, cephe ve eylem birliğini benimsemekle, pratikte buna uygun adımlar atmak arasında düz bir çizgi olmadığını eklemeliyiz. Nitekim demokrasinin en kararlı savunucuları ile, bu savaşı köreltmek isteyen ya da buna ikircikli adımlarla yaklaşanlar arasındaki en çetin savaş cephe ve eylem birliğine ilişkin alanda geçiyor.

İGD'nin cephe ve eylem birliği konusundaki görüşleri açık ve ilkeldir. Herşeyden önce ülkemizdeki tüm ulusal demokratik güçlerin *tek cephesini* savunuyor. Aynı biçimde gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist güçlerinin birliğini de savunuyor. Anlaşılacağı gibi örgütsel gelişimde önemli bir aşamayı işaretleyen 1. Kongremizde cephe ve eylem birliği savıyla gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist birliği sorunu özel bir önemle ele alındı. Ve bu alandaki görevlerimize ilişkin geniş bir eylem platformu oluşturuldu. Bu platform etkinliklerimizin yönünü çizmektedir.

EYLEM BİRLİĞİNDE BAZI NOKTALAR

Eylem Birliği ve İdeolojik Savaşım:

Burada eylem birliğinin geneline ilişkin sorunlardan çok, özel günlük çalışmalarımız sırasında karşımıza çıkan bazı yönlerin üzerinde durmak istiyoruz.

İGD olarak biz, ilerici gençliğin kendi birliğini yaratma yönünde bağımsız bir çaba ortaya konulmasını gerekli sayıyoruz. Bir başka deyişle gençlik demokrasi özgürlük ve ilerleme savaşımında kendi birliği için başlı başına bir çaba ortaya koyabilmelidir. Ancak, bu çabanın ülkemizdeki demokrasi savaşımından işçi sınıfı hareketinden bağımsız olacağını da düşünmemek gereklidir. Gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist, anti-tekel birliği işçi sınıfının yakın hedefleriyle uyumlu olmalıdır. Aşırı hedefler ve ayrı ilkeler temelinde böyle bir birliğe ulaşılamayacağı açık bir gerçektir. Ne var ki gençlik içindeki eylem birliğini, genel cephe sorununun basit bir kopyası saymakta yanlıştır. Gençlik hareketinin özgül yapısını, burada yeralan güçlerin ayrı bir değerlendirilmesini dikkate almak zorundayız. Genelle özel arasındaki birlik ve ayrılık noktalarının açıkça görünmesi ve kavranması gereklidir.

Saldırıların şiddetlenmesi karşısında, ne sekter konumlara girebiliriz,ne de ilkelerimizden ödün verebiliriz. Biri bizleri demokratik güçlerden uzaklaştıracağı gibi, diğeri de eylem birliği içinde etkinleşme ve giderek bağımsız, politik çizgimizi yitirme gibi tehlikeli sonuçlara varabilir. Öyleyse ne "gelen gelir" mantığı ile hareket edebiliriz ne de ilkelerimizden vazgeçecek bir eylem birliğinde olabiliriz. Eylem birliği, kuşkusuz ki temelde bir uzlaşmadır. Ama bu ilkelerde bir uzlaşma anlamına gelmez. Tam tersine, ilkelerin korunup titizlikle savunulması gerekir. Örneğin hiç kimse bizi anti-komünizme, anti-Sovyetizme ya da işçi sınıfına inançsızlığa dayalı bir eylem birliği içinde göremez. Buna karşılık işçi sınıfının ve gençliğin çıkarlarına uygun olan şu ya da bu demokratik haklar için savaşım verme, şu ya da bu hedefleri öne alma gibi politik uzlaşmalar içinde (herzaman) olmalıyız.

Güç ve eylem birliği çalışmalarında ilkelere bağlı kalmakta gerekli özeni göstermek zorundayız. İlkelerin korunması, daha genel anlamda ideolojik savaşımla eylem birliği arasındaki ilişkiler üzerinde yanlış anlaşılmaların uç verdiğine tanık oluyoruz. Örneğin sosyal demokratların, son dönemlerde eylem birliğinden uzak durma tavırlarına "parti içi ideolojik bütünlüğün korunması" gibi yanlış bir gerekçe getirdikleri görüldü. Oysa daha önceleri kimi örgüt tabanlarının sosyal demokrat ideolojide oldukları söylenerek "eylem birliğine gerek var" deniyordu. Buna karşılık ideolojik savaşımı eylem birliğine engel sayan görüşlere ya da davranışlara da rastlanıyor. Reformculuğa karşı olma görüntüsü altına saklanarak eylem birliğine sırt çevriliyor. Genellikle "sol maceracılığın" eylem birliğine yaklaşımı böyle oluyor.

Oysa ideolojik savaşım ve ideolojik görüşlerdeki ayrılıklar eylem birliğine engel değildir. Eylem birliği de ideolojik savaşımı ortadan kaldırmaz. Ve biz eylem birliği derken ayrı ideolojilerin birbirine geçişmesini, ilkelerde uzlaşmayı anlamıyoruz. İdeolojik birliğin gerçekleşme yolları ve biçimleri kuşkusuz ki başkadır. Buna karşılık eylem birliği ve politik uzlaşmalarda, ideolojik görüşlerde tam bir netlik ve sınırların kesin çizgilerle korunması bizim için temel bir koşuldur.

İşte bu son nokta daha önemli bir konuyu karşımıza getiriyor. Eylem birliğinin ideolojik savaşımı yoğunlaştırma ve yaygınlaştırma çalışmalarıyla birlikte yürütülmesi zorunludur: Tarih bize uzlaşmalar sırasında, ideolojik çalışmaların gevşetilmesiyle ilgili yanlış eğilimlerin, sınıf savaşımında nasıl tehlikeli sonuçlara yol açtığını, işçi sınıfını ve yandaşlarını nasıl silahsız bıraktığını gösteren sayısız örneklerle doludur.

İdeolojik savaşımın amacı ve işlevi konusunda önemli bir noktaya işaret etmek istiyoruz. Bugün ideolojik savaşın adına ipe-sapa gelmez saçmalıkların yazılıp çizildiğine tanık oluyoruz. Öyle ki ideolojik savaşın, kimi grupların birbirleri üzerinde liderlik yarışmasına çevirdiğini görmekteyiz. Kılın kırka mı yoksa yüzkırka mı bölüneceğine ilişkin, kelimenin tam anlamıyla medrese ulemaları arasındaki tartışmalara benzer örnekler sergileniyor. İdeolojik savaş kendi başına bir amaç haline dönüşüyor. Oysa bilimsel açıdan ideolojik savaşım, politik savaşıma bağlıdır. Toplumu devrimci yoldan dönüştürmek isteyen sınıflara, bu soylu amaçlarında, daha açık bir deyişle politik erki kazanma uğruna yürüttükleri savaşımda, taktik ve stratejik hedeflerin doğrultusundaki çalışma biçimlerinin saptanmasına yardımcı olan, ışık tutan bir eylemdir. Yığınların devrimci eylemine hizmet etmeyen bir ideolojik savaş, işlevini ve amacını yitirmiştir. Zaten burjuvazinin amacı da bilimsel dünya görüşünü, onun yığınların savaşımıyla olan canlı organik bağından koparmak, onu anlamsız bir öğretiymiş gibi göstermektir.

Özellikle, maocu, maceracı gruplar arasındaki ideolojik çatışmalara baktığımızda burjuvazinin bu amacına bol bol hizmet edildiğini görüyoruz. Asıl üzüntü veren de ideolojik savaş diye bilimsel sosyalizmin sorumsuzca mıncıklanması ve tersyüz edilmesidir. Elbette işin bu yanıyla ve genelinde, onların bu konudaki bilimsel öğretiyi çarpıtan görüşleriyle, ideolojik savaşım zorunludur, günceldir. Tüm çabamızla gençliğe devrimci öğretiyi kavratmaya çalışıyoruz, çalışmalıyız. İdeolojik savaşım sürekliliği olan bir eylemdir. Ve bilimsel sosyalizm dışı her akıma, her çabaya yöneliktir.

KİMLERLE EYLEM BİRLİĞİ?

Eylem birliği ile ilgili düşüncelerimizi başka noktalarda sürdürelim. Eylem birliği derken hangi güçlerle eylem birliği? Herkesle mi? Değilse kimlerle eylem birliğine girişeceğiz? Bu güçleri hangi kural ve ilkelere göre saptayacağız? Bu sorular önem taşıyor. Bu sorulara gerekli yanıtlar verilmediği durumlarda eylem birliği içinde yanlış konumlara sürüklenmemiz olasıdır.

Bizce bu sorulara gerekli yanıtları verebilmek için daha genele, işçi sınıfının bağlaşıklık politikasıyla, bu politikaya yön veren ilkelere bakmakta yarar vardır. Bilindiği gibi işçi sınıfının bağlaşıklık politikası nesnel gelişmelere dayalı stratejik aşamanın belirlenmesi ve bu aşamaya uygun ana güçlerle ikincil güçlerin saptanması temelinde oluşur. Aynı aşamada karşı güçler kampından koparılıp tarafsızlaştırılması gereken güçlere ilişkin saptama da yapılır.

Gerçekten gerici uzlaşmalarla, bir stratejik dönem boyunca sürecek uzlaşma ve bağlaşıkları birbirinden ayırmadan, cephe ve eylem birliği çalışmalarını işçi sınıfının ve demokrasi savaşımının çıkarlarına uygunluk içinde yürütmek

olanaksızdır. Bağlaşıklık politikasının ana yönü, hiç kuşkusuz devrim hareketinin ana güçlerini birleştirmeye yönelik olacaktır.

Gençlik hareketi için de bu ilkelerder esinlenmek söz konusudur. Ancak demokrasi savaşımının genelinde yeralan güçlerle, gençlik hareketinde yeralan güçler arasında ayrılıkların olabileceğini, işçi sınıfının genel bağlaşıklık politikasını ve yönelimlerini olduğu gibi gençlik hareketine uyarlamaya kalkmanın bizleri dogmatizme ve şemacılığa sürükleyeceğini önemle belirtelim. Söylemek istediğimiz, işçi sınıfı hareketinin bağlaşıklık politikasını, gençlik hareketi içinde yaratıcı bir biçimde uygulamaktır.

Kalıcı olan, sürekliliği olan, sonuç verici ve belirli bir aşama boyunca işlevi olan eylem birliği, bu güçlerin durumlarını ve konumlarını hesaba katmadan oluşturulamaz. Bu anlamda sosyal demokrat gençlerin, gençlik içindeki etkisizliklerinin, örgütsüzlüklerinin bağlaşıklık politikamız açısından özgül bir durum yansıttığını bilmeliyiz. Bunun yanı sıra, ilerici Kürt gençlik kesimleriyle eylem birliğinin stratejik bir önemi vardır. Diğer yandan özgül fakat güncel olan küçük burjuva akımı ile ilişkiler ve eylem birliği çalışmaları. Bilindiği gibi küçük burjuva devrimcileri değişik görüş ve örgütlerden oluşuyor. Herşeyden önce maoculuğu diğerlerinden kesinlikle ayırdığımızı belirtelim. Bu, bağlaşıklık politikamızın önemli yönelimini işaretliyor. (Anti-Sovyetik bir platformda yer almayacağımızı çok daha önceleri de söylüyorduk.) Öte yandan aralarındaki ideolojik farklılıkları mutlaklaştırmaksızın, küçük burjuva devrimcisi akımları içinde özgül de olsa demokrasi hareketi içinde önemli yer tutan kanatları diğerlerinden ayırmak gerekir. Faşizme karşı savaşımda genel ya da bölgesel düzeylerde belirli bir platforma bağlı olarak eylem birliği olanaklarını geliştirebiliriz.

Sosyalist partilere bağlı gençlik örgütleri ile ilişkiler elbette önemlidir. Bunun yanı sıra bunların nicelik ve etkinlik durumları önemli düzeyde değildir. Buna rağmen, politik olarak bu örgütlerle eylem birliğini geliştirmek gereklidir.

EYLEM BİRLİĞİ CEPHE SORUNU İLE KARIŞTIRILMAMALIDIR

Eylem birliğinin ilkeli bir platforma dayalı olması gerektiğini sürekli vurguluyoruz. Bu, eylem birliğinin ancak somut bir eylem programı üzerinde yürüyebileceği anlamına gelir. Genellikle eylem birliği için azami bir program saptama gibi yanlışlara oldukça sık düşüldüğü görülüyor. Eğer ortada oluşturulmuş bir *cephe* varsa, her konuda ve her alanda birlik ilkesi geliştirilebilir. Kuşkusuz ki böyle bir cephe, köklü toplumsal değişimleri de hedefler. Oysa eylem birliği daha değişik bir işleve sahiptir. Cephe, eylem birliğinin en üst politik örgütlenme biçimidir. Oysa eylem birliği cephe demek değildir. Eylem birliği yığınların günlük yaşamında kısmi bir iyileşme sağlaması şu ya da bu demokratik hakların kazanılması ve korunması, özgürlüklerin genişletilmesi hedeflerinde belirli güç ve örgütlerin ortak çaba içinde olmaları demektir. Eylem birliğinin ülkenin somutunda kazandığı anlam budur.

Bu nedenle eylem birliği çalışmalarına girerken, en çok hedefler yerine en az hedefleri içeren somut önerilerle gelinmesi, karşılıklı tartışmalar içinde olanaklar varsa hedefler de genişlemeye gidilmesi en gerçekçi yoldur. Çünkü en çok hedefleri geliştirme eğilimi doğunca eylem birliği çalışmalarına katılan örgütler ve kuruluşlar arasında ortak noktaların azalmaya başladığı pek çok örneklerle görülmüş ve yaşanmıştır.

EYLEM BİRLİĞİ ÇALIŞMALARI VE İGD

İGD kurulduğu günden beri değişik alanlarda değişik örgütlerle eylem birliği çalışmaları içinde yeraldı. Bunlardan değişik bölge düzeylerinde geniş katılımlı olarak gerçekleşen platform çalışmaları üzerinde durmakta yarar var.

Bu çalışmalar herşeyden önce cephe olgusunun kavranması, yaşam içinde ete kemiğe bürünmesi açısından sayısız yararlar sağlamıştır. Yukarıda eylem birliğine ilişkin değerlendirmelerimizin pek çok yanı bu çalışmalarda elde edilen deneyimlerin dolaysız sonuçlarıdır. Ancak uzunca bir pratiğe karşın bazı çevreler bu gibi eylem birliği çalışmalarını somut gerçekliği içinde kavramıyor, kavramak istemiyorlar.

Herşeyden önce bu eylem birliklerini işçi sınıfını dışlayarak hatta ona karşı, ülke çapında merkezi bir yapıya dönüştürme denemeleri olmuştur. Daha üst ve merkezi birliğin ancak işçi sınıfı hareketinin katılma ve öncülüğü temelinde gerçekleşeceği doğru görüşünden hareketle bu denemelere karşı ilkesel bir tavır alınmıştır.

Sorunun temelinde hiç kuşkusuz eylem birliğinin değişik görünümlerindeki çeşitliliğin yeterince kavranamayışı yatıyor. Kimilerinin cephe hedefini yadsıması ve kimilerinin de cephe hedefine ulaşmanın yol ve biçimleri konusunda tutarlı görüşlere sahip olmayışları, söz konusu yanlışları doğuruyor. İşçi sınıfının rolünü göremeyiş, sekter ve dayatmacı eğilimler, bu çevrelerin yanılgılarını daha da büyütüyor. Hatta onları işçi sınıfına karşı konumlara kadar götürüyor.

Bölgelerde yürüyen eylem birliği çalışmaları kuşkusuz ne bir cephedir ve ne de onun öncülü olabilir. Herşeyden önce işçi sınıfının öncü, politik, ve sendikal örgütlerinin katılmayışı onu bu niteliklerinden yoksun bırakır. Sorun kuşkusuz yalnız işçi sınıfının katılmasıyla da sınırlı değildir. Yukarıda değindiğimiz gibi cephe belirli bir stratejik aşama boyunca bir arada bulunması gereken güçlerin tümünün ya da önemli bir kesiminin işçi sınıfı etrafında birleşmeleri temelinde oluşur. Öyleyse bölgesel eylem birliği çalışmalarını cephe gibi görmek ya da onu cephenin öncülü sayarak buradan cephe oluşturma denemelerine girişmek sapla samanı birbirine karıştırmaya benzer. Ve sapla samanın birbirine karıştırıldığına sık sık tanık oluyoruz.

Son dönemlerde eylem birliğine katılan bazı örgütler pek çok olmamakla birlikte "siyasetler düzeyinde birlik" gibilerinden tezler geliştirme eğilimi içinde olmaları yukarda belirttiğimiz yanlışın yeni bir örneğidir. "Siyasetler arası birlik" tezinin kendisine bu eylem birliği platformunu seçmesi yalnızca bir yanılgı olmakla kalmıyor. Aynı zamanda demokratik örgütler arası oluşturulmuş platformların dağılmasına yolaçabilecek bir kapı da aralamış oluyor. Yayın organlarından, partilerden, demokratik yığın örgütlerinden, seçilmiş sendikalardan oluşan "siyasetler arası birliğin" tersliğini, çözümsüzlüğünü, bölücülüğünü tartışmak bile zaman yitirmekdir. Çok önceleri 1975'lerde bazı partilerin oluşturdukları "sosyalist büro" denemesinin gülünçlüğünü onlara anımsatmak yerinde olacaktır. "Siyasetler arası birlik" tezini öne atanlar gerçek bir cephe yerine ancak onun karikatürüne ulaşabilirler. Üstelik bunda usta çizgilere rastlamak bile olanaksızdır.

Yine eylem birliği çalışmalarından bir cephenin görevlerini beklemekte yetersizdir. Bazı örgütlerin "aktif kitle mücadelesi" adına platformu terketmek istemesi böyle bir yanılgının sonucudur. Daha da genelde onların demokratik haklar için savaşımı yadsıyan, herşeyi soyut bir devrime bağlayan görüşlerinin açık bir yansımasıdır.

Bütün bunlar eylem birliği çalışmalarının kendi özgüllüğü, somutluğu içinde kavraması gibi önemli bir konuyu ortaya çıkarıyor. Bu eylem birliklerinin sürmesi için, güncel, somut hedefler doğrultusunda etkin demokratik çalışmalara girmemiz, çabalarımızı yoğunlaştırmamız zorunludur. Buradan faşist teröre, işsizliğe, ulusal bağımsızlığımıza gölge düşüren her gelişmeye karşı önemli birer direnç noktası olarak korunup yaşatılmalıdır. Cephe ve eylem birliğinin oluşması ve üst biçimlere ulaşması yönünde varolan eylem birliklerinin geniş potansiyeller taşıdığı da yadsınamaz.

Genel ilkeler ışığında bölgelerin özelliklerine uygun eylem birliği platformları oluşturulması, özellikle okullarda, mahallelerde, semtlerde, birimlerde bu eylem birliklerinin hayata geçirilmesi için tüm demokratik güç ve kuruluşları etkin görevler beklemektedir.

ÖĞRENCİLER AÇLIĞA İTİLEMEZ

Ülkemizde yükseköğrenimgençliğinin başta gelen sorunlarından biri de hiç kuşkusuz geçinme ve kredi sorunudur. Gerici egemen güçler gençliğin bu yakıcı sorununu sürekli olarak örtbas etmeye, öğrencilerin iyi yaşam koşullarına (!) sahip olduklarını göstermeye çalışmışlardır. Bu konudaki yalan ve sahtekârlıkları tutmadığında ve öğrenci gençliğin etkin demokratik direnişleriyle karşılaştıklarında bu yönde göstermelik birtakım önlemler almaya yönelmişlerdir. Göstermelik, aldatıcı önlemlerin başında da, öğrencilere verilen kredinin arada bir (o da keyifleri istediğinde) devede kulak misali artırılması gelmektedir. Bu anlayışla son olarak alınan bir kararla öğrenci kredilerinin 1.000 TL. olması kararlaştırılmıştır. Oysa bu tür uygulamaların soruna hiç bir çözüm getirmediği, sorunun bilimsel, köklü çözümler gerektirdiği açık seçik görülmektedir. Bu somut gerçeğe gözleri kapayarak öğrencilerin gözlerini boyamaya ve onlara şirin görünmeye yönelik düzenlemeler yapmak öğrenci gençlikle alay etmekten başka bir şey değildir. Bugünkü oranıyla öğrencilere verilen kredinin, öğrencinin temel gereksinimlerine yanıt vermekten çok uzak olduğunu, ülkenin içinde bulunduğu sosyo-ekonomik koşullar açık bir biçimde göstermektedir.

ÖĞRENCİNİN ÖĞRENİMİNİ SÜRDÜREBİLMESİ İÇİN TEMEL İHTİYAÇLARININ KARŞILANMASI ZORUNLUDUR

Ülkemizde yüksek öğrenim çağına gelmiş öğrencilerin sayısı 1975 rakamlarıyla 5.109.039'dur. Bunlardan ancak 231.745'iyüksek öğrenime devam etmektedir. Yani yüksek öğrenim çağındaki öğrencilerin ancak %4,8'i yüksek öğrenim (Yay-Kur vb. dahil) görebilmektedir. Öğrenci gençliğin toplumsal yaşamda önemli bir yere sahip olduğu su götürmez bir gerçektir. Öğrenci gençliğin toplumsal yaşamdaki durumunun belirgin özelliği, diğer toplumsal kesimler gibi üretici değil, tüketici durumda olmasıdır. Öğrenci bu konumundan dolayı ihtiyaçlarını kendisi karşılayamaz. Doğal olarak öğrencinin yaşamını öğrenimini sürdürebilmesi, kültürel ve sosyal hayata katılması, yeteneklerini geliştirebilmesi için temel gereksinimlerinin başka yollardan karşılanması durumu ortaya çıkmaktadır. Ülkemizde genç öğrencilerin maddi olanaklarının kaynağı, öğrenci gençliğin sınıfsal yapısının heterojenliğinden dolayı çeşitlilik göstermektedir. Genel olarak bu kaynakları şöyle sıralayabiliriz: Kredi ve Yurtlar Kurumu'ndan alınan kredi, kamu ve özel kuruluşlardan alınan burs, ailesinden gelen para, bir işte çalışmakla elde edilen gelir.

Bu kaynakları teker teker alıp incelediğimizde öğrencilerin geçinme durumlarının içler acısı olduğunu rahatlıkla görürüz. Bu kaynakların hiç biri öğrenci gençliğin öğrenimini sağlıklı bir biçimde sürdürebilmesi için gerekli temel gereksinimlerinin karşılanması sorununa çözüm getirmemektedir.

Bugünkü koşullarda öğrencinin, ailesinden aldığı parayla geçimini sağlaması olanaksızdır. Zaten emekçi yoksul bir ailenin çocuğunun ailesinden alacağı para zorunlu olarak az olmaktadır. Dahası, bu cüzi para bile emekçi ailenin belini bükmektedir. Çünkü gönderilen para aile bireylerinin ekmeğinden kesilerek biriktirilmektedir.

Kamu ve özel kuruluşlardan alınan burs da göstermelik olmaktan ileri gitmiyor. Ki saptanan koşullara uygun durumda olmayan öğrencilere burs verilmemektedir. Özel kuruluşlar bir kısım öğrenciye karşılıksız burs verme yöntemiyle öğrenciye yardımdan çok gelecekteki bencil çıkarlarını düşünmektedirler. Kimi şirketler, holdingler öğrenciye verdikleri çok az miktardaki parayla bu öğrenciyi kâr amacıyla kullanmayı garanti altına almaktadırlar. Kısacası bu yöntem toplumun genç beyinlerini sermayenin hizmetine sokmaktan başka bir işlev görmemektedir.

Öğrencinin öğrenimini sürdürürken bir işte çalışıp geçimini sağlaması da olanaksızdır. Ülkemizde eğitim kurumlarının hemen hepsi gündüz eğitimi yapmaktadır. Buna rağmen öğrencinin bir işte çalışabileceğini varsayarsak, bu durum öğrencinin öğrenim sürecinde başarısız olmasını beraberinde getirmektedir. Hatta ülkemizde yüzlerce öğrencinin bu yüzden okulu bıraktıklarına tanık olmaktayız.

Öğrencilerin maddi ihtiyaçlarını karşılamada diğer bir kaynak da Kredi ve Yurtlar Kurumu'nun kredileridir. Kredi ve Yurtlar Kurumu' nun amaç maddesi şöyle saptanmıştır: "Yükseköğrenimgençliğine maddi destek ve huzurlu barınma ortamı sağlamak suretiyle, onların öğrenimlerini, sosyal ve kültürel gelişmelerini kolaylaştırmaktır." 1961 yılında çıkarılan bir yasayla yüksek öğrenim gençliğinin temel ihtiyaçları Kredi ve Yurtlar Kurumu gibi merkezi bir kurumla karşılanması düşünülmüştür. Ne var ki gelip geçen siyasal iktidarlar bu yönde hareket etmediler, halk düşmanı, gençlik çıkarlarına aykırı politika, kurumun kredi politikasına da yansımıştır.

Kuşkusuz öğrenci gençliğin önemli bir sorunu olan kredi sorununun sözkonusu merkezi kurumla çözümlenememesinin önemli bir nedeni, kurumun demokratik, özerk olmaması ve siyasal iktidarlara bağlı olmasıdır. Kurum siyasal iktidarların politik niteliğine göre işlev gördüğünden öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılamada çok yetersiz kalmıştır. Kaldı ki, az da olsa, kredi almak için başvuran ihtiyaçlı öğrencilerin tümüne de kredi verilmemektedir. Kurumun yayınlarından elde edilen bilgilere göre 1971-1972'de kuruma başvuran 11.977 kişiden ancak 2856 kişi kredi alabilmiştir.

Öte yandan ihtiyacı olan öğrenciye kredi vermeyi görev kabul eden kurum, bu amaçla açıkça çelişen birtakım kısıtlamalar da getirmektedir. Örneğin not toplamı uygun olmayan öğrencilere kredi verilmemektedir. Bir öğrencinin kredi alabilmesi için diğer bir koşul da herhangi bir işte çalışmıyor olmasıdır. 1977 yılında getirilen ve öncekinden daha da anti-demokratik bir yönetmelikle kredi alma olanakları büyük ölçüde azaltılmıştır.

BİR ÖĞRENCİNİN AYLIK GİDERİ:

YEMEK GİDERİ........

SABAH:

1 Yumurta	3.—
50 gr. beyaz peynir	5.—
Ekmek	1.50
2 bardak çay	3.—
Yağ, zeytin	5.—
Reçel	5.—
Toplam	22.50

ÖĞLE:

Bir etli yemek	30.—
Bir yoğurt ya da benzeri	10.—
Bir tatlı	10.—
Ekmek, su	5.—
Toplam	55.—

AKŞAM:

Öğle yemeğinden düşük olduğunu kabul edersek	45.—

GÜNLÜK YEMEK KARŞILIĞI	22.50
	55.—
	45.—
	122.50

AYLIK YEMEK KARŞILIĞI........122.50×30= 3.675.—TL.
(Meyve-sebze gereksinimi karşılığının bu rakama dahil olduğunu kabul edelim)

ULAŞIM GİDERİ (Okul Amaçlı) = 20×4= 80.—TL.

GİYİM:

Ayakkabı	Yılda iki çift: 500×2=1.000.—
Elbise	4 yılda bir takım: 1.800.—, yılda; 450.— (Sümerbank)
Pardesü	4 yılda bir: 1.600.—, Yılda; 400.— (Sümerbank)
Kazak	4 yılda biri yünlü dört değişik kazak: 1.200.—, Yılda: 300.—
Gömlek	Yılda iki adet: 400.—
İç çamaşır	Yılda ikişer adet: 200.—
Çorap	Yılda beş çift: 100.—
Kemer	4 yılda iki adet: 150.—, Yılda: 37.50
Pijama	4 yılda iki adet: 300.—, Yılda: 75.—
Şemsiye	4 yılda bir adet: 300.—, Yılda: 75.—
TOPLAM (Yıllık)	3.037.50
Aylık toplam	254.—

TEMİZLİK:

Banyo	Haftada bir kez: 20.—, Aylık: 80.—
Havlu	4 yılda bir banyo havlusu: 200.—, Yılda: 20.—
	Yılda iki küçük havlu: 80.—
Sabun	Ayda iki adet: 20.—

Yılda bir fırça, ayda bir diş macunu: 20.,—, iki ayda bir saç traşı: 40.—; ayda 10 sakal traşı (evde): 15.—, ayakkabı boyası: 15.—, elbise temizliği; aylık: 75.—

Toplam (Aylık)........258.—

BARINMA:

Yurt ücreti, özel yurt: 300.— (ort.), Kredi ve Yurtlar Kurumu'na bağlı yurtlar: 150.—, Kiralık ev ücreti: Bir evde dört kişinin kaldığını kabul edersek, 3.000 lira üzerinden kişi başına: 750.— Tl (aydınlanma, ısınma dahil).
TOPLAM (Aylık)........400 (üç barınma yerinin ortalaması)

KÜLTÜREL vb.

Günde tek gazete: 90.-, ayda iki dergi; meslekî ve sosyal: 40.—, ayda iki sinema, bir tiyatroya gidiş: 60.—, okul kitapları, defter, kalem silgi vb., aylık: 200.—, bilimsel, kültürel kitaplar, ayda bir adet: 30.—, imtihan harçları, kayıt parası vb.: 30.—

Çanta	4 yılda bir küçük, bir büyük: 400.—, Aylık: 8.—
Sigara	Aylık: 150.—
Yolculuk	(Memlekete gidiş-geliş) Yılda bir kez: 600.— Aylık: 50

Eğlence, misafir, meşrubat, gezme, dinlenme yerlerine gitme vs. Aylık: 200.—
TOPLAM: (Aylık)........858.—

GENEL TOPLAM:

Yemek	3.675.—
Ulaşım	80.—
Giyim	254.—
Temizlik	258.—
Kültürel vb.	858.—
Barınma	400.—
	5.525 TL

Tüm bu kısıtlamalar CHP ağırlıklı iktidar döneminde de sürüp gitmektedir. CHP ağırlıklı iktidar kendini gençlik haklarının savunucusu olarak göstermek düşüncesiyle kredileri 1.000 TL.'na çıkardı. Ancak bu oran bugünkü yaşam koşullarının çok altındadır. Bugünkü yaşam koşullarında öğrencilerin maddi gereksinimlerini, en asgari ölçüsüyle hesapladığımızda bunu çıplak bir biçimde görürüz.

CHP ağırlıklı hükümetin, kredilerin düşük düzeyde tutulmasına getireceği hiç bir gerekçenin inandırıcı olamayacağı açıktır. Çünkü, Toplumsal Kalkınmada Gençlik Projesi gibi ütopik bir projeye bir elde milyonlar yatıran iktidar bizzat CHP ağırlıklı hükümetin kendisidir. Hükümet bu projeyi uygulamaya sokarken, gazetemizde, ayakları yere basmayan bu projeye milyonlar yatırılacağı yerde gençliğin barınma ve kredi ihtiyacını karşılamak için oluşturulacak bir fona yatırılabileceği belirtilmiştir. CHP ağırlıklı iktidar bu uyarılara kulak asmamıştır.

Ya yıllardır gençliğin üzerine kanla kurşunla gidenlere ne demeli? Gençliği "anarşist" olarak damgalamada pek usta olanlar bir kez olsun "anarşist" olmakla suçladıkları gençlerin hangi koşullarda öğrenimini sürdürdüklerini düşünmüşler midir? Sırası gelince mangalda kül bırakmayan büyüklerimiz (!) bir gencin aylık gideri nedir? Nerede barınır, ne yer ne içer, ne giyer düşünmüşler midir?

Öğrencilere ayda 1.000 TL'lık krediyi çok görenler, bir öğrencinin aylık gideri nedir biliyor musunuz? Aşağıdaki tabloda veriyoruz. Ortalama rakamlarla hazırlanan bu tabloda yazılanları okuyun. Okuyun da gerçek yüzünüzü görün. Tabii biraz yüz kalmışsa!..

Görüldüğü gibi bugünkü kredi oranı öğrencinin bir aylık yemek ihtiyacının 1/3 ni bile karşılayamamaktadır. Bu durumda öğrencinin öğrenimini sağlıklı bir biçimde sürdürmesinden söz edilebilir mi? CHP ağırlıklı iktidarın bu durumu bilerek öğrenci kredilerini 1.000 TL. olarak tespit etmesi, öğrenci gençleri açlığa mahkum etmek değil de nedir? Hele hele hayat pahalılığının ve enflasyonun dev boyutlara ulaştığı günümüzde bu durum öğrenci gençliğin önündeki zorlukları kat kat artırmaktadır. Oysa bugün öğrenci gençliğin yaşam koşullarını iyileştirmek doğrultusunda ciddi adımlar atmak olanaklıdır. Yeter ki bütçe ulusal çıkarlarımıza uygun olarak hazırlansın ve bütçenin aslan payını yutan silahlanmaya son verilsin. Bugün silahlanmaya ayrılan harcamalar, emperyalizmin saldırganlık örgütü NATO'nun hizmetine verilen paralar binlerce öğrencinin geçimini sağlayabilecek düzeydedir.

ÖĞRENCİ KREDİLERİ 6.000 TL. OLMALIDIR

Ülkemizde hayat pahalılığının bugünkü düzeyi gözönünde bulundurularak öğrenci kredileri 6.000 liraya çıkarılmalıdır. Yaşam standartlarını yükselteceğini vaadeden bugünkü CHP ağırlıklı iktidar bu soruna kayıtsız kalamaz, öğrencileri daha fazla açlığa, sefalete mahkum edemez. Hükümet yetkilileri de biliyorlar ki sağlıklı bir eğitim ve öğrenimin önemli bir koşulu iyi beslenmektir, yaşam koşullarını iyileştirmektir. Elbette sorunun çözümü şu veya bu iktidarın isteğine bırakılamaz. Bu konuda ilerici yurtsever, devrimci gençliğe, onun demokratik örgütlerine büyük ödevler düşmektedir. Farklı politik çizgilere bağlı ilerici gençlik kesimleri bu yakıcı sorun etrafında birleşmeli, etkin direnişler örgütlemelidir. Ancak yığınsal demokratik savaşımla hükümete bu konuda baskı yapılabilir, önemli kazanımlar elde etme yolunda ileri adımlar atılabilir. İlerici, demokratik gençlik örgütleri bu soruna canla başla sarılmalıdırlar. Öğrenci kredilerinin 6.000 TL'na çıkarılması için ilerici, yurtsever, anti-faşist öğrenciler görev başına!..

MOĞOLİSTAN HALK CUMHURİYETİ'NİN 54.YILDÖNÜMÜ:

TİNSEL YAŞAMDA DEVRİM...

Marks insanların proletarya devrimine "sadece varolan koşulları değiştirmek için değil, aynı zamanda kendilerini de değiştirmek için" gereksinim duyduklarını yazar. (Karl Marks, F. Engels Yapıtlar C: 8 S: 431) İşte sosyalist toplumun tinsel yaşamındaki gelişmeler bu gereksinmenin zorunlu bir sonucudur. Moğolistan Halk Cumhuriyeti'nin tarihsel gelişimi de halkın tinsel, kültürel ve eğitsel yaşamında böyle bir gelişmeyi gösterir.

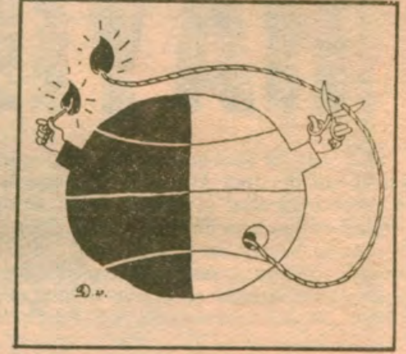
1921 Halk Devriminden kısa bir zaman sonra Moğolistan Halk Hükümeti'nin temsilcileri ile görüşen Lenin toplumsal ve ekonomik gelişmenin ivedi görevlerinden birinin ülkenin kültürel bakımdan yüzyıllık geriliğinin üstesinden gelmek olduğunu vurguluyordu. Lenin'in bu öğretisiyle hareket eden Moğolistan Hükümeti ve Moğolistan Halkı'nın Devrimci Partisi politik ve ekonomik kuruluşun yanısıra kültürel gelişim programını da ardıcıl bir biçimde yürüttü.

Konumunu yitirmiş bir sınıfın kültürel devrime karşı inatçı direnişini, onun topluma getirmiş olduğu çürümüşlüğü ortadan kaldırmak zorunluydu. Kültür Devrimi ile eğitim alanında yoğun çalışmalar başlatıldı. 1939 yılında ülkenin % 20'si okuma yazma öğrendi. Okuma yazma kampanyaları ilerledikçe daha çok gazete, dergi ve kitap basıldı. Partinin politikasının kitleler arasında daha yaygınlaşması sağlandı. Kültür Devriminin en önemli sonuçlarından birisi halk aydınlarının yetişmesi oldu. İlerici düşüncelere sahip aydınlar halk hükümetinin yanına çekilirken, diğer yandan da devrimci ideolojiye bağlı yeni aydınlar tabakasının oluşturulmasına gidildi. Bu amaçla ülkeye gelen Sovyet uzmanlarının rolü ve SSCB'de Moğol gençleri için açılan okullar büyük önem taşır.

1940 yıllarında Moğolistan da demokratik devrim sosyalist aşamaya girdi. Bu toplumun kültürel yaşamının yeni, sosyalist temel üzerinde yeniden örgütlenmesini gerektirdi. Böylece genel eğitimi tamemen karşılayan geniş bir okullar ağı oluşturuldu. Yetişkin kuşak içinde okuma yazma bilmezlik tamamen ortadan kaldırıldı. Ulusal ekonominin değişik dallarında çalışacak uzmanlar yetiştirildi. Devlet kültürel gelişmeye yüklü bir tutar ayırmaktadır: Devrimin 50. yılı verilerine göre devlet bütçesinin % 35'inde, sermaye yatırımlarının % 8.3'ünden fazlası bu amaca ayrılmaktadır.

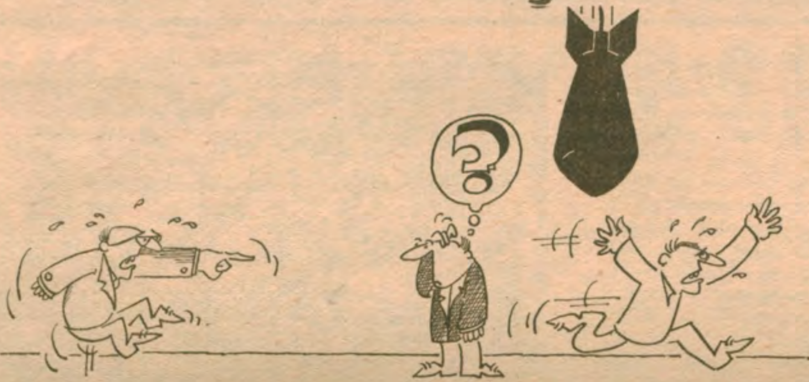
Bu dönemde Moğolistan halkının sanat ve kültürü yeni bir aşamaya girdi. Devrimci edebiyat yeni içerek ve biçimler kazandı. Sosyalist gerçekçi yöntem gelişti. Halkın tinsel gereksinimini karşılayan çok sayıda yapıt, yeni sanat kulüpleri, kültür evleri, kitaplıklar, müzeler, sinemalar ve diğer kültürel kurumlar ortaya çıktı.

Moğolistan Devrimi'nin 57 yılı insanların genliğini gerçekleştirmenin sosyalist kuruluşun en yüksek amacı olduğunu doğrular. Bu 57 yılda halkın yaratıcı gücü hızla gelişmiş; çağdaş kültürün daha fazla yayılması ve her yurttaş tarafından özümsenmesi sosyalist kuruluşun başarıyla tamamlanmasının ana koşulu olmuştur.

yağma yok! T. Dorzhgotov (Moğolistan)

DİLİN OLUŞUMU

Dil toplumsal yaşamın öğelerinden birisidir. Bu yaşam için gerekli olan anlaşma ve işbölümünün sağlanmasında vazgeçilmez bir araçtır. Dil üretime dolaylı değil, doğrudan etki eden büyük bir güçtür.

Dilin oluşumunun ve tarihsel gelişiminin incelenmesi tüm bu özelliklerin göz önünde bulundurulmasıyla olanaklıdır. Toplumsal yaşamın bir ürünü ve üretime doğrudan bağlı olması üretim sürecinin incelenmesini gerekli kılar. Çünkü dil üretimdeki gelişmelere bağlı olarak önemli değişmeler gösterdiği gibi, dildeki gelişmeler de aynı zamanda üretimin gelişmesini sağlar. Önemle belirtmek gerekir ki üretimdeki gelişmenin bir etkeni olan insan düşüncesi de dille karşılıklı, diyalektik bir etkileşim gösterir. Dil ve düşüncenin gelişmesi birbirine bağlı olan iki olgudur.

Dilin oluşu üzerine köklü araştırmalar Sovyet arkeologları tarafından taş devrine ait insan kalıntılarının bulunmasından sonra geliştirildi. Özellikle Neander Irmağı kıyılarında bulunan ve "Neandertal İnsanı" adı verilen insanın kafatasının ve çene yapısının incelenmesi bilim adamlarının eline yeni bilgiler verdi. Neandertal insanı eksik beyin ve çene yapısına rağmen konuşmak ve anlaşmak zorundaydı. "Bunu gerektiren benzerleriyle ortaklaşa birlikte çalışmalarıydı."(M.İlin E.Segal İnsan Nasıl insan oldu S.20) Bununla birlikte Neandertal insanından günümüz insanının konuşmasını bekleyemeyiz. Farklı çene yapısı sesin kelimeler olarak biçimlenmesini engellemektedir. Bu durum üretim sürecinin bu devrinde insanları, sesi gerektirmeyen, çeşitli vücut hareketleriyle mimiklerden oluşan konuşma biçimine zorlamıştır. Bu dile "Jest Dili" adı verilir. Bu kadar eski olmasına rağmen bugün bile jest dilini kullanırız. Kızdığımızda masayı yumruklamamız, "evet" veya "hayır" anlamında kafamızı sallamamız tümüyle bu dile özgü hareketlerdir. Bu dilin unutulmaması, uzun bir konuşmayla anlatılamayan birçok şeyin bazen bir tek hareketle anlatılabilir olmasındandır. Jest dili bazı dönemlerde zorunlu olarak kullanılmıştır. Örneğin feodal aile yapısı kadını böylesi bir konuşmaya zorlamıştır. Günümüzde dilsizlerin konuşmaları da bir jestler dilidir.

Sesli dile rağmen jest dili yaşamını sürdürmüştür. Fakat egemen olan sesli dilin hizmetine girmiştir. Oldukça gelişkin bir sesli dile rağmen zaman zaman jest dilini kullanmak, düşüncelerimizi bu dil yoluyla pekiştirmek isteriz. Konuşurken kullanılan el - kol hareketleri tümüyle bu çabanın bir sonucudur.

Sesli dilin jest dilinin yerini alması üretimin ve üretici güçlerin gelişmesi sonucu olmuştur. İnsanın üretim yapabilmek için giriştiği eylem aynı zamanda beyin ve çene yapısının gelişmesini de sağladı. Beyin merkezlerinin görevleri arttı. İnsan düşünmeyi öğreniyordu. Önceleri boğuk, anlamsız olan sesler, kelimeler şeklinde biçimlenmeye başladı. İşte sesli dili yaratan, jest dilini geçersiz kılan, bu şartlar ve en başta üretim ve üretici güçlerin gelişmesini sağlayan insan emeğidir.

KISACIK...

★ İGD Tiyatro Kolu Refik Durbaş'ın "Çırak Aranıyor" adlı şiir kitabını 15 dakikalık bir skeç haline getirerek Bakırköy Halkevi'nde sahneye koydu. Oyun büyük bir ilgi ile izlendi. Bunun yanısıra İGD Tiyatro Kolu tarafından yapılan açıklamada önümüzdeki günlerde yeni oyunların sahneleneceği belirtildi.

★ Mimarlar Odası İstanbul Şubesi ve İFSAK (İstanbul Amatör Fotoğrafçılar Derneği) ortaklaşa "Tarihi ve doğal çevrenin korunması" konulu bir fotoğraf yarışması sergisi açtı. 16 Kasım 1978'de DGSA Mimar Sinan Sergi Salonu'nda açılan sergi 30 Kasım'a kadar açık kalacak.

★ İzmir'de "Kırmızı Karanfil Şarkı Festivali" yapıldı. İGD İzmir (Konak) Şubesi Festival üzerine yaptığı açıklamada genel olarak sanatın, özel olarak da müziğin gençliğin önemli gereksinimlerinden olduğunu belirterek şöyle demektedir: "İlerici yurtsever gençler, Türkiye gençliğinin sanat ve kültür gereksinimlerinin karşılanması yolunda önemli bir adım olacağına inandığı 'kırmızı karanfil şarkı festivali'ni destekliyor."

★ İnşaat Mühendisleri Odası bir karikatür yarışması açtı. "Çevre kirliliği" konulu yarışmanın son katılma tarihi 10 Ocak 1979'dur. Yapıtların şu adrese gönderilmesi gerekmektedir: İMO İstanbul Şubesi Halaskârgazi Cd. No: 309/3, Osmanbey-İst.

★ Türk Dil Kurumu çocuk kitapları ödülünü kazanan İsmail Uyaroğlu, TDK ödülünü UÇY çalışmalarına hız vermek ve katkıda bulunmak amacıyla Demokratik Örgütler Çalışma Grubu'na bıraktığını açıkladı.

FAŞİST YALAN VE DEMAGOJİYE KARŞI İLKELİ BİR SAVAŞIM

Geçtiğimiz günlerde faşist basında Ünlü Sovyet yazarı Cengiz Aytmatov ve O'nun "Kopar Zincirlerini Gülsarı" ve "Beyaz Gemi" adlı yapıtları üzerine bir yazı yayınlandı. Yazıda Aytmatov, faşist "Esir Türkler(!)" palavrasına paravana yapılmak istenmektedir. Bu yazı faşist yalan ve demagojinin kültür alanında sürdürülen bir örneğidir. Kendi maşalarını kullanıp kullanıp, posası çıktıktan sonra harcayan, vuran, "deli, manyak komünist ajanı(!)" olmakla suçlayan faşistler, her alanda anti-faşist güçlere bile sahip çıkabilecek kadar yalancı ve demagojiktirler. Faşistler "kitlelerin... devrimci geleneğini de kötüye kullanmaktadırlar" diyor Dimitrov ve devam ediyor, "Neden büyük burjuvazinin uşağı sosyalizmin can düşmanı olan Alman faşistleri kitlelerin önünde kendilerini 'sosyalist' diye gösteriyorlar ve neden iktidara gelişlerini 'devrim' diye adlandırıyorlar? Çünkü onlar Almanya'nın geniş emekçi kitlelerinin kalbinde yaşayan devrim inançlarını ve sosyalizm eğilimlerini kötüye kullanmaya çabalamaktadırlar" (G. Dimitrov Seçme Eserler C:1 S.179) Ülkemiz faşistlerinin, gestapo ajanı Türkeş'in demagoji ve yalanları da aynı amaca hizmet etmektedir. Bu amaç faşizmi kurumlaştırmak, buna bağlı olarak kültür ve sanatı faşistleştirmektir.

İşte devrimci sanatçı tüm bu faşist demagoji ve yalanlara karşı, önemi her geçen gün artan büyük bir görevle karşı karşıyadır. Bu görev faşist sanatı ezmek, kültür ve sanat alanındaki her türlü yozlaştırmaya ve faşistleştirmeye karşı savaşmaktır. Bu savaşımda Marksizm-Leninizm ve Marksist Leninist kültür anlayışı devrimci sanatçının eylem kılavuzudur. Devrimci sanatçının gücü örgütlülüğüne dayanır. Örgütlülük devrimci sanata da anti-faşist, anti-emperyalist savaşımda itici bir güç olma özelliği kazandırır. Bu örgütlülük içinde devrimci sanatçı bilimsel sosyalist ilkeler ışığında güncel olayları değerlendirir, güncelliği süreklilikle diyalektik bir biçimde birleştirir. İşte bu da faşizme, emperyalizme ve her türlü gerciliğe karşı verilen ilkeli bir savaşımla olanaklıdır!

N. FİLÇEV - 68 sayfa - 10 TL

Temel Yayınları tarafından, Bulgaristan Komünist Partisi İngilizce yayını "Information Bulletin"den derlenen kitap, Marksist - Leninist bilimin günümüzde büyük önem kazanan sosyalist devrim sorununa açınım getirmektedir.

Kitabın birinci bölümü, Marksist - Leninist bilim açısından "Sosyalist devrimin toplumsal ve ekonomik nedenlerini, toplumsal ve politik önkoşullarını, devrimci durumu ve sosyalist devrimde öznel etmenin rolünü" içermektedir. İkinci bölüm ise Marksist - Leninist partilerin strateji ve taktiğini içeriyor.

"Sosyalist devrim, çağımızı niteleyen başlıca olgudur." Bunun için, sosyalist devrim sorunlarını iyi kavramak, Marksist - Leninist öğretiye gittikçe daha fazla ilgi duyan gençliğin, teorik ve ideolojik gelişmesinde önemli bir yer tutar. Bu konuda önemli bir çok soruna ışık tutan yapıtı okurken, özellikle ülkemizdeki devrimci hareketin birçok teorik sorununa yanıt veren noktalarını da gözden ırak tutmamak gerekmektedir. Bu açıdan bu kitabı mutlaka okuyun!

LEV TOLSTOY

Büyük Rus yazarı Lev Nikolayeviç Tolstoy 24 Eylül 1828'de doğdu. Bir toprak aristokratının oğluydu. Tolstoy'un bütün eserlerinde düşüncelerindeki çelişkiler yansır. O bir yandan Rus yaşamını eşsiz bir şekilde anlatan dahice yapıtlar veren büyük bir sanatçı, bir yandan ise Lenin'in sözleriyle "köyün tanrıdan esin alan kişisi rolündeki bir toprak sahibi"dir. Fakat O'nun büyüklüğü Rus Devrimi'nin başlıca görünümlerini yapıtlarında yansıtmış olmasından ileri gelmektedir. Tolstoy Rus tarihinin iki önemli dönemini yaşamıştır: 1861 rus köylü burjuva devrimi ve 1905 devrimi. Yapıtlarında ülkenin tüm ekonomik ve politik yaşamına etki eden toprak köleliğinin izleri dolaysız kalıntıları doğrudan yansır. Tüm bu özellikleriyle Lev Nikolayeviç Tolstoy Lenin tarafından "rus devriminin aynası" olarak değerlendirilir.

20 Kasım 1910'da ölen Tolstoy ölümünün 68. yıldönümünde Rus ve dünya edebiyatının büyük yazarları arasında yerini almaktadır. Tolstoy'un başlıca yapıtları şunlardır: Kazaklar ve Sivastopol Anıları (1863), Bir Hayatın Dönemleri, Kar Fırtınası, İki Süvari, Bir Mülk Sahibinin Sabahı (1856), Napolyon 1, Savaş ve Barış (1869) Anna Karenina İvan İlyiç'in Ölümü, Hacı Murat (1896)

ŞAH'A ABD'YE CENTO'YA HAYIR!

1953 yılında anti-emperyalist bir politika yürüten ve petrolü millileştiren Musaddık yönetiminin CİA ve yerli gericiler tarafından devrilerek faşist şah diktatörlüğünün kurulmasından kısa bir süre sonra, dönemin ABD Başkan Yardımcısı Nikson'un İran'ı ziyaret edeceği açıklanmıştır. 7 Aralık günü bu ziyareti protesto eden öğrencilerin üzerine silahlı askeri birlikler sürülmüş ve 3 İranlı öğrenci öldürülmüştür. Bunlar militan gençlerdi. İçlerinden M. Bozorgnia ve M.Ş. Razavi TUDEH üyesi, diğeri, A. Gandçi Ulusal Cephe taraftarıydı. Gerek 7 Aralık İran Gençliği ve Öğrencileri ile Dayanışma Günü, gerekse de İran'da şah despotluğuna karşı gelişen son olaylar nedeniyle, bu yazıda, İran'ın Ortadoğu'daki konumu, gelişen halk hareketinin yapısı ve düzeyi, İran gençliğinin bu hareketteki rolü, işlevi ve sorunlarını bulacaksınız.

Soru: İran'a, emperyalizmin Ortadoğu'daki jandarması denmektedir. Bu olgunun politik, askersel ve ekonomik görünümleri nelerdir?

34 milyon nüfuslu İran, monarşik bir diktatörlükle yönetilmekte ve gerçekten emperyalizmin Ortadoğu'daki jandarmalığını yapmaktadır. Bunun nedenlerinden birincisi İran'ın Ortadoğu'daki coğrafi ve stratejik konumu, ikincisi, Sovyetler Birliği ile uzun ortak sınırlarının olması, üçüncüsü ise büyük ekonomik çıkarlar ve özellikle de zengin petrol yataklarıdır. Bu üç nedenden dolayı İran emperyalizm için çok önemlidir. Politik olarak deniz aşırı büyük devletlerin İran politikasının kaderinde gittikçe artan rolü gözlenmektedir. Son yıllarda şahın ABD'nin yardımı ile ülkeyi silah deposu haline getirmesi bunun somut kanıtlarından yalnızca biridir. Bunun sonucu olarak da, emperyalizm, şah aracılığıyla Ortadoğu'da, Arap yarımadasında hatta Afrika boynuzunda her türlü savaş kışkırtıcısı harekete girişebilmektedir. Şahın, o bölgedeki tüm petrolleri denetim altına alabilmek için Umman'daki halk hareketine karşı amansızca saldırısı, Afrika'daki karşı devrimci, gerici güçlere sürekli yardımı bu konuda birkaç örnek oluşturmaktadır. Ekonomik olarak ise petrol satışından yıllık geliri 19 milyar dolar olan İran, bunun 3 milyar dolarlık bir bölümünü ABD'ye satmakta ve her yıl 18 milyar dolarlık silah satın almaktadır.

Soru: İran'da şah despotluğuna karşı savaşan güçler hangileridir ve gelişen halk hareketinin bugünkü boyutu nedir?

Sırtını emperyalizme, tekellere dayayan Pehlevi hanedanının keyfi yönetimi, ekonomik ve toplumsal krizden doğan enflasyon, rüşvetçilik ve ülkede hüküm süren büyük yoksulluk ve sefaletin yanında İran ordusu 30 bin fazla Amerikalı uzman, eğitimci ve danışman beslemektedir. Tüm bunlar İran'daki halk hareketinin başlamasına neden olan etmenlerdir. Şah bu hareketlere karşı değişik silahlar kullanmıştır: 1- Savak yöneticilerinin değiştirilmesi ve kısa bir süre sonra seçimlerin yapılacağının açıklanması, hatta şahın, hanedanlığının egemenliğini sürdürmek için tahttan çekilmeye hazır olduğunu söylemesi gibi küçük ödünlerle iktidarın elde tutulması, 2- Askersel ve polisiye bir baskı kurarak halkı yıldırmak, 3- En önemlisi, demokratik güçlerin arasına kama sokarak ayrılıkları körüklemek ve devrimci güçleri bu yolla ezmek. 4- Son kurtuluş yolu olarak emperyalist müdahaleye zemin hazırlamak. Bugün ülkede şaha karşı mücadele eden 4 ana güç sayılabilir. Bunlardan birincisi İran işçi sınıfının savaşkan öncü partisi TUDEH'tir. Parti, uzun bir süredir yaptığı çağrılarla, tüm demokratik güçleri şaha karşı kararlılıkla ve birleşik olarak mücadeleye çağırmıştır. Partinin stratejik ve taktik olarak yakın hedefleri şunlardır: Halk demokrasisi, tüm politik tutuklulara özgürlük, halkın sendikal ve politik örgütlenme özgürlüğünün sağlanması, tekellere karşı savaş, Amerikan üslerinin sökülmesi ve monarşinin düşürülmesi. İkinci güç olan Müslümanlar (dinciler) büyük ve küçük şehirlerdeki küçük esnafa dayanmaktadır. Bunların arasında az sayıda işçi de vardır. Müslümanlar üç ayrı kola ayrılmaktalar: 1- Şaha karşı mücadele eden ama ne istediği, bugünkü durum ve gelecek hakkında ne düşündüğü billurlaşmamış olanlar, 2- Daha mücadeleci ve daha kararlı olan sol kanat, 3- Bu iki kanat arasında bocalayanlar. Üçüncü güç Ulusal Cephe adındaki ulusal sermayenin partisidir (CİA tarafından öldürülen Musaddık yanlıları). Bunlar da kendi aralarında birlik değiller ama tekellerin baskısından dolayı şaha karşı mücadele ediyorlar. Dördüncü politik "güç" olarak da, marksizm adına yola çıkıp marksizmle ilişkisi olmayan partileri sayabiliriz. Troçkist ve maocu grupçuklardan olan

bu kanadın bugün etkinliği yok ve gittikçe siliniyor. Bugün diğer politik görüşlerle TUDEH arasında, yoğun çabalara rağmen üst düzeyde kabul edilmiş bir protokol mevcut değil. Ama halkın arasında pratik olarak birlik yaşanmış ve talepler geniş halk kitleleri tarafından benimsenmiştir. Bunlardan biri olan "Şaha Hayır, ABD'ye Hayır, Cento'ya Hayır" belgisi hem Müslümanlar hem de diğer politik görüşteki tüm demokrasi güçleri tarafından atılmaktadır. Hükümet Partisi içindeki karışıklıkların bir nedeni, sermayedarların bir bölümünün İran'da bugünkü durumun sağ için önemli bir tehlike oluşturduğu görüşüdür. Bir diğer neden de, tekelleşmenin yarattığı ayrışmadır.

Soru: İran gençliğinin şaha karşı savaşımdaki yeri ve rolü nedir?

İran gençliği, halkının yanında şaha karşı mücadele ediyor. 1954'den beri şahın iktidar olmasına karşı koymuş ve bu yolda birçok şehitler vermiştir. Buna bağlı olarak üniversitelerde işkencelere, baskıya, teröre karşı direnmiştir. İran gençliğinin öncü örgütü İranlı Demokratik Öğrenci ve Gençlik Teşkilatı (ODYSİ) dir. ODYSİ gerek İran içerisinde gerekse de diğer ülkelerde İran halkının mücadelesini kırmaya yönelik sapık akımlarla şiddetli bir biçimde mücadele etmekte ve İran işçi sınıfının yolundan yürüyerek İran işçi sınıfının ve halkının mücadelesine en güçlü yandaşlığı yapmaktadır.

İlerici Gençler Derneği'nin 1. Büyük Kongresi'nde "İran Halkı ve Gençliğiyle Dayanışma" başlığı altında alınan İran üzerine karar. (Karar No: 19)

İRAN HALKI VE GENÇLİĞİYLE DAYANIŞMA

15-17 Mayıs 1978 günleri arasında toplanan İlerici Gençler Derneği 1. Genel Kurulu dost ve kardeş İran halkı ve gençliğinin yıllardır baskı ve sömürüye karşı, ABD emperyalizmine karşı yürüttüğü barış, bağımsızlık ve demokrasi savaşımına özel önem verdi;

Gerici Şah rejimini, halka ve gençlere uyguladığı terör politikası nedeniyle açıkça suçlayarak,

Şah rejiminin ülke içinde uyguladığı terör rejiminin yanısıra ABD emperyalizmi desteğinde yürüttüğü silahlanma yarışıyla bölgede barışı tehdit ettiğini vurgulayarak,

İşkencelere, siyasî cinayetlere, tutuklamalara biran evvel son verilmesini, suçluların cezalandırılmasını, tüm siyasî tutukluların serbest bırakılmasını isteyerek,

İran gençliği ile dayanışmanın güçlendirilmesine, zor koşullarda savaşım veren İran yurtseverlerine kavgalarında olanaklı en büyük desteği iletmeye karar verir.

İGD 1. Genel Kurulu İran halkı ve gençliğinin yürüttüğü savaşımı takdirle karşılar, İran gençliğinin ve öğrencilerinin gizlilik koşulları altında savaşım veren yiğit örgütü ODYSİ'ye dayanışma selamlarını iletir.

GÖÇEBELİKTEN SOSYALİZME

Moğolistan Halk Cumhuriyeti 54 yıllık toplumsal gelişimiyle, feodal bile denemeyecek bir toplumsal evreden kapitalist sömürüyü ve acıları tatmadan sosyalizme varan bir ülke oldu. Kapitalist olmayan gelişme yolunun çetrefilli, karmaşık ve zorlu sorunlarının üstesinden gelmesini bilerek bu yolun gerçekleşebilir olduğunu kanıtladı.

Devrimci güçler 1921 yılında erki ele geçirdiklerinde, boylu boyunca uzanan sorunları karşılarında buldular. Devrimin temel dayanağı olan aratlar (çobanlar) dağınıktı. Kırda feodal üretim ilişkileri, kırılması zor, zor olduğu kadar da zorunlu bir zincirdi. Bunun yanında, sömürgeci devletler ülkeyi hammaddelerini yok pahasına satan geniş bir pazar olmaya zorlamışlar, ulusal sanayinin gelişmesini engellemişlerdi. Bunun sonucu, devrimci dönüşümler için, toplumu sosyalizme götürmek için temel etmen olan işçi sınıfı oluşmamıştı.

Tarım sektöründe, gelişmemiş de olsa bir temel vardı. Sanayide o da yoktu. Deneyim yoktu. İşçi, mühendis, teknisyen, uzman yoktu. Hele ülkenin doğal kaynakları üzerine bilgi hiç yoktu. Dışarıdan gerekli teknik ekonomik ve mali yardım olmaksızın, genç cumhuriyet iç kaynaklarını maksimum düzeyde harekete geçirseydi bile sanayinin kurulması görevinin altından kalkamazdı.

Sovyetler Birliği'nin çıkar gözetmeyen maddi, manevi ve düşünsel yardımları *Moğolistan Devrimci Halk Partisi ve Hükümeti* için kırsal alanda demokratikleşme ulusal sanayinin kurulması politikasını yürütmede biricik destekti. Parti ve hükümet üyeleri, Lenin ve Bolşevik Partisi'nin yol göstericiliğine büyük değer verdiler. Devrimin demokratik aşamasında kırsal alanda feodal üretim ilişkileri zinciri kırıldı. 1930 başlarına doğru mallar ve topraklar aratlara dağıtıldı. 1950 yıllarında geniş bir kooperatifleşme hareketine gidildi. 1960'larda kooperatif hareketi üstün gelmişti.

Sanayide ise SSCB'nin etkin yardımlarıyla eski atölyeler yenileştirildi, yeni fabrikalar kuruldu. 1948-53 beş yıllık plan döneminde inşaedilen *Ulan Bator* sanayi kompleksi ülke sanayinin candamarı oldu. Moğolistan'ı boydan boya geçen Trans-Moğolistan demiryolu yapıldı. Sanayi giderek tarıma dayalı tek tür bir sanayi olmaktan çıktı. Ekonomide üstün gelen yerini aldı. 1950 yıllarının sonunda tarımsal sanayi üretiminin % 50'sini, ulusal gelirin % 14'ünü oluşturdu.

Sanayinin gelişmesi süreci diğer bir süreci de bağlıyordu. Bu, işçi sınıfının doğması ve toplumda etkin bir rol üstlenmesi süreciydi. 1960'da 1940 yılından 2,5 kat daha fazla işçi sanayi sektöründe çalışıyordu. Bugün Sanayi işçileri maddî üretime katılan emekçilerin % 35'ini oluşturuyordu. Bugün sosyalist emek kahramanlarının % 17'si, Büyük Halk Meclisi (Khural) saylavlarının % 23'ü, MDHP üyelerinin % 31.3'ü işçidir.

Gelecek neyi gösteriyor? Moğolistan Halk Cumhuriyeti'nin 6. beş yıllık planına (1976-80) göre, tarım ürünü yıllık ortalama % 26-30 çoğalacak, yatırım hacmi % 31 büyüyecektir. Ekilir topraklar, çorak toprakların islah edilmesiyle % 35-40 dolayında genişleyecektir. Yıllık ortalama % 10'luk bir büyüme hızıyla, sanayi ürününün % 60-65 dolayında çoğalması planlanıyor. Sanayide emek üretkenliği % 34-38 yükselecektir. Dönem sonunda, sanayi toplam toplumsal üretimin % 46'sını ve ulusal gelirin % 30'dan çoğunu üretecektir.

Moğolistan gençliğinin işte ve okul çalışmasında, askeri ödevlerin yerine getirilmesinde kaydettiği başarılardan Moğolistan halkı büyük bir gurur duyuyor. Komünizm ülkülerine bağlı, çalışkan ve yetenekli gençlerden oluşan yeni bir kuşak doğuyor. MDHP'nin büyük yardımcısı, güvenilir rezervi olan ve
140 bini aşkın üyeye sahip olan *Moğolistan Devrimci Gençlik Birliği*'nin böyle bir gençlik kuşağının oluşmasında payı büyüktür.

ETİYOPYA'DAKİ KAZANIMLARI YAYGINLAŞTIRALIM!

Bundan bir süre önce Etiyopya'nın başkenti Addis Abeba'da toplanan *Asya Afrika Halkları Dayanışma Toplantısı*'nda alınan bir kararla 23-29 Kasım tarihleri arası *Etiyopya Halkı ile Dayanışma Haftası* olarak ilan edilmiştir.

Afrika Halklarının kurtuluş yolunu aydınlatan Etiyopya Devrimi dünya devrimci hareketi için de önemli bir örnek oluşturmaktadır. Etiyopya Devrimi'nin çözüm bekleyen bir çok sorunu vardır. Halk yönetiminin örgütlenmesi, feodal geriliğin tasfiye edilmesi ve köklü sosyal dönüşümlerin hızlandırılması gibi sorunlar Etiyopya Devrimi'nin önünde durmaktadır.

Türkiye'de de Etiyopya Devrimi'nin incelenmesi ve kazanımlarının yaygınlaştırılması için savaşım ve özellikle de ilerici yurtsever gençliğin savaşımı günceldir.

(Geniş bilgi için bkz. İYG Sayı: 66 S. 8-9, 11. Festivale katılan Etiyopya delegasyonu başkanı Negas Teshome ile röportaj ve "Kesin devrimci zafer için ileri!.." başlıklı yazı.)

ÖZGÜR FİLİSTİN İÇİN DAYANIŞMA

29 Kasım Birleşmiş Milletler Örgütünce *Filistin Halkı ile Uluslararası Dayanışma Günü* olarak kabul edilmiştir. Birleşmiş Milletler Örgütünün 2 Aralık 1977'de yapılan 32. Genel Kurulu'nda *Filistinlilerin Hakları Özel Ünitesi*'nin kurulması kararlaştırılmış ve bu ünitenin çalışmalarının etkin bir biçimde tanıtılması istenerek Filistin Sorunu ile ilgili olarak alınan bir kararda *"Filistin Halkının vazgeçilmez hakları ve Birleşmiş Milletler'in bu hakların kazanılması yolundaki çabaları için mümkün olan en geniş ölçüde kamuoyu yaratılması gereği"* vurgulanmıştır.

Ortadoğu'da genel olarak demokratik güçler, özel olarak da Filistin devrimi önemli başarılar kazanmıştır. uluslararası alanda FKÖ'nün -Filistin halkının emperyalizme, siyonizme, gerici güçlere karşı anayurda dönme ve kendi yazgısını belirleme ve demokratik bir Filistin devleti kurma hakkını da içeren- tüm yasal, ulusal hakları savunmak için verdiği savaşımın tek temsilcisi olarak tanınması gibi... Son dönemlerde ABD emperyalizmi-siyonizm-Hain Sedat üçlüsünün Filistin halkına karşı giriştikleri komplo hiç bir Arap ülkesini kandıramamış ve dönek başkan Sedat, Arap dünyasından daha da tecrit olmuştur. ABD tarafından hazırlanan Mısır-İsrail antlaşmasının metni üzerinde dramatik bir hava yaratan Sedat, Şeria nehrinin batı kıyısı ile Gazze'nin Filistinlilere verilmesinin tarihe bağlanmasını isterken Begin böyle bir şeyin olamayacağını öne sürmektedir. Ama yaratılan bu suni sorun Mısır ve İsrail'in ABD himayesi altında Filistin ve Arap halkları aleyhine "anlaştıkları"nı maskeleyemiyor, maskeleyemeyecek.

Filistin ve Arap halkları üzerine tezgahlanan tüm bu oyunlara karşı Filistin halkının özgürlüğü için dayanışma gösteren güçlerin arasında *"saldırgan ve yayılmacı İsrail politikasına, işgal altındaki topraklarda baskı, özümseme ve ayrıcalığa, bölücü güçlerin Güney Lübnan'da giriştiği entrikalara karşı savaşım veren Filistin Kurtuluş Hareketine DESTEĞİNİ"* duyuran Türkiye ilerici gençlik hareketinin tek temsilcisi İGD'de var. İlerici Gençler Derneği'nin 1. Büyük Kongresi'nde alınan *Filistin Halkı ve Gençliği ile Dayanışma* başlıklı 16 no'lu kararda *"Filistin sorununun, Arap kurtuluş hareketi, ilerici ve demokrat güçler ile emperyalist, siyonist ve gerici güçler arasındaki çatışmanın özünü oluşturduğunu"* açık bir biçimde ortaya koymakta ve *"Birleşmiş Milletler Örgütünün Ortadoğu üzerindeki kararlarına uyulması, İsrail saldırgan yöneticilerinin işgal altındaki Arap topraklarında uyguladıkları baskı ve özümseme politikasına son verilmesi, İsrail zindanlarında bulunan binlerce politik tutuklunun serbest bırakılması"* istenmekte ve karar şöyle son bulmaktadır:

"İlerici Türkiye Gençlik Hareketinin şimdiye dek Filistin halkı ve gençliğiyle olan dayanışmasını daha geniş boyutlara ulaştırmaya, Filistin halkı ve gençliğinin Ortadoğu'da adil ve kalıcı bir barış için verdikleri savaşıma etkin destek olmaya, bu amaçla dayanışma kampanyalarının genişletilmesine, yığınsal nitelik verilmesine, FKÖ'nün Filistin halkının tek yasal temsilcisi olarak tanınmasına KARAR VERİR."

●

"İlerici, yurtsever, demokratik Türkiye gençliğine faşizme, emperyalizme karşı savaşımların birleştirmeleri ve tüm dünyadaki haklı davaları, kurtuluş hareketlerini... Filistin halkı olarak bizim savaşımımızı desteklemeleri ve dayanışma göstermeleri gerektiğini belirtmek isterim." ***(FKÖ Asya-Afrika Dayanışma ve Barış Konseyi MK üyesi Ahmet el Cemal'in İYG'ye özel demecinden. İYG Sayı: 65, S: 12-13)***

ÜÖB YK TOPLANIYOR

Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin (IUS) **Kongre'den sonra en üst karar organı olan Yürütme Komitesi Aralık ayı içinde Kıbrıs'ta toplanacaktır. Bu toplantıda, IUS 12. Kongresi'nden (Sofya, 1977) bu yana yapılan çalışmaların değerlendirilmesi ve yeni dönemde uluslararası öğrenci hareketinin birlik ve dayanışmasının, ve barış, silahsızlanma için, eğitimin demokratikleştirilmesi ve öğrenci hakları için savaşımın daha da güçlendirilmesi sorunlarının ele alınması beklenmektedir. Türkiye öğrenci gençlik hareketi açısından bu toplantı, gündemi içinde İGD'nin IUS'a üyeliğinin de görüşülmesi nedeniyle bir kat daha önem kazanmaktadır. İGD Öğrenci Bürosu IUS-Y.K. çalışmalarına etkin bir biçimde katılmak için yürüttüğü hazırlıklarını tamamlamış bulunmaktadır.**

ENGELS'İ ANIYORUZ

Bilimsel sosyalizmin kurucularından, Marks'ın yakın dostu ve mücadele arkadaşı F. Engels 28 Kasım 1920'de doğmuştur. Engels'in tek başına ya da Marks'la birlikte yarattığı yapıtlar işçi sınıfı, tüm ezilen insanlar için bugün de zengin bir miras oluşturur. Yapıtları gençliğin ve çocukların eğitimi ve sömürüsünü işleyen bölümleri de içine alır.

Engels'i 158. doğum yıldönümünde saygıyla anıyoruz.

POLİTEKNİK RUHU YAŞIYOR

Kahraman Politeknik başkaldırışının üzerinden 5 yıl geçti. Bu yıl da Atina sokakları 1 milyon insanla doldu taştı. Gösterinin militan ruhu ve sayısal gücü emperyalistlere, Amerikancılara ve NATO'culara ağır bir darbe oldu. Büyük bir disiplin içerisinde geçen yürüyüşe PASOK ve Karamanlis'in partisi Yeni Demokrasi'nin de gençlik örgütü katıldı. Yunanistan komünist gençliğinin savaşkan örgütü KNE'nin öncülüğünü çektiği kitlesel yürüyüşte yüzbinlerce genç ABD üslerinin sökülmesini istedi. 17-18-19 Kasım günlerinde ise Politeknik okulunda toplantılar yapıldı, sergiler açıldı ve bu üç gün boyunca okulun çevresine yerleştirilen hoparlörlerden marşlar çalındı ve 17 Kasım 1973 Politeknik başkaldırışında banda alınan sesler yayınlandı.

Tankların soğuk madenlerine çıplak göğüsleriyle karşı koyan ölülerin ve kahramanların onuruna, sayısız sütun, öğrencilerin, emekçilerin, öfkeli halkın ve Politeknik okulu savaşçılarının "HAYIR" sesleriyle yankılandı. *İlerleme, özgürlük, bağımsızlık İÇİN; gerçekten demokratik bir Yunanistan İÇİN, faşizme HAYIR, her türlü emperyalizme HAYIR, NATO ve ABD üslerine, ölüm üslerine HAYIR...*

Ortak düşmana karşı haykırılan bu seslere Türkiye ilerici gençliğinin de gür sesi katılıyor. İGD ve KNE, Türkiye ve Yunanistan halklarının ve gençliğinin barış, dostluk, dayanışma bayrağını birlikte yükseltiyorlar. İGD 1. Büyük Kongresi'ne Yunanistan Komünist Gençlik Örgütü (KNE) adına gelen Costas Sipsas'ın Yunanistan gençliğinin Türkiye gençliği ile dostluk ve dayanışma duygularını dile getirişi ve konuşmasının sonunda haykırdığı "Yaşasın Türkiye İlerici Gençler Derneği ve KNE Arasındaki Dostluk ve Kardeşlik!" belgisi yankılanıyor.

KÜBA

Cüneyt Başbuğ

MUHTEŞEM AÇILIŞ

28 Temmuz günü, sabah erken saatlerde, delegasyonların kaldığı bütün yerlerde yoğun bir çalışma başladı. Havana kenti, uzun bir süredir hazırlanmakta olduğu festivalin açlışı için çoktan işlerini bitirmiş, delegelere hoş geldiniz demeyi bekliyordu. Açılış yürüyüşü Latin Amerika Stadyumuna 5 kilometrelik bir uzaklıktan başlayacaktı. Bütün ülkelerin delegasyonları alfabetik sıraya göre dizildiler. Yürüyüş kolunda yerimizi aldığımızda önümüzde Trinidad -Tabago, arkamızda da Uganda ve Sovyetler Birliği vardı. Açıkça görülmekteydi ki, bütün delegasyonlar en güzel gösterilerini açılış için hazırlamışlardı.

AÇILIŞI, ELLERİMİZDE DÜNYA VE ÜLKEMİZ DEVRİMCİLERİNİN PORTRELERİ İLE SELAMLADIK

Türkiye delegasyonu da yoğun bir çalışma yürütmüştü açılış günü için. Bütün yürüyüş boyunca, içlerinde Dimitrov, Kastro, Korvalan, Che, Allende, Neruda, Nazım Hikmet, Mustafa Suphi, Ethem Nejat, Viktor Jara, Ho Şi Min gibi dünya ve Türkiye'nin devrim kavgasındaki yiğit seslerinin büyük portrelerini taşıdık. Hemen arkadan gelen büyük boy pankartımızda da, devrimlerinin kazanımlarıyla haklı bir öğünç içinde olan ev sahiplerimizi Türkçe ve İspanyolca selamlıyorduk: Yaşasın Sosyalist Küba-Viva Cuba Socialista.

TURCHIA, TURCHIA CUBA TE SALUTA!

"Türkiye, Türkiye, Küba Seni Selamlar!" Yürüyüş sırasında yolun her iki tarafı Havanalılar tarafından tıklım tıklım doldurulmuştu. Ellerinde renkli bayraklar, balonlar olan çocuklar coşkun bir sevinç gösteriyorlardı geçen delegasyonlara. Geçişin yapıldığı yolda, çok kısa aralıklarla kurulan platformlarda yerlerini almış olan orkestraların çaldığı müzik Küba halkının coşkun tezahüratına karışıyordu. Yol boyunca hiç durmadan çeşitli sloganlar atılar.

LATİN AMERİKA STADYUMUNDA COŞKU

Yürüyüş kolları çok düzenli bir şekilde stadyuma, açılış töreninin yapılacağı yere yaklaşıyordu. Bütün olan bitenler, gösterilen disiplin, Küba'nın ne denli hazırlıklı olduğunun somut kanıtlarıydı. Sıra bize geldi. Stadyuma giriyoruz. Önce insan renk ve ışıktan bir stadyuma girdiğinin farkına varmıyor. "Türkiye Cumhuriyeti" anonsuyla birlikte şeref tribünün önünden geçiyoruz. Tribünde Küba Devriminin liderleri,ulusal kurtuluş örgütleri temsilcileri, uluslararası demokratik örgütlerin temsilcileri, komünist ve işçi partilerinin temsilcileri var. Tribünde Korvalanlar, Arafatlar, Nkomolar var. Ellerimizdeki portre ve pankartları daha yukarda tutarak tamamladık staddaki geçişimizi.

STAD YIKILIYOR SANDIM

Hemen arkamızdan Sovyetler Birliği delegasyonu Latin Amerika stadyumuna girdi. O anda stad yıkılıyor sandım. Birden tüm tribünler kırmızı kesildi. Kulaklarımızı çınlatan bir coşkuya tanık olduk. Bütün herkes ayağa fırlamış bağırıyordu: "Viva Union Sovietica!" (Yaşasın Sovyetler Birliği). Bir halkın, devrimini başarıya ulaştırmada, kazanımlarını güçlendirmede, emperyalizmin her türlü oyununa, saldırısına karşı koymada kendisine en büyük desteği sağlayanlara gösterdiği sevgiyi anlatmak pek o kadar kolay değil.

RAUL KASTRO RUZ

Festivalin açılış konuşmasını Küba Komünist Partisi 2. Sekreteri Raul Kastro Ruz yaptı. Küba Devriminin önde gelen liderlerinden olan Ruz'un festival hareketi tarihinde özel bir yeri var. 1947'de Prag'da yapılan 1. Dünya Gençlik Festivali'ne katılmış olan Küba delegasyonunun liderliğini yap maktaydı. Dünya gençliğine kısa ama öz seslendi: "Dünya gençliği, Küba senin evindir! Sosyalist Kübamıza hoş geldiniz!"

(Devam edecek)

KAVGA SESLERİ...

İGD DENİZLİ ŞUBESİ 2. KEZ KAPATILDI

15 Kasım 1978 günü İlerici Gençler Derneği Denizli şubesi polisçe arandı. Hiçbir suç unsuru bulunmamasına rağmen o sırada dernekte olanların üye olmadıkları söylenerek İGD Denizli Şubesi süresiz olarak kapatıldı.

İlerici Gençler Derneği şubelerinin durmadan kapatıldığı, yakıldığı, bombalandığı bu günlerde, 3 ay gibi çok kısa bir süre içinde İGD Denizli şubesinin 2. kez kapatılması hiç de nedensiz değildir. Bugün İlerici Gençler Derneği işçi, köylü, öğrenci gençliğinin en geniş kesimini bağrında topluyor. İlerici Gençler Derneği işçi sınıfının savaş yolundan tek bir ödün vermeksizin ilerliyor, üyelerini sapık akımların etkilerinden koruyup, onları burjuvaziye karşı işçi sınıfının bilimsel öğretisiyle silahlandırıyor.

İşte bundan korkuyor gerici güçler. İşte onun için şubelerimizi bombalattırıyor, yaktırıyor, en militan üyelerimizi, yöneticilerimizi öldürtüyorlar.

Ancak bizler Denizlili ilerici yurtsever gençler olarak diyoruz ki şubemizi kapatmakla sınıf kinimizi biraz daha bilediler. Ve yineliyoruz ki örgütümüzü kapatmak çözüm yolu değildir. Şubemizi açtırana kadar savaşacağız. Şubemiz açıldıktan sonra daha da çok çalışacağız. İlerici Türkiye gençliğini İGD'de örgütleme yolundaki çalışmalarımızda hızımıza hız katacağız.

DENİZLİLİ
İLERİCİ YURTSEVER
GENÇLER

HAMBURG'DAN İYG VE İGD'YE SELAM VAR

Değerli dostlar,

Öncelikle mücadelenizde sonsuz başarılar diliyor ve inandığınız kararlı davada utkuya ulaşmanız için önünüzdeki tüm engelleri aşacağınıza olan inancımı belirtiyorum.

Barış ve sosyalizm uğrunda ileri her adımınız, her gür sesiniz bizleri bu yaban illerde, emperyalizmin göbeğinde alnımızı açık, göğsümüzü kabarık kılıyor.

Bizler, sizlerin gurbetteki birer sınıf ve mücadele yoldaşları olarak gurur duyuyoruz.

Faşizme, maoizme her soydan ve boydan sapık akımlara karşı savaşan, yolumuz işçi sınıfının savaş yoludur diyen İlerici Gençler Derneği'ne selam olsun.

İGD'nin disiplinli ve örgütlü çalışmaları emperyalizme ve onun uşaklarına korku bizlere ise kıvanç veriyor.

Selam olsun İGD'ye, gür sesimiz İYG'ye.

Selâm olsun yolumuz işçi sınıfının savaş yoludur diyen tüm demokratik kuruluşlara,

ADEM KAYA-
HAMBURG

ATKARACALAR'DA KAVGA SESLERİ

Bizler, Çankırı'nın Atkaracalar nahiyesi ilerici yurtsever gençleri olarak geçtiğimiz günlerde Atkaracalar Halk Dayanışma Derneği (AHDD)'ni kurarak örgütlü savaşıma başladık. Genellikle köylü gençlerin yoğun olduğu bölgemizde derneğimiz Köylü Gençlik Bürosu oluşturarak sorunlarla ilgili çözümleyici çalışmalara başladı. Sayıları az olan işçi ve çıraklarla ilgili çalısmalarımız ise verimli oldu. Bu orgütlenme alanları yanısıra Spor Kolu oluşturarak bir çok köy takımlarıyla barış dostluk maçları düzenledik.

Bölgemizde daha önceleri devrimci geçinen, fakat devrimcilikle alakası olmayan kişiler vardı. Bunlar mücadelenin zorluğu karşısında bölgeden kaçmak zorunda kaldılar. Bu sözde devrimciler bölgede tutunabilmek, taban bulabilmek için ilerici yurtsever gençleri, "Bunlar komünisttir, biz değiliz" diyerek, hatta faşist ÜGD'ye giderek bize karşı anti-sovyetizm propagandası bile yaptılar.

Bölgemizde faşistlere karşı verdiğimiz savaşım da övünç vericidir. Faşistler üç-beş zenginin maddî desteğiyle bölgemizde yaşamaya çalışıyorlar. Başlangıçta gençliği bu zenginlerin hediye ettiği televizyon, pinpon masası ile kendilerine çekmeye çalıştılar. AHDD spor kolu oluşturup, takımlar kurunca, faşistler de yığınlarca spor malzemesi aldılar. Fakat giydirecek adam bulamadılar. Bu yöntemler sökmeyince açıkça saldırıya geçtiler. Sacak köyünün birkaç faşisti çevreden topladığı faşistlerle köye baskın yaptılar. Fakat köy halkından unutamayacakları bir ders aldılar. Daha sonra faşist saldırılar tek tek ilerici gençlere yöneltildi. Son olarak trenle Çankırı'ya gitmekte olan bir arkadaşımız Yozgatlı bir faşist ve üç arkadaşı tarafından silah tehdidiyle bir kompartımana kapatıldı. Faşistler arkadaşımızı öldürmek için trenin bir tünele girmesini beklemeye başladılar. Ancak saldırı tünelsiz yerde başladığından ve zamanında polise haber verilebildiği için faşistler cinayeti işleyemeden yakalandılar. Fakat faşistler bu arkadaşımızı öldürmek için aynı gün yeni bir saldırı daha tezgahladılar. Çankırı'da arkadaşımızın kalmakta olduğu yurtta yatağının altına dinamit koydular. Fakat dinamitler patlamadan etkisiz hale getirildi.

Faşistler tüm bu saldırı ve provokasyonlarla bizleri de yıldırıp kaçıracağını sanıyorlarsa yanılıyorlar. Bizler gücümüzü işçi sınıfından, onun biliminden almaktayız. Atkaracalar ilerici yurtsever gençleri olarak bu savaşımı sonuna dek sürdüreceğiz.

Yaşasın halkımızın devrimci mücadelesi.

Faşizme geçit yok!

ATKARACALAR
İLERİCİ YURTSEVER
GENÇLERİ

MAOCULAR YENİ HABER-İŞ İZMİR BÖLGE TEMSİLCİSİ MEHMET ÇAVUŞ'U YARALADILAR

DİSK'e bağlı Yeni Haber-İş Sendikası İzmir Bölge Temsilcisi Mehmet Çavuş, Ege Üniversitesi'nde 9.11.1978 günü "Halkın Kurtuluşu" maocuları tarafından silah ve demir çubuklarla başından ve ayağından ağır şekilde yaralanmıştır.

Fen Fakültesi'nde okuyan kardeşinin mezuniyet durumunu öğrenmek için okula gelen Mehmet Çavuş'a yöneltilen bu saldırı, saldırıların sadece ilerici öğrencilere olmadığını göstermiştir.

Böylesi saldırılarla ayakta durmaya çalışan maocular Ege Üniversitesi'ndeki maocu işgalin kırılmasını engelleyemeyeceklerdir.

BORNOVA'DAN İLERİCİ
YURTSEVER GENÇLER

İGD İZMİR ŞUBESİ "MHP KAPANSIN" DEDİĞİ İÇİN KAPATILDI

Ülkemizde faşist terör her gün biraz daha hızlanırken, faşist caniler gözlerini kırpmadan ilericileri, yurtseverleri katlederken, tüm faşist saldırıların kaynaklarını doğru olarak saptayan ve bu uğurda "Gizli, açık bütün faşist yuvalar dağıtılmalı, sorumlularından hesap sorulmalıdır", "Faşist katliamların, saldırıların kaynağı MHP, ÜO ve ÜGD'dir", "MHP, ÜO ve ÜGD kapatılsın, sorumluları cezalandırılsın" diyen İlerici Gençler Derneği şubeleri birbiri ardına kapatılıyor.

Geçtiğimiz günlerde de "Hem sağa, hem de sola karşıyız" mantığından bir türlü kurtulamayan CHP ağırlıklı hükümetin İzmir'deki temsilcileri İlerici Gençler Derneği İzmir şubesini süresiz olarak kapattı.

Ancak unutulmamalıdır ki faşizm, ona yaranmak isteyenleri de kan içinde boğmuştur. Hükümet "sağa da sola da" kafasını bırakmalı, ilericilerin, devrimcilerin, demokratik örgütlerini kapatmayı bırakıp, faşizmin kaynaklarına inerek, onun güç aldığı alanlara yönelmelidir.

İZMİRLİ İLERİCİ
YURTSEVER GENÇLER

FAŞİST TÜRKEŞ ZONGULDAK'TAN KOVULDU SIRA İTLERİNDE!

18 KASIM'DA "FAŞİST SALDIRILARI PROTESTO VE HALKIN CAN GÜVENLİĞİNİ KORUMA MİTİNGİ" YAPILDI

Faşist Türkeş'in Zonguldak'a gelişi tüm ilerici, yurtsever, devrimci, demokrat güçlerin yığınsal protestolarıyla karşılandı. Halkın, ilerici, yurtsever, devrimci kişi ve kuruluşların can güvenliği için faşist Türkeş'in Zonguldak'a sokulmaması için çalışmalar yapıldı. 18 Kasım günü *"Faşist Saldırıları Protesto ve Halkın Can Güvenliğini Koruma Mitingi"* yapıldı. Miting alanı *"Faşist Türkeş Zonguldak'a Giremez", "Halkın Can Güvenliğini Sağlayacağı", "Halkın Can Güvenliği İçin İleri", "Faşizme Geçit Yok", "Yaşasın Demokratik Güçlerin Eylem Birliği", "Katil Türkeş", "Faşist Yuvalar Dağıtılacak" sloganlarıyla çınladı.* sloganlarıyla çınladı. Mitinge yaşlı, genç, kadın 5 binin üzerinde kişi katıldı. Türkeş'i Zonguldak'a sokmamak için yapılan eylemler geceli gündüzlü sürdürüldü. Binlerce bildiri dağıtıldı. Duvar yazıları yapıldı

Faşist Türkeş Zonguldak'a geldiği zaman onu karşılamaya çıkan faşist komandoları değil ilericiler, devrimcilerdi. Türkeş'in faşist komandoları "Başbuğ"larını karşılamaya bile çıkamadılar. Türkeş faşist polislerin ve jandarmanın çok sıkı güvenlik önlemleri altında Zonguldak'a girebildi. Fakat protesto eylemleri devam etti, hatta faşist MHP'nin il kongresinin yapıldığ bina önünde bile. Protesto eylemlerinin güçlülüğü karşısında Faşist Türkeş kongreden hemen sonra Zonguldak'ı terketmek zorunda kaldı.

Türkeş Zonguldak'tan kovulduktan sonra ertesi gün faşist komandolar silahlarıyla, polisin denetiminde afişleme ve yazılama yaptılar. Fakat bu afiş ve yazıları ilerici yurtsever gençler gündüz, yığınsal bir çıkışla sildiler.

Zonguldak'ta halkın can güvenliğini tehdit eden her türlü provokasyona ve eyleme karşı anti-faşist, anti-emperyalist, anti-şövenist güçler eylem birliğini daha da güçlendireceklerdir. Zonguldak ilerci, yurtsever gençliği eylem birliği yolunda her zaman aktif görevler aldı. Bundan böyle de alacaktır.

ZONGULDAK'LI
İLERCİ YURTSEVER GENÇLER

KARS'A ATANAN FAŞİST EMNİYET MÜDÜRÜ GÖREVDEN ALINMALIDIR!

Bütün Türkiye'de olduğu gibi Kars'ta halkın bilinçlenmesini, ilerici güçlerle bütünleşmesini çekemeyen gerici-faşist güçler yeni tertipler ve provokasyonlar tezgâhlamak peşindeler.

İlerici güçlerin Kars'ta faşistleri tamamiyle sindirmesinden sonra Kars'a faşist bir emniyet müdürü atanmıştır. Ve yeni emniyet müdürünün gelişiyle birlikte ilerici güçler üzerinde anti-demokratik uygulamalar faşist baskılar yoğunlaşmıştır. Kars'a atanan faşist emniyet müdürünün amacı devrimcilerle halkın bütünleşmesini, halkın bilinçlenmesini engellemek, Kars'a faşist polisleri doldurarak halka gözdağı vermek ve giderek bütün Türkiye'de olduğu gibi Kars'ta da faşistlerin terör estirmelerine ortam hazırlamak, Kars'taki demokratik örgütler üzerindeki anti-demokratik baskıları yoğunlaştırarak, giderek onları kapatmaktır.

Ama bu sökmedi, sökmeyecek!..

Demokratik örgütleri kapatmak, örgütler üzerinde anti-demokratik uygulamalara hız vererek, gençliği örgütsüz bırakarak, sindirmek istemek kof bir hayalden başka bir şey değildir. Çünkü Kars ilerici yurtsever gençliği militanlığıyla, özverisiyle, devrimci inancı ile faşist zorbaların tehditlerine pabuç bırakmayacaktır. Bu böyle bilinmelidir!..

Bu tertip ve provokasyonlara karşı İGD Kars Şubesi faşist emniyet müdürünün defolması için, demokratik örgütlerin üzerindeki anti-demokratik baskılara son verilmesi için, gençliği eylem birliğine çekmek ve kitlesel çıkışları örgütlemek için yığınsal bir eylem düzenledi. Ve... halkın dikkatini gençliğin emperyalizme, faşizme ve Kürt halkı üzerindeki baskı ve ezgiye karşı güç ve eylem birliğinin gerekliliğinin üzerine çekti.

KARSLI
İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

YARIŞMAMIZ 15 ARALIK'TA SONA ERİYOR

İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK * Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi * Sahibi: Rıfat GÜLER * Sorumlu Yönetmen: Bahattin SEVEN * Yönetim yeri: Başmuhasip Sok. No. 3/1 Cağaloğlu - İST. * Yazışma adresi: P.K. 914 Sirkeci - İST. * Posta çeki: Rıfat GÜLER 107301 * Abone: 6 Aylık: 50 TL. - 12 Aylık: 100 TL. - Yurtdışı iki katı * Türkiye Dağıtımı: TEMEL DAĞITIM * Dizgi: Dünya Dizgi Servisi * Baskı: Dünya Süper Veb Ofset A.Ş. İST. * Son baskı tarihi: 1- 12- 1978

"ANALAR,BACILAR FAŞİZME KARŞI GÖREV BAŞINA" MİTİNG VE YÜRÜYÜŞÜ YAPILDI

İstanbul'da 16 demokratik örgütün düzenlediği *"Analar Bacılar, Faşizme Karşı Görev Başına"* yürüyüşü Türkiye demokratik kadın hareketinin anti-faşist, anti-emperyalist güç ve eylem birliği yolunda önemli bir adım oldu.

Miting 18.11.1978 günü Beşiktaş Yıldız'dan başlayarak Taksim, 1 Mayıs Alanı'na dek büyük bir coşku içinde geçti. Yürüyüş sırasında Tertip Komitesi'nin tespit ettiği *"Anayız bacıyız, faşizme karşıyız"*, *"Evlat acısına son verilecek"*, *"Faşistler öldürür, analar doğurur"*, *"Kadınlar anti-faşist saflara"*, *"Yaşasın kadınların anti-faşist eylem birliği"* sloganları defalarca tekrarlandı. Miting ve yürüyüşe Devrimci Kadınlar Derneği, Emekçi-Der Kadın Seksiyonu, İlerici Kadınlar Derneği yığınsal olarak katıldılar. 1 Mayıs Alanı'nda toplanan binlerce kadın 1 Mayıs alanını *"Evlat acısına son verilecek"* sloganıyla inletti. Alanda yapılan ortak bir konuşmadan sonra miting sona erdi. Bu arada güvenlik kuvvetlerinin ve jandarmanın sudan bahanelerle yükseltmek istediği panik havası, ilerici-devrimci kadınların kararlı ve disiplinli hareketleri sonunda boşa çıkarıldı. Ve miting olaysız sona erdi.

DURAĞAN PANAYIRINDA İYG YAYINLARINI SERGİLEYEN GENÇ TUTUKLANDI

3 Kasım 1978 günü Durağan Panayırı'nda İYG, Liseli Gençlik sayıları ve İYG.Ürün, Temel yayınlarının çıkardığı kitap, broşür, dergi, kart ve posterler sergilendi.

Ancak panayırda ilerici yayınların sergilenmesi ilçemizdeki egemen güçleri, gericileri çok korkutmuş olacak ki bizzat ilçe kaymakamı ve ilçe jandarma karakol komutanı sergiye gelerek, sergiyi açan arkadaşımız Ramazan Turgut'u yayınlarla birlikte karakola götürdüler. Arkadaşımız Ramazan Turgut çıkarıldığı mahkemede ilk duruşmada komünizm propagandası yaptığı gerekçesiyle tutuklandı.

Bu olay faşist 141 ve 142. maddelerin kaldırılması için yapılan mücadelenin ne denli gerekli ve ertelenmez olduğunu bir kez daha gözler önüne sermektedir. "Fikir özgürlüklerine karşı değiliz" diyenlere, faşist 141 ve 142'nin ne amaçla kullanıldığını bir kez daha göstermektedir.

Gerici - faşist güçlerin ilericiler, yurtseverler üzerindeki yoğun baskıları ilerici gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist savaşımını durduramayacaktır!

DURAĞANLI İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

ALİAĞA'DA POL-BİR'Lİ FAŞİST POLİSLERLE MAOCULARIN KUTSAL İTTİFAKI: İGD DÜŞMANLIĞI

Aliağa'da her geçen gün gelişen ve güçlenen ilerici gençlik hareketi karşı-devrimcilerin yüreğine korku salıyor. Onlar bu korkunun verdiği telaş ve panikle saldırılarını artırıyorlar.

Aliağa'nın örgütlü tek gençlik temsilcisi İGD'nin her adımının karşısında maocu faşistleri görmek mümkündür. Aliağa geçen yıl faşist işgal altındaydı. İGD üyeleri özverili savaşımlarıyla bu işgali kırdılar. Faşistlere Aliağa'da dernek açtırmadılar. Ne var ki şimdi de faşistlerin yokluğunu maocu faşistler aratmıyorlar. Onlar da tıpkı faşistler gibi saldırılar tezgahlıyorlar. Geçtiğimiz günlerde birkaç arkadaşımızın Mustafa Tütüncü adlı azılı maocu faşist tarafından silahla tehdit edilmesiyle olaylar zinciri başladı. Aynı gün 3 maocu arkadaşlarımızı silahla tehdit ettiler. Bu olaylarda yakalanan maocular sorguları dahi yapılmadan POL-BİR'li faşist polislerce serbest bırakıldı. Maocuları serbest bırakan aynı faşist polisler İGD'lilerin evlerini basmaya, ailelerini tehdit etmeye başladılar. Ev baskınlarında Fehmi Akbulut, Fikri Taştın ve Ali Dişçi adlı azılı faşist polisler başı çekmektedirler. Bu polislere İGD'lilerin evlerini tek tek gösteren iki kişiden bir maocudur. Diğeri ise DEV-GENÇ'liyim diye geçinen bir serseridir.

Faşist polisler Aliağa'da İGD'li avına çıktığı gün maocular pazar yerinde Aliağa'da ilk defa, "İGD kapanacak" diyerek gazete satma cesaretini (!) gösterdiler. Polis, gazete satan maoculara dokunmadı. Bunun yerine işyerlerinden, dükkanlarından topladığı 5 arkadaşımızı suçsuz yere karakola götürdüler. Saatlerce dayak ve işkence yaptılar. Savcılığın serbest bıraktığı arkadaşlarımızı tekrar yakalayarak karakola götürdüler. Yine dayak ve işkence...

Maocu faşistlerin ve POL-BİR'li faşist polislerin saldırıları artık sokakta İGD'li kurşunlamaya kadar vardı. Dört arkadaşımız polislerce kurşun yağmuruna tutuldu. Salim Sönmez adlı arkadaşımız sol kolundan yaralandı. Aynı gün yine aynı polisler bu kez de DİSK lokali önündeki arkadaşlarımızı kurşunladılar. Faşist polislerin bu saldırıları gerçekleştirdikleri sırada Diyarbakırlı Ahmet adlı maocu da bir arkadaşımızı yaylım ateşine tuttu, ama isabet ettiremedi.

Tüm bu olaylar sürüp giderken küçük burjuva devrimcileri, maocuların kanatları altında, olayları "etkiye karşı tepki", "iki şabloncu görüş" safsatasıyla değerlendiriyorlar. Pratikte ise sokağa dahi çıkamayarak devrimciliği tatil ediyorlardı.

Bu saldırılar bizi yıldıramadı, yıldıramaz da. İlerici yurtsever gençler olarak Aliağa'dan faşistleri kovmuştuk. Şimdi maocu faşistleri ve faşist POL-BİR'li polisleri de kovacağız. Halkımıza söz verdik: Aliağa'yı ilerici gençliğin kalesi yapacağız.

ALİAĞA'DA FAŞİSTLERE, MAOCU FAŞİSTLERE ÜS YOK!

ALİAĞALI İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

URLA İGD PROVOKASYONLARI BOŞA ÇIKARTACAKTIR

Doğu'da Alevi - Sünni çatışmalarını körükleyen faşist MHP ve onun eli kanlı komandoları Batı'da, Urla'da da aynı amaçlarla Arnavut - Boşnak çatışması yaratmak istiyorlar. Geçenlerde birkaç Arnavut gencini içirip iyice sarhoş ettikten sonra Boşnak olan İGD üyesi bir arkadaşımıza av tüfeği ile saldırttılar. Arkadaşımız bu saldırıdan yara almadan kurtuldu. Görüldüğü gibi faşistler bu tür provokasyonlarla faşizme ortam hazırlamaya çalışıyorlar. Burada bize düşen görev bu provokasyonlara kapılmamak, Alevi, Sünni, Arnavut, Boşnak, Kürt, Türk tüm ilericiler, yurtseverler birlik olup faşizme, ezgiye ve sömürüye karşı mücadele etmektir.

Urla'da faşistler böylesi provokasyonlara başvururken gelişen, güçlenen İGD'ye karşı küçük burjuva devrimcisi Devrimci-Yol'cularda saldırmaktadırlar Dev-Yol'cular İGD üyelerini tehditle, saldırıyla yıldırmak istemektedirler. Liseli bir arkadaşımıza dört Dev-Yol'cu birden saldırdı. Saldırı kitle tarafından nefretle karşılanınca da olaya "kız meselesi" diyecek kadar alçaldılar.

Urla İGD'ye yöneltilen diğer bir saldırı da üye fişlerinin çalınmasıdır. Durum, savcılığa üye kartlarının provokatif bir olayda kullanılabileceği belirtilerek bildirildi. Bizler her türlü saldırıyı boşa çıkartacak güçte ve kararlılıktayız. Bunu bilmeyenlere kafalarına vura vura göstereceğiz.

İGD DURDURULAMAZ!

YOLUMUZ İŞÇİ SINIFININ SAVAŞ YOLUDUR!

URLA'DAN İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

ZEYTİN ZEYTİNBURNU AKŞAM ORTAOKULU ÖĞRENCİLERİ CAN GÜVENCİ İSTİYOR

İstanbul Zeytinburnu Akşam Ortaokulu'ndan kalabalık bir grup 21 Kasım günü Millî Eğitim Müdürlüğü önünde öğrenim özgürlüğü ve can güvenlikleri olmadığı için bir protesto gösterisi yapmışlardır. MHP'li, ÜGD'li faşistlerin durmadan kendilerine, öğretmenlerine saldırdıklarını söyleyen öğrenciler can güvenlikleri olmadığı için öğrenim görebilecekleri bir okula taşınılmasını istemişlerdir. Ellerindeki dövizleri Millî Eğitim Müdürlüğü'ne bırakarak sessizce dağılmışlardır.

"PAMUĞU BİZ TOPLUYORUZ ÜCRETİ AĞALAR SAPTIYOR

İGD Adana, Gaziantep ve Samandağ - Yenimahalle şubeleri Köylü Gençlik Büroları Çukurova'da çeşitli ağaların yanında pamuk toplayan tarım işçileriyle ilgili çalışmalar yapmışlardır.

G.Antep'in değişik bölgelerinden gelen 150 tarım işçisi ve D.Bakır, Urfa, Mardin, Antakya ve Samandağ'dan gelen yaklaşık 7000 tarım işçisiyle ilgili çalışmalarda 10.000 bildiri dağıtıldı. 5 ayrı yerde ortalama 300 tarım işçisinin katıldığı toplantılar, seminerler yapıldı. Tarım işçilerinin sorunlarını yansıtan yazılar yazıldı. Dağıtılan bildirinin son bölümünde şöyle denmektedir:

"Emekçiler: Ülkemizi soyup soğana çeviren patronlar ve onlarla elele olan kapitalist toprak ağaları bu sömürüyü az görüyorlar. İşçi sınıfının ve tüm emekçilerin en azılı düşmanı olan faşizmi getirmek istiyorlar. Bunun için okullarda talebelere, fabrikalarda işçilerin üzerine kurşun yağdırıyorlar. Malatya'da, Sıvas'ta, Kırşehir'de, Elazığ'da iç savaş denemeleri ve bunun ardından sıkıyönetimden bahsediyorlar. Faşizme geçit vermemek, sendikal hakkımızı koparmak, sağlık sorununun çözümü, taban fiyatının yükseltilmesi, çadırlarda yatmak bütün bunların çözümü örgütlü mücadeleden geçer. Ve bu, işçi sınıfının başını çektiği tüm ulusal demokratik güçlerin savaş cephesi olan UDC'de birleşmekle mümkündür."

Ayrıca tarım işçileriyle yapılan röportajlarda Antakya'nın Çekmece köyünden tüm ailesiyle birlikte pamuk toplamaya gelen Yusuf Dikbaş pamuk toplama ücretleri konusunda şöyle demektedir:

"Ağa, kilo başına 140 kuruş veriyor bize. Halbuki kendisi 20-22 liradan satıyor, 1 kilo pamuğu. Garip olan şey pamuğu biz topluyoruz, toplama ücretini ağalar saptıyor."

Siverekli 90 kişilik bir ırgat grubundan Şeymus Amurtak ise şöyle diyor:

"39 *yaşındayım. 5 çocuğum var Hepimiz, hatta hamile gelinimiz bile pamuk toplamaya geldi. Yine de burada karnımızı zor doyuruyoruz. Memlekete dönerken ağaya yine borçlu olacağız. Çalışma koşulları çok zor. En çok da susuzluk kırıyor bizi. Çoğu kez sulama kanallarının çamurlu suyunu içmek zorunda kalıyoruz. Haklarımızı arayan soran yok. İnşallah seneye hakkımızı arayan bir sendikamız olur."*

ÇUKUROVA'DAN İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

İGD-EDON

ORTAK EYLEM PROGRAMI

İGD ve EDON arasında imzalanan ortak eylem programı Türkiye gençlik hareketinin gelişiminde önemli bir aşama olmuştur. Bu anlaşma Türkiye ve Kıbrıs gençliğine geniş savaşım olanakları açmaktadır. Her iki örgüt birbirlerinin savaşım, örgütlenme deneyimlerini birbirlerine aktaracaklar, böylece savaşım geleneklerini zenginleştireceklerdir. Emperyalizme, faşizme, NATO'nun saldırgan çevrelerine karşı ortak eylemler düzenleyecekler, birbirlerinin savaşımlarına en etkin dayanışma ve desteği gösterecekler. Bu belgenin önemi sadece gençlik hareketi açısından da değerlendirilemez. Belgede yeralan görevlerin yaşama geçirilmesi, her iki ülkenin gençlik hareketinin savaşımına güç katmasının yanısıra, bölgede emperyalizme karşı savaşım veren ilerici, demokratik, yurtsever gençlik örgütlerinin barış, demokrasi ve sosyalizm savaşımlarına da katkıda bulunacak, Akdeniz'de barışın güçlenmesine hizmet edecektir.

Kıbrıs ve Türkiye ilerici ve demokratik gençliğinin temsilcileri arasında işbirliği üzerine,

Önsöz:

Gençliğimizin, emperyalizme ve onun saldırgan örgütü NATO'ya karşı savaşım kararlılığının VURGULANDIĞI,

İGD'nin Kıbrıs halkı ve gençliğinin, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin bağımsızlığını, egemenliğini, bütünlüğünü, silahsızlandırılmasını ve bağlantısızlığını korumak ve Birleşmiş Milletler kararlarının uygulanmasını sağlamak için verdiği savaşım ile dayanışmasının ÖNEMİNİN BELİRTİLDİĞİ,

EDON'un, Türkiye'de demokratik güçlerin gerici güçlere karşı, faşist örgütlerin dağıtılması, tüm politik tutukluların salınması, şovenist ve militarist beyin yıkamanın yasaklanması, Türkiye'nin NATO'dan çıkması için olan savaşımlarıyla dayanışmasının vurgulandığı,

Ortak deklerasyonun yayınlanmasından sonra, bu deklerasyonu yaşama geçirmek için aşağıdaki karşılıklı işbirliği ortak eylem programını imzalarız.

Dostça ilişkilerini ve işbirliğini daha çok güçlendirmek için, EDON Genel Sekreteri ve İGD Başkanı 1978-79 yılı için aşağıdakiler üzerinde anlaştılar:

1. Her iki taraf, gençliğin ve öğrencilerin uluslararası faaliyetleri sırasında yakın işbirliğini geliştirecekler ve uluslararası gençlik ve öğrenci hareketinin temel sorunlarında eylemlerini koordine edeceklerdir.

2. Her iki ülkede politik durum ve temel politik sorunlara gençlik hareketlerinin yaklaşımlarına ilişkin enformasyon değiş tokuşu yapacaklar.

3. Dayanışmanın ve yardımın zamanında yapılabilmesi için, her iki taraf örgütledikleri politik eylemlerden birbirlerini haberdar edecekler.

4. Anti-emperyalist savaşımın ortak sorunlarında, gençliğin politik eğitiminde deneyim değiş tokuşu yapacaklar.

5. Belge, kararlar, çalışma programları, gazete, dergi ve diğer yazılı yayın değiş tokuşu yapacaklar.

6. (Gençlik) hareketlerinin tarihi ve savaşım amaçları bakımından birbirlerini bilgilendirmek için, yazı ve diğer materyaller üretecekler ve yerel ve bölgesel düzeyde birbirleriyle dayanışma gösterileri düzenleyecekler.

7. Her iki taraf, bu anlaşmada kapsanan görevlerin tüm yönleriyle gerçekleştirilmesinin, kardeşçe ilişkilerinin, aynı zamanda demokratik Kıbrıs ve Türkiye gençliği arasında dostluğun gelişmesine önemli bir katkı oluşturacağına ilişkin sağlam inançlarını belirtir.

EDON Genel Sekreteri
Demotris Christofis

İGD Başkanı A.Muhtar Sökücü

Bu program İngilizce olarak yazılmış (taslak haline getirilmiş) ve EDON GENEL SEKRETERİ ve İGD BAŞKANI tarafından imzalanmıştır

IGD Genel Başkanı A.Muhtar Sökücü ve EDON Genel Sekreteri Demotris Christofias protokolün imza töreninde

KIBRIS GENÇLİĞİNİN GÜNEŞİ EDON

Kıbrıs gençliği yarım yüzyılı aşan Kıbrıs halk hareketinin tarihine özverili savaşımını altın harflerle yazmıştır. Bugün Kıbrıs halkının anti-emperyalist savaşımında etkin bir rol üstlenen Birleşik Demokratik Gençlik Örgütü (EDON)'un geçmişi çok eskilere uzanmaktadır. EDON, 1920 yıllarında kök salan bir gençlik hareketinin mirasçısıdır.

Büyük Ekim Devrimi'nin etkileriyle, onun enternasyonalizm ruhuyla esinlenen genç işçiler, 1924 yılında Limasol İşçi Gençliği Örgütünü kurdular. 1926'da Komünist Partisi'nin 1. Kongre kararları uyarınca bütün işçi ve öğrenci gençlik grupları birleştirilerek Kıbrıs Komünist Gençlik Örgütü oluşturuldu. 1941 yılında Kıbrıs Emekçi Halkın İlerici Partisi (AKEL) in kurulmasından kısa bir zaman sonra, yığınsal bir gençlik örgütünün yaratılması zorunluluğu karşısında, Komünist Gençlik Örgütü, İlerici Gençlik Örgütü adını aldı.

İGÖ'nün Birinci Kongresi 13 -15 Temmuz 1945'te Lefkoşe'de toplandı. Örgüt baştan tasarlandığı gibi herşeyiyle bir yığın örgütü oldu. Tüzüğünde dil, din, ırk ayırımı yapılmaksızın örgütün ilkelerini kabul eden her gencin örgüte üye olabileceği yazılıydı. Çok sayıda Kıbrıslı Türk örgüte üyeydiler. Onlar arasından birçoğu yönetici kademelere geldi.

Aralık 1955'te diğer tüm demokratik örgütlerle birlikte İGÖ de, illegal bir savaşım alanına itiliyordu. Liderleri halk hareketinin 135 yöneticisi ile birlikte tutuklanıyor, politik toplama kamplarına atılıyordu.

1959 Şubatında Kıbrıs'ın bağımsızlığının tanındığı sıralarda, geniş gençlik kitleleri emperyalizme karşı, yabancı üslerin söküp atılması için, barış ve toplumsal ilerleme için özveriyle savaşmaya hazırdı. Ne var ki, ağır baskı ve terör altında çalışan örgüt, gençlik yığınlarının ihtiyaçlarını karşılayamayacak duruma gelmişti. Örgüt yöneticileri somut koşulları değerlendirerek İGÖ'nün dağıtılması ve yeni legal bir örgüt kurulması kararını aldılar. Böylece 12 Nisan 1959'da 1500 delegenin isteği ile EDON kuruldu.

1977 Temmuz'unda Kıbrıs'ta Uluslararası Dayanışma Haftası'nda düzenlenen miting...

Günümüzde EDON'un savaşımı Kıbrıs sorunuyla sıkı sıkıya iintilidir. Kıbrıs sorununun barışçıl çözümü, ülkenin bağımsızlığının, egemenliğinin, toprak bütünlüğünün sağlanması ve yabancı işgalcilerin adadan uzaklaştırılması gençlik hareketinin başlıca amaçları olmaktadır. EDON, emperyalizme, onun saldırgan gücü NATO'ya ve iç gericiliğe karşı savaşımda bir yandan tüm demokratik güçlerin ortak bir cephede birleşmesi için aktif katkılarda bulunurken, bir yandan da gençliğin anti-emperyalist, anti şovenist tüm güçlerini eylem birliğine çekmeye çalışıyor.

EDON, Kıbrıs sorununun çözümünün ilerletilmesi için devlet başkanının ve tüm politik partilerin ortak kararlar aldıkları Ulusal Konseyin güçlendirilmesi yolundaki olumlu adımları büyük bir hoşnutlukla karşılıyor. Gençlik örgütlerinin eylem birliğinin gerçekleşmesinde 11. Festival için kurulan Ulusal Hazırlık Komitesinin deneyimini gözönüne alarak EDON, ülkenin bağımsızlığını savunma amacında birleşen demokratik ve yurtsever gençlik güçlerinin eylemlerini koordine eden bir komitenin oluşturulması için çalışıyor.

Emperyalizmin Kıbrıs'daki oyunlarını yenilgiye uğratmanın, onun saldırgan politikasına, Nötron Bombasına karşı savaşmakla, ulusal bağımsızlık için savaşan diğer ülkelerin gençlik hareketleriyle dayanışmakla bağlı olduğunun bilincinde olan EDON ve Kıbrıs gençliği ulusal bağımsızlık haraketini zayıflatmayı hedefleyen maoculuğa, troçkizme, anarşizme ve şovenizme karşı da etkin bir savaşım yürütüyor. Maocu hainlerin, NATO'yu güçlendirme, emperyalizmi yeni yeni saldırılara kışkırtma politikasının, Kıbrıs sorununun barışçıl çözümünü baltaladığı gerçeğiyle hareket eden Kıbrıs halkı ve gençliği maoculuğa karşı savaşımı emperyalizme karşı savaşımla sıkı sıkıya bağlıyor. Sovyetler Birliği'nin, Kıbrıs sorununun uluslararası bir konferansta ülkenin bağımsızlığının, egemenliğinin, toprak bütünlüğünün korunması temelinde çözümlenmesi görüşünü savunuyor. Bunu yaşama geçirmeye çalışıyor.